Tämä asiakirja on ainoastaan dokumentointitarkoituksiin. Toimielimet eivät vastaa sen sisällöstä.

NEUVOSTON ASETUS (ETY) N:o 2913/92, annettu 12 päivänä lokakuuta 1992, yhteisön tullikoodeksista

(EYVL N:o L 302, 19.10.1992, s. 1)

Muutettu:

	virallinen lehti		
	N:o	sivu	päivämäärä
Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 82/97, annettu 19 päivänä joulukuuta 1996	L 17	1	21.1.1997

Muutettu:

A1	Itävallan, Suomen ja Ruotsin liittymisasiakirja	C 241	239	29.8.1994
	(mukautettu neuvoston päätöksellä 95/1/EY, Euratom, EHTY)	L 1	181	1.1.1995

Oikaistu:

C1 Oikaisu, EYVL N:o L 179, 8.7.1997, s. 11 (82/97)

NEUVOSTON ASETUS (ETY) N:o 2913/92, annettu 12 päivänä lokakuuta 1992, yhteisön tullikoodeksista

EUROOPAN YHTEISÖJEN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan talousyhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 28, 100 a ja 113 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen ([1]),

toimii yhdessä Euroopan parlamentin kanssa ([2]),

ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ([3]),

sekä katsoo, että

yhteisö perustuu tulliliittoon; on sekä yhteisön taloudellisten toimijoiden että tullihallintojen edun mukaista koota yhteen koodeksiin tullilainsäädäntö, joka nykyisellään sisältyy useisiin yhteisön asetuksiin ja direktiiveihin; tällä tehtävällä on keskeinen merkitys sisämarkkinoiden kannalta,

näin koottuun yhteisön tullikoodeksiin, jäljempänä 'koodeksi', on sisällytettävä nykyinen tullilainsäädäntö; tätä lainsäädäntöä on kuitenkin muutettava sen yhtenäistämiseksi ja yksinkertaistamiseksi sekä sen tiettyjen puutteiden korjaamiseksi, jotta saataisiin aikaan täydellinen alaa koskeva yhteisön lainsäädäntö,

sisämarkkinoiden ajatuksen toteuttamiseksi koodeksissa on oltava yleiset säännöt ja menettelyt, joilla varmistetaan tariffitoimenpiteiden ja muiden yhteisön tasolla käyttöön otettujen toimenpiteiden soveltaminen, maatalouspolitiikan ja kauppapolitiikan toimenpiteet mukaan luettuina, yhteisön ja kolmansien maiden välisessä tavaroiden kaupassa näiden yhteisten politiikkojen vaatimukset huomioon ottaen,

on syytä täsmentää, että tätä koodeksia sovelletaan muita aloja koskevien erityissäännösten soveltamista rajoittamatta; tällaisia erityissääntöjä voi olla olemassa tai niitä voidaan ottaa käyttöön erityisesti maataloutta, tilastoja tai kauppapolitiikkaa ja yhteisön omia varoja koskevassa sääntelyssä,

([1]) EYVL N:o C 128, 23.5.1990, s. 1
([2]) EYVL N:o C 72, 18.3.1991, s. 176, ja 16 päivänä syyskuuta 1992 tehty päätös
([3]) EYVL N:o C 60, 8.3.1991, s. 5

sen varmistamiseksi, että saadaan pidetyksi tasapainossa toisaalta tullihallintojen tullilainsäädännön oikeaan soveltamiseen liittyvät tarpeet ja toisaalta taloudellisten toimijoiden oikeus tasapuoliseen kohteluun, on erityisesti annettava tullihallinnoille laajat tarkastusmahdollisuudet ja taloudellisille toimijoille muutoksenhakuoikeus; muutoksenhakujärjestelmän käyttöönotto tulliasioissa edellyttää Yhdistyneeltä kuningaskunnalta, että se toteuttaa uusia hallinnollisia menettelyjä, joita ei voida ottaa käyttöön ennen 1 päivää tammikuuta 1995,

ottaen huomioon, että ulkomaankauppa on yhteisölle huomattavan tärkeää, tullimuodollisuudet ja -tarkastukset olisi poistettava, tai niitä olisi ainakin mahdollisimman paljon rajoitettava,

tämän koodeksin yhtenäinen soveltaminen on varmistettava, ja tätä varten on säädettävä yhteisön menettelystä, joka mahdollistaa sen soveltamista koskevien yksityiskohtaisten sääntöjen antamisen aiheellisessa määräajassa; on syytä perustaa tullikoodeksikomitea varmistamaan tiivis ja tehokas jäsenvaltioiden ja yhteisön välinen yhteistyö tullin alalla, ja

toteutettaessa toimenpiteitä tämän koodeksin täytäntöön panemiseksi on mahdollisuuksien mukaan pyrittävä torjumaan ne petokset ja sääntöjenvastaisuudet, jotka ovat omiaan vaikuttamaan haitallisesti Euroopan yhteisöjen yleiseen talousarvioon,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

2913/92

I OSASTO

YLEISET SÄÄNNÖKSET

1 LUKU

SOVELTAMISALA JA PERUSMÄÄRITELMÄT

1 artikla

Tullilainsäädäntö käsittää tämän koodeksin sekä sen soveltamiseksi yhteisön tasolla tai kansallisella tasolla annetut säännökset. Tullikoodeksia sovelletaan, sanotun kuitenkaan rajoittamatta muita aloja koskevien erityissäännösten soveltamista,

— yhteisön ja kolmansien maiden väliseen kauppaan,

— tavaroihin, jotka kuuluvat Euroopan hiili- ja teräsyhteisön perustamissopimuksen, Euroopan talousyhteisön perustamissopimuksen tai Euroopan atomienergiayhteisön perustamissopimuksen soveltamisalaan.

2 artikla

1. Jollei kansainvälisistä yleissopimuksista taikka maantieteelliseltä tai taloudelliselta soveltamisalaltaan rajoitetuista tavanomaisista käytännöistä taikka yhteisön yksipuolisista toimenpiteistä muuta johdu, yhteisön tullilainsäädäntöä sovelletaan yhtenäisesti yhteisön koko tullialueella.

2. Tiettyjä tullilainsäädännön säännöksiä voidaan soveltaa myös yhteisön tullialueen ulkopuolella erityislainsäädännön tai kansainvälisten yleissopimusten mukaisesti.

3 artikla

1. Yhteisön tullialueeseen kuuluu: 95/1/EY, Euratom, EHTY

— Belgian kuningaskunnan alue,

— Tanskan kuningaskunnan alue, lukuun ottamatta Färsaaria ja Grönlantia,

— Saksan liittotasavallan alue, lukuun ottamatta Helgolandin saarta ja Büsingenin aluetta (23 päivänä marraskuuta 1964 Saksan liittotasavallan ja Sveitsin valaliiton välillä tehty sopimus),

— Helleenien tasavallan alue,

— Espanjan kuningaskunnan alue, lukuun ottamatta Ceutaa ja Melillaa,

— Ranskan tasavallan alue lukuun ottamatta merentakaisia alueita, St-Pierre ja Miquelonia sekä Mayottea, 82/97

— Irlannin alue, 95/1/EY, Euratom, EHTY

— Italian tasavallan alue, lukuun ottamatta Livignon ja Campione d'Italian kuntia sekä Luganojärven kansallista vesialuetta, joka sijaitsee Ponte Tresan ja Porto Ceresion välisen alueen rannan ja valtiollisen rajan välillä, — Luxemburgin suurherttuakunnan alue, — Alankomaiden kuningaskunnan alue, — Itävallan tasavallan alue, — Portugalin tasavallan alue,	95/1/EY, Euratom, EHTY
— Suomen tasavallan alue,	82/97
— Ruotsin kuningaskunnan alue, — Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistyneen kuningaskunnan alue sekä Kanaalisaaret ja Mansaari,	95/1/EY, Euratom, EHTY
2. Yhteisön tullialueeseen kuuluvana pidetään myös Monacon ruhtinaskunnan aluetta, sellaisena kuin se määritellään Pariisissa 18 päivänä toukokuuta 1963 allekirjoitetussa tulliyleissopimuksessa (Journal Officiel de la République Française, 27.9.1963, s. 8679), ottaen huomioon siihen sovellettava yleissopimus, vaikka se sijaitsee Ranskan tasavallan alueen ulkopuolella.	82/97
3. Yhteisön tullialueeseen kuuluvat jäsenvaltioiden ja 2 kohdassa tarkoitettujen alueiden aluemeri, sisäiset merialuevedet ja ilmatila, lukuun ottamatta niiden alueiden aluemerta, sisäisiä merialuevesiä ja ilmatilaa, jotka eivät kuulu 1 kohdassa määriteltyyn yhteisön tullialueeseen.	2913/92
4 artikla Tätä koodeksia sovellettaessa tarkoitetaan: 1) 'henkilöllä' — luonnollista henkilöä, — oikeushenkilöä, — jos se voimassa olevan lainsäädännön mukaan on mahdollista, henkilöiden yhteenliittymää, joka tunnustetaan oikeustoimikelpoiseksi mutta jolla ei ole oikeushenkilön oikeudellista asemaa; 2) 'yhteisöön sijoittautuneella henkilöllä' — luonnollista henkilöä, joka asuu vakituisesti yhteisössä, — oikeushenkilöä tai henkilöiden yhteenliittymää, jonka sääntömääräinen kotipaikka, hallinnollinen päätoimipaikka tai pääasiallinen toimipaikka on yhteisössä;	

3) ‘tulliviranomaisilla’ viranomaisia, jotka ovat toimivaltaisia soveltamaan muun muassa tullilainsäädäntöä; 2913/92

4) ‘tullitoimipaikalla’ toimipaikkaa, jossa tullilainsäädännössä säädetyt muodollisuudet voidaan suorittaa kokonaan tai osittain;

5) ‘päätöksellä’ tulliviranomaisen yksittäistapauksessa suorittamaa tullilainsäädäntöä koskevaa hallinnollista tointa, jolla on oikeudellisia vaikutuksia yhteen tai useampaan määritettyyn tai määritettävissä olevaan henkilöön; tähän käsitteeseen sisältyy muun muassa 12 artiklassa tarkoitettu sitova tieto; 82/97

6) ‘tullioikeudellisella asemalla’ tavaralla olevaa yhteisötavaran tai muun kuin yhteisötavaran asemaa;

7) ‘yhteisötavaroilla’ tavaroita, jotka on

— tuotettu kokonaan yhteisön tullialueella 23 artiklassa tarkoitetuin edellytyksin ja jotka eivät sisällä yhteisön tullialueen ulkopuolisilta maista tai sen ulkopuolisilta alueilta tuotuja tavaroita. Suspensiomenettelyyn asetetuista tavaroista tuotetuilla tavaroilla ei katsota olevan yhteisöasemaa komiteamenettelyä noudattaen määritetyissä taloudellisesti erittäin merkittävissä tuontitapauksissa. 82/97

— tuotu yhteisön tullialueen ulkopuolisista maista tai sen ulkopuolisilta alueilta ja luovutettu vapaaseen liikkeeseen, 2913/92

— tuotettu yhteisön tullialueella joko ainoastaan toisessa luetelmakohdassa tarkoitetuista tavaroista tai ensimmäisessä ja toisessa luetelmakohdassa tarkoitetuista tavaroista;

8) ‘muilla kuin yhteisötavaroilla’ muita kuin 7 alakohdassa tarkoitettuja tavaroita.

Yhteisötavarat menettävät tämän tullioikeudellisen aseman, kun ne tosiasiallisesti viedään yhteisön tullialueelta, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 163 ja 164 artiklan soveltamista;

9) ‘tullivelalla’ henkilön velvollisuutta maksaa sellaiset tuontitullit (tuontitullivelka) tai vientitullit (vientitullivelka), joita sovelletaan yhteisön voimassa olevien säännösten mukaan määritettyihin tavaroihin;

10) ‘tuontitulleilla’ — 2913/92

— tuontitavaroista kannettavia tulleja ja vaikutukseltaan vastaavia maksuja,

— yhteisessä maatalouspolitiikassa käyttöön otettuja tai tiettyihin maataloustuotteiden jalostuksessa saatuihin tavaroihin sovellettavissa erityisjärjestelyissä käyttöön otettuja ——— tuonnista kannettavia maksuja; — 82/97 – deleted

11) ‘vientitulleilla’

— vientitavaroista kannettavia tulleja ja vaikutukseltaan vastaavia maksuja,

— yhteisessä maatalouspolitiikassa käyttöön otettuja tai tiettyihin maataloustuotteiden jalostuksessa saatuihin tavaroihin sovellettavissa erityisjärjestelyissä käyttöön otettuja ——— viennistä kannettavia maksuja; — 82/97 – deleted

12) ‘velallisella’ tullivelan maksamiseen velvollista henkilöä;

13) ‘tulliviranomaisten valvonnalla’ tulliviranomaisten yleisiä toimia, joiden tarkoituksena on varmistaa tullilainsäädännön ja tapauksen mukaan muiden tullivalvonnassa oleviin tavaroihin sovellettavien säännösten noudattaminen;

14) ‘tulliviranomaisten tarkastuksella’ erityisiä toimia, kuten tavaroiden tarkastusta, asiakirjojen olemassaolon ja todistusvoimaisuuden tarkastusta, yritysten kirjanpidon ja muiden asiakirjojen tarkastusta, kuljetusvälineiden tarkastusta, matkatavaroiden ja henkilöiden mukanaan tai yllään kuljettamien muiden tavaroiden tarkastusta, hallinnollisten selvitysten ja muiden vastaavien toimien suorittamista, tullilainsäädännön ja tapauksen mukaan muiden tullivalvonnassa oleviin tavaroihin sovellettavien säännösten noudattamisen varmistamiseksi;

15) ‘tavaran tulliselvitysmuodolla’ tavaran

a) asettamista tullimenettelyyn,

b) siirtämistä vapaa-alueelle tai vapaavarastoon,

c) jälleenvientiä yhteisön tullialueelta,

d) hävittämistä,

e) luovutusta valtiolle;

16) ‘tullimenettelyllä’

a) luovutusta vapaaseen liikkeeseen,

b) passitusta,

c) tullivarastointia,

d) sisäistä jalostusta,

e) tullivalvonnassa tapahtuvaa valmistusta,

f) väliaikaista maahantuontia,

g) ulkoista jalostusta,

h) vientiä;

17) ‘tulli-ilmoituksella’ tointa, jolla henkilö ilmoittaa määrättyjä muotoja ja yksityiskohtaisia sääntöjä noudattaen haluavansa asettaa tavaran tiettyyn tullimenettelyyn;

18) ‘tavaranhaltijalla’ henkilöä, joka tekee tulli-ilmoituksen omissa nimissään tai jonka nimissä tulli-ilmoitus tehdään;

19) ‘esittämisellä tullille’ tulliviranomaisille määrätyssä muodossa tehtävää ilmoitusta tavaroiden saapumisesta tullitoimipaikkaan tai muuhun tulliviranomaisten osoittamaan tai hyväksymään paikkaan;

20) ‘tavaran luovutuksella’ tointa, jolla tulliviranomaiset luovuttavat tavaran sen tullimenettelyn mukaisiin tarkoituksiin, johon tavara on asetettu;

21) ‘menettelynhaltijalla’ henkilöä, jonka puolesta tulli-ilmoitus on tehty tai jolle tullimenettelyä koskevat oikeudet ja velvollisuudet on siirretty;

22) ‘luvanhaltijalla’ henkilöä, jolle on annettu lupa;

23) ‘voimassa olevilla säännöksillä’ yhteisön säännöksiä tai kansallisia säännöksiä;

24) ‘komiteamenettelyllä’ 249 artiklassa säädettyä tai tarkoitettua menettelyä.

2 LUKU

ERITYISESTI TULLILAINSÄÄDÄNNÖN MUKAISIA HENKILÖIDEN OIKEUKSIA JA VELVOLLISUUKSIA KOSKEVAT YLEISET SÄÄNNÖKSET

1 jakso

Edustusoikeus

5 artikla

1. Jollei 243 artiklan 2 kohdan b alakohdan yhteydessä annetuista säännöksistä muuta johdu, henkilö voi 64 artiklan 2 kohdassa säädetyin edellytyksin nimetä itselleen edustajan suorittamaan tullilainsäädännössä säädettyjä toimia ja menettelyjä tulliviranomaisessa.

2. Edustus voi olla:

— suora, jolloin edustaja toimii toisen nimissä ja lukuun, tai

— välillinen, jolloin edustaja toimii omissa nimissään mutta toisen lukuun.

Jäsenvaltiot voivat rajoittaa oikeutta tulli-ilmoitusten tekemiseen alueellaan

— suoralla edustuksella tai

— välillisellä edustuksella

siten, että edustajan on oltava ammattitoimintaansa siellä harjoittava tulliasioitsija.

3. Muissa kuin 64 artiklan 2 kohdan b alakohdassa ja 3 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa edustajan on oltava sijoittautunut yhteisöön.

4. Edustajan on ilmoitettava toimivansa edustamansa henkilön puolesta sekä ilmoitettava, onko edustus suora vai välillinen, ja oltava valtuutettu toimimaan edustajana.

Henkilön, joka ei ilmoita toimivansa toisen nimissä tai lukuun taikka joka ilmoittaa toimivansa toisen nimissä tai lukuun olematta valtuutettu toimimaan edustajana, katsotaan toimivan omissa nimissään ja omaan lukuunsa.

5. Tulliviranomaiset voivat vaatia henkilöä, joka ilmoittaa toimivansa toisen nimissä tai lukuun, todistamaan valtuutuksensa toimia edustajana.

2 jakso

Tullilainsäädännön soveltamista koskevat päätökset

6 artikla

1. Henkilön, joka pyytää tulliviranomaisilta tullilainsäädännön soveltamista koskevaa päätöstä, on toimitettava näille viranomaisille kaikki asian ratkaisemiseen tarvittavat tiedot ja asiakirjat.

2. Päätös on tehtävä ja annettava viipymättä tiedoksi päätöstä pyytäneelle.

Jos päätöstä on pyydetty kirjallisesti, päätös on tehtävä voimassa olevien säännösten mukaisen määräajan kuluessa päivästä, jona tulliviranomaiset ovat vastaanottaneet pyynnön. Päätös on annettava kirjallisesti tiedoksi päätöstä pyytäneelle.

Tätä määräaikaa voidaan kuitenkin pidentää, jos tulliviranomaiset eivät voi sitä noudattaa. Tällöin viranomaisten on ilmoitettava asiasta päätöstä pyytäneelle ennen edellä tarkoitetun määräajan päättymistä ja tällöin ilmoitettava perusteet, jotka oikeuttavat määräajan pidentämiseen, sekä uusi määräaika, jonka ne katsovat tarvitsevansa pyydetyn päätöksen tekemiseen.

3. Tulliviranomaisten on perusteltava ne kirjalliset päätökset, joilla pyynnöt hylätään tai joilla on kielteisiä seuraamuksia niille, joille ne on osoitettu. Viranomaisten on mainittava päätöksissään 243 artiklassa säädetystä muutoksenhakumahdollisuudesta.

4. Voidaan säätää, että 3 kohdan ensimmäistä virkettä sovelletaan myös muihin päätöksiin.

7 artikla

Muissa kuin 244 artiklan toisessa kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa tulliviranomaiset voivat panna tehdyt päätökset välittömästi täytäntöön.

8 artikla

1. Asianomaiselle myönteinen päätös on peruutettava, jos se on tehty epätarkkojen tai puutteellisten tietojen perusteella ja jos:

— päätöstä pyytänyt tiesi tai tämän olisi kohtuudella pitänyt tietää tiedot epätarkoiksi tai puutteellisiksi, ja

— tarkkojen tai täydellisten tietojen perusteella päätöstä ei olisi voitu tehdä.

2. Päätöksen peruuttaminen annetaan tiedoksi sille, jolle päätös on osoitettu.

3. Peruuttaminen tulee voimaan siitä päivästä, jona peruutettu päätös on tehty.

9 artikla

1. Asianomaiselle myönteinen päätös on muissa kuin 8 artiklassa tarkoitetuissa tapauksissa kumottava tai sitä on muutettava, jos yksi tai useampi sen tekemisen edellytyksistä ei ole täyttynyt tai ei enää täyty.

2. Asianomaiselle myönteinen päätös voidaan kumota, jos henkilö, jolle se on osoitettu, jättää täyttämättä päätökseen perustuvan velvollisuutensa.

3. Päätöksen kumoaminen tai muutos annetaan tiedoksi sille, jolle päätös on osoitettu.

4. Päätöksen kumoaminen tai muutos tulee voimaan sinä päivänä, jona se annetaan tiedoksi. Poikkeustapauksissa tulliviranomaiset voivat kuitenkin siirtää kumoamisen tai muutoksen voimaantulon myöhemmäksi päiväksi, jos sen oikeutetut edut, jolle päätös on osoitettu, tätä edellyttävät.

10 artikla

Mitä 8 ja 9 artiklassa säädetään, ei rajoita sellaisten kansallisten säännösten soveltamista, joiden mukaan päätös on mitätön tai tulee mitättömäksi muista kuin tullilainsäädännöstä johtuvista syistä.

3 jakso

Tiedot

11 artikla

1. Henkilö voi pyytää tulliviranomaisilta tietoja tullilainsäädännön soveltamisesta.

Pyyntö voidaan evätä, jollei se liity tosiasiallisesti suunniteltuun tuonti -tai vientitapahtumaan. 2913/92

2. Tiedot on annettava niitä pyytäneelle henkilölle maksutta. Jos tulliviranomaisille kuitenkin aiheutuu erityiskustannuksia erityisesti suoritetuista tavaroiden analyyseista tai asiantuntija-arvioista taikka tavaroiden palauttamisesta tietoja pyytäneelle henkilölle, kustannukset voidaan veloittaa tältä.

12 artikla 82/97

1. Tulliviranomaisten on kirjallisesta hakemuksesta ja komiteamenettelyä noudattaen määritettyjen yksityiskohtaisten sääntöjen mukaisesti annettava sitovia tariffitietoja tai sitovia alkuperätietoja.

2. Sitova tariffitieto tai sitova alkuperätieto sitoo tulliviranomaisia tiedon saajaan nähden ainoastaan tavaran tariffin luokittelun tai vastaavasti tavaran alkuperämäärityksen osalta.

Sitova tariffitieto tai sitova alkuperätieto sitoo tulliviranomaisia ainoastaan niiden tavaroiden osalta, joita koskevat tullimuodollisuudet suoritetaan sen ajankohdan jälkeen, jona mainitut viranomaiset ovat antaneet kyseisen tiedon.

Alkuperän osalta kyseiset muodollisuudet liittyvät 22 ja 27 artiklan soveltamiseen.

3. Tiedon saajan on voitava todistaa täydellisen vastaavuuden vallitsevan:

— tariffien osalta tullille ilmoitetun tavaran ja tiedossa kuvatun tavaran välillä,

— alkuperän osalta kyseisen tavaran sekä yhtäältä alkuperäaseman saamisen perusteena olevien olosuhteiden että toisaalta tiedossa kuvattujen olosuhteiden välillä.

4. Sitova tieto on voimassa tariffien osalta kuusi vuotta ja alkuperän osalta kolme vuotta siitä ajankohdasta, jona se on annettu. Poiketen siitä, mitä 8 artiklassa säädetään, tieto on mitätöitävä, jos se perustuu hakijan antamiin epätarkkoihin tai puutteellisiin tietoihin.

5. Sitova tieto lakkaa olemasta voimassa:

a) tariffien osalta:

i) jos annetaan asetus eikä tieto enää ole kyseisellä asetuksella säädetyn oikeuden mukainen,

ii) jos se tulee ristiriitaiseksi jonkin 20 artiklan 6 kohdassa tarkoitetun nimikkeistön tulkinnan kanssa:

82/97

— yhteisön tasolla yhdistetyn nimikkeistön selityksiin tehdyn muutoksen tai Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen tuomion takia,

— kansainvälisellä tasolla vuonna 1952 ”tulliyhteistyöneuvoston” nimellä perustetun Maailman tullijärjestön antaman tariffiin luokittelua koskevan lausunnon tai harmonoidun tavarankuvaus- ja koodausjärjestelmän nimikkeistön selityksiin tekemän muutoksen vuoksi,

iii) jos se kumotaan tai sitä muutetaan 9 artiklan mukaisesti ja jos sitovan tiedon saajalle ilmoitetaan sen kumoamisesta tai muuttamisesta.

Sitova tariffitieto lakkaa i ja ii alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa olemasta voimassa sinä ajankohtana, jona mainitut toimenpiteet julkaistaan, tai kansainvälisten toimenpiteiden osalta ajankohtana, jona komission tiedonanto julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisen lehden* C-sarjassa.

b) alkuperän osalta:

i) jos se asetuksen antamisen jälkeen tai yhteisön tekemän sopimuksen tuloksena ei enää ole tällä tavoin vahvistetun oikeuden mukainen,

ii) jos se tulee ristiriitaiseksi:

— yhteisön tasolla lainsäädännön tulkitsemiseksi annettujen selitysten ja lausuntojen tai Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen tuomion kanssa,

— kansainvälisellä tasolla Maailman kauppajärjestössä (WTO) laaditun alkuperäsääntöjä koskevan sopimuksen tai sopimuksen tulkitsemiseksi annettujen selitysten tai alkuperää koskevien lausuntojen kanssa,

iii) jos se kumotaan tai muutetaan 9 artiklan mukaisesti ja jos tiedon saajalle on siitä ennalta ilmoitettu.

Ajankohta, jona sitova tieto lakkaa i ja ii alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa olemasta voimassa, on edellä tarkoitettuja toimenpiteitä julkaistaessa ilmoitettu ajankohta tai kansainvälisten toimenpiteiden osalta *Euroopan yhteisöjen virallisen lehden* C-sarjassa julkaistavassa komission tiedonannossa esitetty ajankohta.

6. Sitovan tiedon, joka lakkaa olemasta voimassa 5 kohdan a alakohdan ii tai iii alakohdan tai b alakohdan ii tai iii alakohdan mukaisesti, saaja voi jatkaa sen käyttöä kuuden kuukauden ajan mainituista julkaisemisesta tai ilmoituksesta, jos tämä on sitovan tiedon perusteella ennen kyseisen toimenpiteen toteuttamista tehnyt sitovia ja lopullisia kyseisten tavaroiden ostoa tai myyntiä koskevia sopimuksia. Tuotteisiin, joista tullimuodollisuuksia täytettäessä esitetään tuonti-, vienti- tai ennakkovahvistustodistus, sovelletaan kuitenkin kuuden kuukauden määräajan asemesta kyseisen todistuksen jäljellä olevaa voimassaoloaikaa.

82/97
C1, EYVL N:o L 179, 8.7.1997, s. 11

Edellä 5 kohdan a alakohdan i alakohdassa ja b alakohdan i alakohdassa tarkoitetussa tapauksessa voidaan asetuksessa tai sopimuksessa vahvistaa määräaika, jona ensimmäistä alakohtaa sovelletaan.

7. Sitovassa tiedossa esitettyä tariffiin luokittelua tai alkuperämääritystä voidaan soveltaa 6 kohdassa säädetyin edellytyksin ainoastaan:

— määritettäessä tuonti- tai vientitulleja,

— laskettaessa vientituen ja minkä tahansa muun tuontiin tai vientiin yhteisen maatalouspolitiikan mukaisesti myönnettävän tuen määriä,

— käytettäessä tuonti-, vienti- tai ennakkovahvistustodistuksia, jotka esitetään kyseistä tavaraa koskevan tulli-ilmoituksen vastaanottomuodollisuuksia täytettäessä, jos nämä todistukset on annettu kyseisen tiedon perusteella.

Poikkeustapauksissa, joissa yhteisen maatalouspolitiikan järjestelyjen moitteeton toiminta saattaa vaarantua, voidaan lisäksi rasva-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 22 päivänä syyskuuta 1966 annetun neuvoston asetuksen N:o 136/66/ETY ([1]) 38 artiklassa ja muiden yhteistä markkinajärjestelyä koskevien asetusten vastaavissa artikloissa säädettyä menettelyä noudattaen päättää poiketa 6 kohdan säännöksistä.

2913/92

4 jakso

Muut säännökset

13 artikla

Tulliviranomaiset voivat voimassa olevissa säännöksissä vahvistetuin edellytyksin toteuttaa kaikki tullilainsäädännön oikean soveltamisen varmistamiseksi tarpeellisina pitämänsä tarkastustoimenpiteet.

([1]) EYVL N:o 172, 30.9.1966, s. 3025/66, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 3290/94 (EYVL N:o L 349, 31.12.1994, s. 105)

14 artikla

Tullilainsäädäntöä sovellettaessa on henkilön, joka on suoraan tai välillisesti osallisena kyseisissä tavaroiden kauppaan liittyvissä toimissa, annettava tulliviranomaisille näiden pyynnöstä ja mahdollisesti asetetussa määräajassa kaikki tarvittavat asiakirjat ja tiedot, niiden antamistavasta riippumatta, sekä kaikki tarvittava apu.

15 artikla

Kaikki luottamukselliset tai luottamuksellisina annetut tiedot on pidettävä salassa, eivätkä tulliviranomaiset saa paljastaa niitä ilman tiedot antaneen henkilön tai viranomaisen nimenomaista lupaa; näiden tietojen luovuttaminen on sallittua, jos tulliviranomaiset voimassa olevien, erityisesti tietosuojaa koskevien säännösten mukaan tai oikeudenkäynnin yhteydessä voivat olla siihen velvollisia taikka oikeutettuja.

16 artikla

Tullitarkastusta varten asianomaisten on säilytettävä 14 artiklassa tarkoitetut asiakirjat voimassa olevissa säännöksissä vahvistetun määräajan ja vähintään kolme kalenterivuotta, niiden antamistavasta riippumatta. Tämä määräaika alkaa sen vuoden päättymisestä, jonka aikana:

a) vapaaseen liikkeeseen muissa kuin b alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa luovutettujen tai vietäviksi ilmoitettujen tavaroiden vapaaseen liikkeeseen luovutusta tai vientiä koskeva ilmoitus on vastaanotettu;

b) tiettyjen käyttötarkoitusten perusteella alennetulla tuontitullilla tai tullitta vapaaseen liikkeeseen luovutettujen tavaroiden tullivalvonta lopetetaan;

c) muu tullimenettely, johon tavarat on asetettu, päätetään;

d) vapaa-alueelle tai vapaavarastoon siirretyt tavarat siirretään pois kyseisestä yrityksestä.

Jos tulliviranomaisten tullivelkaan kohdistama tarkastus osoittaa, että tileissä olevaa velkaa koskevaa kirjausta on oikaistava, asiakirjat on säilytettävä riittävän kauan ensimmäisessä kohdassa tarkoitetun määräajan jälkeen, jotta oikaisu voidaan suorittaa ja tarkistaa, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 221 artiklan 3 kohdan toisen virkkeen soveltamista.

17 artikla | 2913/92

Jos tämän lainsäädännön soveltamiseksi asetetaan tullilainsäädännön mukainen määräaika, päivämäärä tai määräpäivä, määräaikaa ei voida pidentää eikä päivämäärää tai määräpäivää siirtää, ellei siitä nimenomaisesti säädetä kyseisessä lainsäädännössä.

18 artikla | 82/97

1. Tavaroiden tariffiin luokittelun ja tuontitullien määräämiseksi sovellettava ecun vasta-arvo kansallisina valuuttoina vahvistetaan kerran kuukaudessa. Tässä muuntamisessa on käytettävä *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* kunkin kuukauden viimeistä edellisenä työpäivänä julkaistavia kursseja. Näitä kursseja sovelletaan koko seuraavan kuukauden ajan.

Jos kuitenkin kuukauden alussa sovellettava kurssi poikkeaa enemmän kuin viisi prosenttia saman kuukauden 15 päivää edeltävänä viimeistä edellisenä työpäivänä julkaistusta kurssista, viimeksi mainittua kurssia sovelletaaan (SIC! sovelletaan) kyseisen kuukauden 15 päivästä kuukauden loppuun.

2. Tullilainsäädännön mukaisesti muissa kuin 1 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa sovellettava ecun vasta-arvo kansallisina valuuttoina vahvistetaan kerran vuodessa. Kyseisessä muuntamisessa on käytettävä *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* lokakuun ensimmäisenä työpäivänä julkaistavia kursseja, joita sovelletaan seuraavan vuoden tammikuun 1 päivästä. Jollei tätä kurssia ole jonkin tietyn kansallisen valuutan osalta käytettävissä, muuntokurssina on käytettävä sitä kyseisen valuutan kurssia, joka on viimeksi julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä.*

3. Tulliviranomaiset voivat pyöristää summaa, joka saadaan muunnettaessa ecuina vahvistettu määrä kansalliseksi valuutaksi, ylöspäin tai alaspäin, jos tarkoitus on muu kuin tavaroiden tariffiin luokittelun tai tuonti- tai vientitullien määrääminen.

Pyöristyksen tuloksena saatu määrä voi poiketa alkuperäisestä määrästä enintään viisi prosenttia.

Tulliviranomaiset voivat pysyttää ecuina vahvistetun määrän kansallisena valuuttana ilmaistun vasta-arvon muuttumattomana, jos 2 kohdassa säädetyn vuotuisen mukautuksen yhteydessä kyseisen määrän muuntamisen tulokseksi ennen edellä mainittua pyöristämistä saatava summa muuttaisi kansallisena valuuttana ilmaistua vasta-arvoa vähemmän kuin viisi prosenttia tai alentaisi kyseistä vasta-arvoa.

19 artikla

2913/92

Tapaukset, joissa ja edellytykset, joilla tullilainsäädännön soveltamista voidaan yksinkertaistaa, määritetään komiteamenettelyä noudattaen.

II OSASTO

TUONTI -TAI VIENTITULLIEN JA MUIDEN TAVAROIDEN KAUPPAA KOSKEVIEN TOIMENPITEIDEN SOVELTAMISEN PERUSTEET

1 LUKU

EUROOPAN YHTEISÖJEN TULLITARIFFI JA TAVAROIDEN LUOKITTELU TARIFFIIN

20 artikla

1. Tullien, jotka lain mukaan kannetaan tullivelan syntyessä, on perustuttava Euroopan yhteisöjen tullitariffiin.

2. Muita tavaroiden kauppaa koskevien yhteisön erityissäännösten mukaisia järjestelyjä sovelletaan tapauksen mukaan näiden tavaroiden tariffiin luokittelun mukaisesti.

3. Euroopan yhteisöjen tullitariffi käsittää:

a) yhdistetyn tavaranimikkeistön;

b) muun nimikkeistön, joka kokonaan tai osittain perustuu yhdistettyyn nimikkeistöön taikka jossa siihen on mahdollisesti lisätty alajakoja ja joka on vahvistettu yhteisön erityissäännöksillä tavaroiden kauppaa koskevien tariffitoimenpiteiden soveltamiseksi;

c) yhdistetyssä nimikkeistössä tarkoitettuihin tavaroihin tavallisesti sovellettavat maksut ja muut veloitusperusteet kannettaessa:

   — tulleja, sekä

   — yhteisessä maatalouspolitiikassa käyttöön otettuja tai tiettyihin maataloustuotteiden jalostuksessa saatuihin tavaroihin sovellettavilla erityisjärjestelyillä käyttöön otettuja ——— tuonnista kannettavia maksuja;

82/97 – deleted

d) yhteisön tiettyjen maiden tai maiden ryhmien kanssa tekemiin tullietuuskohteluun oikeuttaviin sopimuksiin sisältyvät tullietuustoimenpiteet;

e) yhteisön yksipuoliset tiettyjä maita, maiden ryhmiä tai alueita koskevat tullietuustoimenpiteet;

f) yksipuoliset suspensiotoimenpiteet, jotka koskevat alennuksen tai vapautuksen myöntämistä tiettyihin tavaroihin sovellettavista tuontitulleista;

g) muut tariffitoimenpiteet, joista säädetään muussa yhteisön lainsäädännössä. 2913/92

4. Tavaranhaltijan pyynnöstä on 3 kohdan d, e ja f alakohdassa tarkoitettuja toimenpiteitä sovellettava c alakohdassa tarkoitettujen sijasta, jos kyseiset tavarat täyttävät d, e ja f alakohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden mukaiset edellytykset, sanotun kuitenkaan rajoittamatta kiinteitä maksuja koskevien säännösten soveltamista. Pyyntö voidaan esittää jälkikäteen, jos sen edellytykset täyttyvät.

5. Jos 3 kohdan d, e ja f alakohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden soveltaminen on rajoitettu tiettyyn tuontimäärään, toimenpiteitä lakataan soveltamasta:

a) tariffikiintiöiden osalta, kun tuontimäärälle asetettu raja saavutetaan;

b) tariffikattojen osalta komission asetuksella.

6. Luokiteltaessa tavaraa tariffiin määritetään voimassa olevien säännösten mukaisesti tavaralle:

a) yhdistetyn nimikkeistön alanimike tai 3 kohdan b alakohdassa tarkoitetun muun nimikkeistön alanimike;

b) muun sellaisen nimikkeistön alanimike, joka kokonaan tai osittain perustuu yhteisön yhdistettyyn nimikkeistöön taikka jossa siihen on mahdollisesti lisätty alajakoja ja joka on vahvistettu yhteisön erityissäännöksillä tavaroiden kauppaa koskevien muiden toimenpiteiden kuin tariffitoimenpiteiden soveltamiseksi.

21 artikla

1. Tietyille tavaroille niiden luonteen tai tietyn käyttötarkoituksen perusteella myönnettävän edullisen tullikohtelun on oltava komiteamenettelyä noudattaen määritettävien edellytysten mukainen. Mahdollisesti vaadittavaan lupaan sovelletaan 86 ja 87 artiklaa.

2. Edellä 1 kohdassa ‘edullisella tullikohtelulla’ tarkoitetaan 4 artiklan 10 kohdassa tarkoitetun tuontitullin alentamista tai suspendoimista, myös tariffikiintiön perusteella.

2 LUKU

TAVAROIDEN ALKUPERÄ

1 jakso

Tavaroiden muu kuin etuuskohteluun oikeuttava alkuperä

22 artikla

Jäljempänä 23-26 artiklassa määritellään tavaroiden muu kuin etuuskohteluun oikeuttava alkuperä otettavaksi huomioon:

2913/92

a) sovellettaessa Euroopan yhteisöjen tullitariffia, 20 artiklan 3 kohdan d ja e alakohdassa tarkoitettuja toimenpiteitä lukuun ottamatta;

b) sovellettaessa tavaroiden kauppaa koskevissa yhteisön erityissäännöksissä vahvistettuja muita toimenpiteitä kuin tariffitoimenpiteitä;

c) laadittaessa ja annettaessa alkuperätodistuksia.

23 artikla

1. Tietystä maasta peräisin ovat siellä kokonaan tuotetut tavarat.

2. Jossakin maassa kokonaan tuotetuilla tavaroilla tarkoitetaan:

a) siellä louhittuja kivennäistuotteita;

b) siellä korjattuja kasvituotteita;

c) siellä syntyneitä ja kasvatettuja eläviä eläimiä;

d) siellä kasvatetuista elävistä eläimistä saatuja tuotteita;

e) siellä metsästämällä ja kalastamalla saatuja tuotteita;

f) kyseisen maan alusrekisteriin merkittyjen tai ilmoitettujen ja sen lipun alla purjehtivien alusten kyseisen maan aluemeren ulkopuolelta pyytämiä merikalastustuotteita ja muita niiden merestä saamia tuotteita;

g) tehdasaluksilla f alakohdassa tarkoitetuista kyseisen maan alkuperätuotteista tuotettuja tavaroita, jos nämä tehdasalukset on merkitty tai ilmoitettu kyseisen maan alusrekisteriin ja ne purjehtivat sen lipun alla;

h) aluemeren ulkopuolisesta merenpohjasta tai merenpohjan alaisista kerrostumista saatuja tuotteita, jos kyseisellä maalla on yksinoikeus hyödyntää tätä merenpohjaa tai sen alaisia kerrostumia;

i) valmistustoimissa syntyviä romua ja jätteitä sekä käytöstä poistettuja tavaroita, jos ne on kerätty kyseisessä maassa ja soveltuvat ainoastaan raaka-aineiden talteenottoon;

j) siellä ainoastaan a - i alakohdassa tarkoitetuista tuotteista tai niiden johdannaisista niiden kaikissa valmistusasteissa tuotettuja tavaroita.

3. Sovellettaessa 2 kohtaa sisältyy maan käsitteeseen myös kyseisen maan aluemeri.

24 artikla

Tavara, jonka tuottamiseen on osallistunut kaksi tai useampia maita, on peräisin siitä maasta, jossa sille on suoritettu tähän tarkoitukseen varustetussa yrityksessä viimeinen merkittävä ja taloudellisesti perusteltu valmistus tai käsittely, joka on johtanut uuden tuotteen valmistukseen tai edustaa merkittävää valmistusastetta.

25 artikla

Valmistus tai käsittely, jonka ainoana tarkoituksena todetaan olleen tai voidaan todettujen seikkojen perusteella aiheellisesti olettaa olleen kiertää säännöksiä, joita yhteisössä sovelletaan tiettyjen maiden tuotteisiin, ei missään tapauksessa anna näin tuotetuille tavaroille 24 artiklan mukaisesti siitä maasta peräisin olevan tavaran asemaa, jossa valmistus tai käsittely on suoritettu.

26 artikla

1. Tullilainsäädännössä tai muussa yhteisön erityislainsäädännössä voidaan säätää, että tavaroiden alkuperä on todistettava esittämällä asiakirja.

2. Mainitun asiakirjan esittämisestä riippumatta tulliviranomaiset voivat tapauksissa, joissa on vakavia epäilyjä, vaatia esitettäviksi lisätodisteita varmistaakseen, että alkuperä on ilmoitettu asiaa koskevan yhteisön lainsäädännön mukaisesti.

2 jakso

Tavaroiden etuuskohteluun oikeuttava alkuperä

27 artikla

Etuuskohteluun oikeuttavaa alkuperää koskevissa säännöissä vahvistetaan ne edellytykset, jotka koskevat tavaroiden alkuperää ja joilla tavaroihin sovelletaan 20 artiklan 3 kohdan d tai e alakohdassa tarkoitettuja toimenpiteitä.

Nämä säännöt määritetään:

a) 20 artiklan 3 kohdan d alakohdassa tarkoitettujen sopimusten soveltamisalaan kuuluvien tavaroiden osalta näissä sopimuksissa;

b) 20 artiklan 3 kohdan e alakohdassa tarkoitettujen tullietuustoimenpiteiden soveltamisalaan kuuluvien tavaroiden osalta komiteamenettelyä noudattaen.

3 LUKU

TAVAROIDEN TULLAUSARVO

28 artikla

Tämän luvun säännöksissä määritetään tullausarvo, jota käytetään sovellettaessa Euroopan yhteisöjen tullitariffia sekä muita toimenpiteitä kuin tariffitoimenpiteitä, joista säädetään tavaroiden kauppaa koskevissa yhteisön erityissäännöksissä.

29 artikla

1. Maahan tuotujen tavaroiden tullausarvona käytetään niiden kauppa-arvoa eli hintaa, joka niistä on tosiasiallisesti maksettu tai maksettava myytäessä ne vietäviksi yhteisön tullialueelle, tapauksen mukaan 32 ja 33 artiklassa tarkoitettujen tarkistusten jälkeen, jos:

a) ostajan oikeutta luovuttaa tavaroita tai käyttää niitä ei rajoiteta muilla kuin:

   — lain tai viranomaisten määräämillä taikka vaatimilla rajoituksilla yhteisössä,

   — tavaroiden maantieteellistä jälleenmyyntialuetta koskevilla rajoituksilla,

   taikka

   — rajoituksilla, jotka eivät olennaisesti vaikuta tavaroiden arvoon;

b) myynti tai hinta ei riipu ehdoista tai suorituksista, joiden arvoa ei voida määrittää arvonmäärityksen kohteena olevien tavaroiden osalta;

c) mikään osa ostajan suorittaman tavaroiden myöhemmän jälleenmyynnin, luovutuksen tai käytön tuotosta ei tule suoraan tai välillisesti myyjän hyväksi, jollei aiheellista tarkistusta voida tehdä 32 artiklan mukaisesti; sekä

d) ostaja ja myyjä eivät ole keskenään etuyhteydessä, tai jos ovat, kauppa-arvo voidaan 2 kohdan mukaisesti hyväksyä tullitarkoituksiin.

2913/92

2. a) Määritettäessä, onko kauppa-arvo hyväksyttävissä 1 kohtaa sovellettaessa, ostajan ja myyjän keskinäinen etuyhteys ei itsessään ole riittävä peruste kauppa-arvon hylkäämiseen. Tarvittaessa tutkitaan myyntiin liittyvät olosuhteet ja hyväksytään kauppa-arvo, jolleivät etuyhteydet ole vaikuttaneet hintaan. Jos tulliviranomaisilla on tavaranhaltijan antamista tai muualta saaduista tiedoista johtuvia perusteita katsoa etuyhteyksien vaikuttaneen hintaan, niiden on annettava nämä perusteet tiedoksi tavaranhaltijalle ja varattava tälle kohtuullinen tilaisuus vastineen antamiseen. Tavaranhaltijan pyynnöstä perusteet on annettava tiedoksi kirjallisesti.

b) Keskenään etuyhteydessä olevien henkilöiden välisessä kaupassa kauppa-arvo on hyväksyttävä ja tavaroiden arvo määritettävä 1 kohdan mukaisesti, jos tavaranhaltija osoittaa, että kyseinen arvo on hyvin lähellä jotakin seuraavista samanaikaisesti tai lähes samanaikaisesti käytettävistä arvoista:

i) kauppa-arvo, jota käytetään samanlaisten tai samankaltaisten yhteisöön vietävien tavaroiden myynnissä sellaisten ostajien ja myyjien välillä, jotka eivät missään yksittäisessä tapauksessa ole keskenään etuyhteydessä;

ii) samanlaisten tai samankaltaisten tavaroiden tullausarvo sellaisena kuin se on määritettynä sovellettaessa 30 artiklan 2 kohdan c alakohtaa;

iii) samanlaisten tai samankaltaisten tavaroiden tullausarvo sellaisena kuin se on määritettynä sovellettaessa 30 artiklan 2 kohdan d alakohtaa.

Edellä tarkoitettuja perusteita sovellettaessa on otettava aiheellisella tavalla huomioon eroavuudet, jotka on osoitettu kaupan eri vaiheiden, paljouksien, 32 artiklassa lueteltujen tekijöiden ja sellaisten kustannusten välillä, joista myyjä vastaa myynneissä, joissa tämä ja ostaja eivät ole keskenään etuyhteydessä, mutta joista myyjä ei vastaa myynneissä, joissa tämä ja ostaja ovat keskenään etuyhteydessä.

c) Edellä b alakohdassa tarkoitettuja perusteita on käytettävä tavaranhaltijan aloitteesta ja ainoastaan vertailutarkoituksessa. Korvaavia arvoja ei voida vahvistaa mainitun alakohdan nojalla.

2913/92

3. a) Tosiasiallisesti maksettu tai maksettava hinta on ostajan maahan tuoduista tavaroista myyjälle tai tämän hyväksi suorittama taikka suoritettava kokonaismaksu, ja siihen sisältyvät kaikki maahan tuotuja tavaroita koskevat maksut, jotka ostaja on suorittanut tai tämän on suoritettava myyjälle maahan tuotujen tavaroiden myynnin edellytyksenä tai kolmannelle myyjän velvollisuuden täyttämiseksi. Maksua ei välttämättä tarvitse suorittaa käteisenä. Se voidaan suorittaa remburssilla tai siirtokelpoisilla rahoitusvälineillä suoraan tai välillisesti.

b) Ostajan omaan lukuunsa harjoittamaa muuta kuin sellaista toimintaa, markkinointi mukaan luettuna, johon liittyvästä tarkistuksesta säädetään 32 artiklassa, ei pidetä välillisenä maksuna myyjälle, vaikka sen voitaisiin katsoa hyödyttävän myyjää tai perustuvan myyjän kanssa tehtyyn sopimukseen, eikä siitä aiheutuvia kustannuksia lisätä tosiasiallisesti maksettuun tai maksettavaan hintaan maahan tuotujen tavaroiden tullausarvoa määritettäessä.

30 artikla

1. Jos tullausarvoa ei voida määrittää 29 artiklan mukaisesti, se on määritettävä soveltamalla 2 kohdan a, b, c ja d alakohdasta järjestyksessä ensimmäistä kyseisen arvon määrittämiseen soveltuvaa alakohtaa, jollei tavaranhaltija vaadi d alakohtaa sovellettavaksi ennen c alakohtaa; ainoastaan jos tullausarvoa ei voida määrittää soveltamalla tiettyä alakohtaa, voidaan soveltaa tässä kohdassa säädetyssä järjestyksessä välittömästi seuraavaa alakohtaa.

2. Tämän artiklan mukaisesti määritettävät tullausarvot ovat:

a) arvonmäärityksen kohteena olevien tavaroiden kanssa samanlaisten, yhteisöön vietäviksi myytyjen ja näiden kanssa samanaikaisesti tai lähes samanaikaisesti vietyjen tavaroiden kauppa-arvo;

b) arvonmäärityksen kohteena olevien tavaroiden kanssa samankaltaisten, yhteisöön vietäviksi myytyjen ja näiden kanssa samanaikaisesti tai lähes samanaikaisesti vietyjen tavaroiden kauppa-arvo;

c) arvo, joka perustuu siihen yksikköhintaan, jolla maahan tuotuja tavaroita taikka samanlaisia tai samankaltaisia maahan tuotuja tavaroita myydään yhteisössä suurin kokonaismäärä henkilöille, jotka eivät ole etuyhteydessä myyjään;

d) laskennallinen arvo, joka on seuraavien erien summa: 2913/92

— maahan tuotuja tavaroita tuotettaessa käytettävien materiaalien sekä valmistuksen tai muun käsittelyn kustannukset tai arvo,

— se voittojen ja yleiskulujen määrä, joka tavallisesti kertyy myytäessä tavaroita, jotka kuuluvat samaan tavaraluokkaan tai -lajiin kuin arvonmäärityksen kohteena olevat tavarat ja jotka viejämaassa toimivat tuottajat ovat tuottaneet yhteisöön tapahtuvaa vientiä varten,

— 32 artiklan 1 kohdan e alakohdassa tarkoitettujen erien kokonaiskustannukset tai -arvo.

3. Edellä 2 kohdan soveltamista koskevat lisäedellytykset ja yksityiskohtaiset säännöt määritetään komiteamenettelyä noudattaen.

31 artikla

1. Jos maahan tuotujen tavaroiden tullausarvoa ei voida määrittää 29 ja 30 artiklan mukaisesti, se on määritettävä yhteisössä käytettävissä olevien tietojen perusteella käyttäen kohtuullisia menetelmiä, jotka ovat seuraaviin lähteisiin sisältyvien periaatteiden ja yleisten säännösten mukaisia:

— vuonna 1994 tehdyn tullitariffeja ja kauppaa koskevan yleissopimuksen 7 artiklan soveltamisesta tehty sopimus, 82/97

— vuonna 1994 tehdyn tullitariffeja ja kauppaa koskevan yleissopimuksen 7 artikla, 82/97

— tämän luvun säännökset.

2. Tullausarvo, joka määritetään 1 kohdan mukaisesti, ei saa perustua:

a) yhteisössä tuotettujen tavaroiden yhteisössä sovellettavaan myyntihintaan;

b) järjestelmään, jossa tullitarkoituksiin hyväksytään kahdesta vaihtoehtoisesta arvosta korkeampi;

c) tavaroiden hintaan viejämaan kotimarkkinoilla;

d) muihin tuotantokustannuksiin kuin laskennallisiin arvoihin, jotka on määritetty samanlaisille tai samankaltaisille tavaroille 30 artiklan 2 kohdan d alakohdan mukaisesti;

e) vientihintoihin, joita sovelletaan yhteisön tullialueen ulkopuoliseen maahan;

f) vähimmäistullausarvoihin; taikka

g) mielivaltaisiin tai kuvitteellisiin arvoihin.

32 artikla

2913/92

1. Määritettäessä tullausarvoa 29 artiklan mukaisesti maahan tuoduista tavaroista tosiasiallisesti maksettuun tai maksettavaan hintaan on lisättävä:

a) seuraavat erät, jos ostaja vastaa niistä mutta ne eivät sisälly tavaroista tosiasiallisesti maksettuun tai maksettavaan hintaan:

   i) provisiot ja välityspalkkiot, ostoprovisioita lukuun ottamatta,

   ii) päällysten kustannukset, jos päällyksiä kohdellaan tullitarkoituksissa tavaraan kuuluvina,

   iii) pakkauskustannukset sekä työn että materiaalin osalta;

b) seuraavien tuotteiden ja palvelujen arvo aiheellisella tavalla jaoteltuna, jos ostaja toimittaa ne suoraan tai välillisesti, joko veloituksetta tai alennettuun hintaan, käytettäviksi maahan tuotujen tavaroiden tuottamisessa ja niiden myynnissä vietäviksi, jos tämä arvo ei sisälly tavaroista tosiasiallisesti maksettuun tai maksettavaan hintaan:

   i) maahan tuotuihin tavaroihin sisältyvät materiaalit, rakenneosat, osat ja vastaavat ainekset,

   ii) työkalut, matriisit, muotit ja vastaavat maahan tuotujen tavaroiden tuottamisessa käytetyt esineet,

   iii) maahan tuotujen tavaroiden tuottamisessa käytetyt ainekset,

   iv) tekninen suunnittelu, kehittely, taiteellinen työ ja mallisuunnittelu sekä piirustusten ja luonnosten laadinta, jotka tapahtuvat muualla kuin yhteisössä ja ovat välttämättömiä maahan tuotujen tavaroiden tuottamisessa;

c) arvonmäärityksen kohteena oleviin tavaroihin liittyvät rojaltit ja lisenssimaksut, jotka ostajan on niiden myynnin edellytyksenä maksettava suoraan tai välillisesti, jos nämä maksut eivät sisälly tavaroista tosiasiallisesti maksettuun tai maksettavaan hintaan;

d) maahan tuotujen tavaroiden jälleenmyynnin, luovutuksen tai käytön tuotosta sen osan arvo, joka tulee suoraan tai välillisesti myyjän hyväksi;

e) i) maahan tuotujen tavaroiden kuljetus- ja vakuutuskustannukset sekä

   ii) maahan tuotujen tavaroiden kuljetukseen liittyvät lastaus -ja käsittelykustannukset

   siihen paikkaan saakka, jossa tavarat tuodaan yhteisön tullialueelle.

2913/92

2. Tosiasiallisesti maksettuun tai maksettavaan hintaan tämän artiklan mukaisesti tehtävät lisäykset saavat perustua ainoastaan puolueettomiin ja laskettavissa oleviin tietoihin.

3. Tosiasiallisesti maksettuun tai maksettavaan hintaan voidaan tullausarvoa määritettäessä tehdä ainoastaan tässä artiklassa säädettyjä lisäyksiä.

4. Tässä luvussa 'ostoprovisiolla' tarkoitetaan maksuja, jotka maahantuoja on suorittanut edustajalleen vastikkeeksi siitä, että tämä on edustanut maahantuojaa arvonmäärityksen kohteena olevia tavaroita ostettaessa.

5. Sen estämättä, mitä 1 kohdan c alakohdassa säädetään:

a) maksua oikeudesta jäljentää maahan tuotuja tavaroita yhteisössä ei voida lisätä maahan tuoduista tavaroista tosiasiallisesti maksettuun tai maksettavaan hintaan tullausarvoa määritettäessä; eikä

b) ostajan maahan tuotujen tavaroiden jakelu- tai jälleenmyyntioikeuksista suorittamia maksuja voida lisätä maahan tuoduista tavaroista tosiasiallisesti maksettuun tai maksettavaan hintaan, jos nämä maksut eivät ole edellytyksenä maahan tuotujen tavaroiden myynnille yhteisöön vietäviksi.

33 artikla

1. Seuraavia eriä ei voida sisällyttää tullausarvoon, jos ne on erotettu maahan tuoduista tavaroista tosiasiallisesti maksetusta tai maksettavasta hinnasta:

a) tavaroiden kuljetuskustannukset niiden saavuttua paikkaan, jossa ne tuodaan yhteisön tullialueelle;

b) teollisuuslaitosten, -laitteistojen tai -kalustojen kaltaisten maahan tuotujen tavaroiden maahantuonnin jälkeisestä rakentamisesta, asentamisesta, kokoonpanosta, huollosta tai teknisestä avusta aiheutuvat kustannukset;

c) ostajan tekemästä maahan tuotujen tavaroiden ostoa koskevasta rahoitussopimuksesta aiheutuvat korkokulut riippumatta siitä, järjestääkö rahoituksen myyjä vai joku muu, jos rahoitussopimus on tehty kirjallisesti ja ostaja voi vaadittaessa osoittaa, että:

— kyseiset tavarat tosiasiallisesti myydään niistä tosiasiallisesti maksetuksi tai maksettavaksi ilmoitettuun hintaan, ja

— vaadittava korkokanta ei ole korkeampi kuin se korkokanta, jota on sovellettu vastaavissa liiketoimissa rahoituksen järjestämisen ajankohtana siinä maassa, jossa rahoitus on järjestetty;

d) maksu oikeudesta jäljentää maahan tuotuja tavaroita yhteisössä;

e) ostoprovisio;

f) yhteisössä tavaroiden maahantuonnista tai myynnistä maksettavat tuontitullit tai muut maksut.

34 artikla

Erityissääntöjä tullausarvon määrittämiseksi tietojenkäsittelylaitteistoissa käytettäville tietovälineille, jotka sisältävät tietoja tai ohjeita, voidaan vahvistaa komiteamenettelyä noudattaen.

35 artikla

Jos tavaran tullausarvon määritysperusteet ilmaistaan muuna kuin sen jäsenvaltion valuuttana, jossa arvonmääritys tapahtuu, sovelletaan kyseisen jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten aiheellisella tavalla julkaisemaa vaihtokurssia.

Vaihtokurssin on mahdollisimman tarkasti vastattava käytettävän valuutan kulloistakin kaupallisissa liiketoimissa sovellettavaa, kyseisen jäsenvaltion valuuttana ilmaistua arvoa, ja sitä sovelletaan komiteamenettelyä noudattaen asetettavana määräaikana.

Jollei tällaista vaihtokurssia ole käytettävissä, se määritetään komiteamenettelyä noudattaen.

36 artikla

1. Tämän luvun säännökset eivät rajoita sellaisten erityissäännösten soveltamista, jotka koskevat tullausarvon määritystä tavaroille, jotka on luovutettu vapaaseen liikkeeseen muun tulliselvitysmuodon jälkeen.

2. Poiketen siitä, mitä 29, 30 ja 31 artiklassa säädetään, tavallisesti kaupintamyyntiin toimitettavien herkästi pilaantuvien tavaroiden tullausarvo voidaan tavaranhaltijan pyynnöstä määrittää soveltamalla komiteamenettelyä noudattaen annettuja koko yhteisöä koskevia yksinkertaistettuja sääntöjä.

III OSASTO

SÄÄNNÖKSET, JOITA SOVELLETAAN YHTEISÖN TULLIALUEELLE TUOTUIHIN TAVAROIHIN, KUNNES NIILLE ON OSOITETTU TULLISELVITYSMUOTO

1 LUKU

TAVAROIDEN TUONTI YHTEISÖN TULLIALUEELLE

37 artikla

1. Yhteisön tullialueelle tuotavat tavarat ovat tuontihetkestä alkaen tullivalvonnassa. Tulliviranomaiset voivat tarkastaa niitä voimassa olevien säännösten mukaisesti.

2. Tavarat ovat tullivalvonnassa niin kauan kuin se on tarpeellista niiden tullioikeudellisen aseman määrittämiseksi, ja muut kuin yhteisötavarat ovat tullivalvonnassa, kunnes niiden tullioikeudellinen asema muuttuu, ne siirretään vapaa-alueelle tai vapaavarastoon taikka jälleenviedään tai hävitetään 182 artiklan mukaisesti, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 82 artiklan 1 kohdan soveltamista.

38 artikla

1. Henkilön, joka tuo tavarat yhteisön tullialueelle, on viipymättä kuljetettava ne tulliviranomaisten tähän tarkoitukseen mahdollisesti osoittamaa reittiä ja näiden antamia ohjeita noudattaen:

a) tulliviranomaisten osoittamaan tullitoimipaikkaan taikka muuhun näiden osoittamaan tai hyväksymään paikkaan; taikka

b) vapaa-alueelle, jos tavarat on määrä viedä suoraan vapaa-alueelle:

   — meri -tai ilmateitse, taikka

   — maitse kulkematta yhteisön tullialueen muun osan kautta, jos vapaa-alue rajoittuu jäsenvaltion ja kolmannen maan väliseen maarajaan.

2. Henkilön, joka ottaa vastatakseen tavaroiden kuljetuksesta sen jälkeen, kun ne on tuotu yhteisön tullialueelle, erityisesti tavaroiden uudelleenlastauksen takia, on vastattava 1 kohdassa tarkoitetun velvollisuuden täyttämisestä.

3. Yhteisön tullialueelle tuotuihin tavaroihin rinnastetaan tavarat, jotka kyseisen jäsenvaltion tulliviranomaiset voimassa olevien säännösten tai määräysten, erityisesti kyseisen jäsenvaltion ja kolmannen maan välisen sopimuksen mukaan voivat tarkastaa, vaikka ne olisivatkin vielä yhteisön tullialueen ulkopuolella.

2913/92

4. Mitä 1 kohdan a alakohdassa säädetään, ei estä soveltamasta voimassa olevia säännöksiä, jotka koskevat matkailuliikennettä, rajaliikennettä, postiliikennettä tai taloudellisesti ainoastaan vähämerkityksistä liikennettä, jos tällöin ei vaaranneta tullivalvontaa ja mahdollisuuksia tullitarkastuksiin.

5. Mitä 1-4 kohdassa ja 39-53 artiklassa säädetään, ei sovelleta tavaroihin, jotka viedään väliaikaisesti yhteisön tullialueelta kuljetettaessa niitä meri- tai ilmateitse kahden tällä alueella sijaitsevan paikan välillä, jos kuljetus tapahtuu suoraa tietä reittilento- tai reittialusliikennettä käyttäen pysähtymättä yhteisön tullialueen ulkopuolelle.

Tätä säännöstä ei sovelleta tavaroihin, jotka lastataan kolmansien maiden satamissa tai lentoasemilla taikka vapaasatamissa.

6. Mitä 1 kohdassa säädetään, ei sovelleta tavaroihin, joita kuljetetaan vesi- tai ilma-aluksissa jäsenvaltioiden aluemerellä tai ilmatilassa viemättä niitä näissä jäsenvaltioissa sijaitsevaan satamaan tai niissä sijaitsevalle lentoasemalle.

39 artikla

1. Jos 38 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua velvollisuutta ei ennalta-arvaamattoman tapahtuman tai ylivoimaisen esteen vuoksi voida täyttää, velvoitetun henkilön tai muun tämän sijasta toimivan henkilön on viipymättä ilmoitettava tilanteesta tulliviranomaisille. Jos ennalta-arvaamaton tapahtuma tai ylivoimainen este ei johda tavaroiden täydelliseen menettämiseen, tulliviranomaisille on ilmoitettava myös niiden tarkka sijaintipaikka.

2. Jos ennalta-arvaamaton tapahtuma tai ylivoimainen este pakottaa 38 artiklan 6 kohdassa tarkoitetun vesi- tai ilma-aluksen pysähtymään väliaikaisesti yhteisön tullialueella olevaan satamaan tai siellä olevalle lentokentälle, eikä 38 artiklan 1 kohdassa säädettyä velvollisuutta voida täyttää, henkilön, joka tuo vesi- tai ilma-aluksen yhteisön tullialueelle taikka muun tämän sijasta toimivan henkilön on viipymättä ilmoitettava tilanteesta tulliviranomaisille.

3. Tulliviranomaisten on määritettävä, mitä toimenpiteitä toteutetaan 1 kohdassa tarkoitettujen tavaroiden sekä 2 kohdassa tarkoitetuissa vesi- ja ilma-aluksissa kuljetettavien tavaroiden saattamiseksi tullivalvontaan ja tarvittaessa niiden kuljettamiseksi myöhemmin tullitoimipaikkaan taikka muuhun tulliviranomaisten osoittamaan tai hyväksymään paikkaan.

2 LUKU

TAVAROIDEN ESITTÄMINEN TULLILLE

40 artikla

Henkilön, joka on tuonut tavarat yhteisön tullialueelle, tai tapauksen mukaan henkilön, joka on ottanut vastatakseen tavaroiden kuljetuksesta yhteisön tullialueelle tuonnin jälkeen, on esitettävä tavarat tullille niiden saavuttua 38 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti tullitoimipaikkaan taikka muuhun tulliviranomaisten osoittamaan tai hyväksymään paikkaan.

41 artikla

Mitä 40 artiklassa säädetään, ei estä soveltamasta voimassa olevia säännöksiä, jotka koskevat:

a) matkustajien kuljettamia tavaroita;

b) tavaroita, jotka on asetettu johonkin tullimenettelyyn mutta joita ei ole esitetty tullille.

42 artikla

Kun tavarat on esitetty tullille, ne voidaan tulliviranomaisten luvalla tarkastaa tai niistä voidaan näiden luvalla ottaa näytteitä tulliselvitysmuodon osoittamiseksi niille.

3 LUKU

YLEISILMOITUS JA TULLILLE ESITETTYJEN TAVAROIDEN PURKAMINEN

43 artikla

Jollei 45 artiklasta muuta johdu, tavaroista, jotka on esitetty tullille 40 artiklan mukaisesti, on tehtävä yleisilmoitus.

Yleisilmoitus on tehtävä heti, kun tavarat on esitetty tullille. Tulliviranomaiset voivat kuitenkin sallia ilmoituksen tehtäväksi viimeistään ensimmäisenä tavaroiden esittämistä tullille seuraavana työpäivänä.

44 artikla

1. Yleisilmoitus on tehtävä tulliviranomaisten vahvistaman mallin mukaisella lomakkeella. Tulliviranomaiset voivat kuitenkin sallia yleisilmoituksina käytettävän kaikkia kaupallisia tai hallinnollisia asiakirjoja, jotka sisältävät tavaroiden tunnistamiseksi tarvittavat tiedot.

2. Yleisilmoituksen on velvollinen tekemään:

2913/92

a) henkilö, joka on tuonut tavarat yhteisön tullialueelle, tai tapauksen mukaan henkilö, joka on ottanut vastatakseen tavaroiden kuljetuksesta yhteisön tullialueelle tuonnin jälkeen; taikka

b) henkilö, jonka nimissä a alakohdassa tarkoitetut henkilöt ovat toimineet.

45 artikla

Tulliviranomaiset voivat olla vaatimatta yleisilmoitusta, jollei tällöin vaaranneta tavaroiden tullivalvontaa, jos muodollisuudet, jotka tarvitaan tulliselvitysmuodon osoittamiseksi tavaroille, suoritetaan ennen 43 artiklassa tarkoitetun määräajan päättymistä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta matkustajien maahantuomia tavaroita sekä kirje- ja pakettipostilähetyksiä koskevien voimassa olevien säännösten soveltamista.

46 artikla

1. Tavarat voidaan purkaa tai lastata uudelleen kuljetusvälineestä toiseen ainoastaan tulliviranomaisten luvalla näiden osoittamissa tai hyväksymissä paikoissa.

2. (SIC!) Tällaista lupaa ei kuitenkaan vaadita välittömästi uhkaavan vaaran edellyttäessä tavaroiden välitöntä purkamista kokonaan tai osittain. Tällöin tilanteesta on viipymättä ilmoitettava tulliviranomaisille.

3. (SIC! 2) Tulliviranomaiset voivat milloin tahansa vaatia tavarat purettaviksi ja niiden pakkaukset avattaviksi tavaroiden ja niiden kuljetusvälineen tarkastusta varten.

47 artikla

Tavaroita ei saa siirtää niiden alkuperäisestä sijoituspaikasta ilman tulliviranomaisten lupaa.

4 LUKU

VELVOLLISUUS OSOITTAA TULLILLE ESITETYILLE TAVAROILLE TULLISELVITYSMUOTO

48 artikla

Tullille esitetyille muille kuin yhteisötavaroille on osoitettava muille kuin yhteisötavaroille sallittu tulliselvitysmuoto.

49 artikla

1. Kun tavaroista on tehty yleisilmoitus, muodollisuudet tulliselvitysmuodon osoittamiseksi niille on suoritettava:

2913/92

a) meriteitse kuljetettujen tavaroiden osalta 45 päivän kuluessa siitä päivästä, jona yleisilmoitus on tehty;

b) muutoin kuin meriteitse kuljetettujen tavaroiden osalta 20 päivän kuluessa siitä päivästä, jona yleisilmoitus on tehty.

2. Jos olosuhteet sitä edellyttävät, tulliviranomaiset voivat asettaa lyhyemmän määräajan tai sallia 1 kohdassa tarkoitettujen määräaikojen pidentämisen. Määräaikoja ei kuitenkaan voida pidentää enempää kuin olosuhteet tosiasiallisesti edellyttävät.

5 LUKU

TAVAROIDEN VÄLIAIKAINEN VARASTOINTI

50 artikla

Tullille esitetyillä tavaroilla on niiden esittämisen jälkeen väliaikaisesti varastoitujen tavaroiden tullioikeudellinen asema, kunnes niille osoitetaan tulliselvitysmuoto. Näitä tavaroita kutsutaan jäljempänä ‘väliaikaisesti varastoiduiksi tavaroiksi’.

51 artikla

1. Väliaikaisesti varastoituja tavaroita voidaan varastoida ainoastaan tulliviranomaisten hyväksymissä paikoissa ja niiden vahvistamin edellytyksin.

2. Tulliviranomaiset voivat vaatia tavaroiden haltijaa antamaan vakuuden mahdollisen 203 tai 204 artiklan mukaisesti syntyvän tullivelan maksamisesta.

52 artikla

Väliaikaisesti varastoituja tavaroita voidaan käsitellä ainoastaan niiden kunnon säilyttämiseksi, muuttamatta niiden ulkonäköä tai teknisiä ominaisuuksia, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 42 artiklan soveltamista.

53 artikla

1. Jos tulliselvitysmuodon osoittamiseksi tarvittavia muodollisuuksia ei ole aloitettu 49 artiklan mukaisesti asetetussa määräajassa, tulliviranomaisten on viipymättä toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet, tavaroiden myynti mukaan luettuna, tilanteen korjaamiseksi.

2. Tulliviranomaiset voivat tavaroiden haltijan vastuulla ja kustannuksella siirrättää kyseiset tavarat erityiseen valvomaansa paikkaan, kunnes tilanne on korjattu.

6 LUKU

2913/92

PASSITUSMENETTELYSSÄ KULJETETTUIHIN MUIHIN KUIN YHTEISÖTAVAROIHIN SOVELLETTAVAT SÄÄNNÖKSET

54 artikla

Yhteisön tullialueelle tuotaviin, jo passitusmenettelyyn asetettuihin tavaroihin ei sovelleta 38 artiklaa, sen 1 kohdan a alakohtaa lukuun ottamatta, eikä 39-53 artiklaa.

55 artikla

Passitusmenettelyssä kuljetettuihin muihin kuin yhteisötavaroihin sovelletaan 42-53 artiklaa, kun tavarat ovat saapuneet yhteisön tullialueella sijaitsevaan määräpaikkaan ja ne on esitetty tullille voimassa olevien passitusmenettelyä koskevien säännösten mukaisesti. 82/97

7 LUKU

MUUT SÄÄNNÖKSET

56 artikla

Jos olosuhteet sitä edellyttävät, tulliviranomaiset voivat hävityttää tullille esitetyt tavarat. Tulliviranomaisten on ilmoitettava asiasta tavaroiden haltijalle. Tavaroiden haltijan on vastattava hävittämisestä aiheutuvista kustannuksista.

57 artikla

Jos tulliviranomaiset havaitsevat, että tavaroita on tuotu yhteisön tullialueelle sääntöjen vastaisesti tai että ne on salattu tullivalvonnalta, niiden on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet, tavaroiden myynti mukaan luettuna, tilanteen korjaamiseksi.

IV OSASTO

TULLISELVITYSMUOTO

1 LUKU

YLEISTÄ

58 artikla

1. Jollei toisin säädetä, tavaroille voidaan milloin tahansa osoittaa vahvistettujen edellytysten mukaisesti tulliselvitysmuoto riippumatta tavaroiden luonteesta, paljoudesta, alkuperästä taikka lähtö-tai määräpaikasta.

2913/92

2. Mitä 1 kohdassa säädetään, ei estä soveltamasta kieltoja tai rajoituksia, jotka ovat perusteltuja julkisen moraalin, yleisen järjestyksen tai turvallisuuden kannalta, ihmisten, eläinten tai kasvien terveyden ja elämän suojelemiseksi, taiteellisten, historiallisten tai arkeologisten kansallisaarteiden suojelemiseksi taikka teollisen tai kaupallisen omaisuuden suojelemiseksi.

2 LUKU

TULLIMENETTELYT

1 jakso

Tavaroiden asettaminen tullimenettelyyn

59 artikla

1. Kaikista johonkin tullimenettelyyn asetettaviksi aiotuista tavaroista on tehtävä kyseistä tullimenettelyä koskeva ilmoitus.

2. Vientimenettelyyn, ulkoiseen jalostusmenettelyyn, passitusmenettelyyn tai tullivarastointimenettelyyn ilmoitetut yhteisötavarat ovat tullivalvonnassa siitä alkaen, kun niitä koskeva tulli-ilmoitus on vastaanotettu, kunnes ne viedään yhteisön tullialueelta tai hävitetään taikka tulli-ilmoitus mitätöidään.

60 artikla

Jos yhteisön tullilainsäädännössä ei ole asiaa koskevia säännöksiä, jäsenvaltioiden on määriteltävä alueellaan sijaitsevien eri tullitoimipaikkojen toimivalta, ottaen tarvittaessa huomioon tavaroiden luonteen tai sen tullimenettelyn, johon ne aiotaan asettaa.

61 artikla

Tulli-ilmoitus on tehtävä:

a) kirjallisesti;

b) automaattisen tietojenkäsittelyn avulla, jos siitä säädetään komiteamenettelyä noudattaen annetuissa säännöksissä tai tulliviranomaiset sallivat sen; taikka

c) suullisesti tai muulla tavalla, jolla tavaroiden haltija ilmaisee haluavansa asettaa ne tullimenettelyyn, jos tästä mahdollisuudesta säädetään komiteamenettelyä noudattaen annetuissa säännöksissä.

A. Kirjalliset ilmoitukset

I. Tavanomainen menettely

62 artikla

1. Kirjalliset ilmoitukset on tehtävä tähän tarkoitukseen vahvistetun virallisen mallin mukaisella lomakkeella. Ne on allekirjoitettava, ja niissä on annettava kaikki tiedot, jotka tarvitaan tavaroille ilmoitettavaa tullimenettelyä koskevien säännösten soveltamiseksi.

2. Ilmoitukseen on liitettävä kaikki asiakirjat, jotka tarvitaan tavaroille ilmoitettavaa tullimenettelyä koskevien säännösten soveltamiseksi.

63 artikla

Tulliviranomaisten on välittömästi vastaanotettava 62 artiklassa vahvistettujen edellytysten mukaiset ilmoitukset, jos niissä tarkoitetut tavarat esitetään tullille.

64 artikla

1. Jollei 5 artiklasta muuta johdu, tulli-ilmoituksen voi tehdä henkilö, joka voi toimivaltaisessa tullitoimipaikassa esittää tai esityttää kyseisen tavaran tullille kaikkine asiakirjoineen, jotka tarvitaan tavaroille ilmoitettavaa tullimenettelyä koskevien säännösten soveltamiseksi.

2. Kuitenkin:

a) jos tulli-ilmoituksen vastaanottamisesta seuraa erityisiä velvollisuuksia tietylle henkilölle, tämän on tehtävä tulli-ilmoitus itse tai teetettävä se puolestaan;

b) tavaranhaltijan on oltava sijoittautunut yhteisöön.

Yhteisöön sijoittautumista ei kuitenkaan edellytetä henkilöiltä, jotka:

— tekevät passitusta tai väliaikaista maahantuontia koskevan ilmoituksen,

— tekevät tavaroita koskevia ilmoituksia satunnaisesti, jos tulliviranomaiset pitävät tätä perusteltuna.

3. Mitä 2 kohdan b alakohdassa säädetään, ei estä jäsenvaltioita soveltamasta kolmansien maiden kanssa tehtyjä kahdenvälisiä sopimuksia tai vaikutukseltaan vastaavia tavanomaisia käytäntöjä, joiden perusteella kolmansien maiden kansalaiset voivat vastavuoroisesti tehdä tulli-ilmoituksia kyseisten jäsenvaltioiden alueella.

65 artikla

Tavaranhaltijan pyynnöstä tämän on sallittava oikaista yhtä tai useampaa tulli-ilmoituksessa antamaansa tietoa sen jälkeen, kun tulliviranomaiset ovat vastaanottaneet ilmoituksen. Oikaisulla ei voida muuttaa ilmoitusta koskemaan muita kuin siinä alun perin tarkoitettuja tavaroita.

Oikaisua ei kuitenkaan voida sallia, jos sitä pyydetään sen jälkeen, kun tulliviranomaiset ovat:

a) ilmoittaneet tavaranhaltijalle aikovansa tarkastaa tavarat;

b) todenneet kyseiset tiedot epätarkoiksi; tai

c) luovuttaneet tavarat.

66 artikla

1. Tulliviranomaisten on tavaranhaltijan pyynnöstä mitätöitävä jo vastaanotettu ilmoitus, jos tavaranhaltija näyttää toteen, että ilmoituksessa tarkoitettu tullimenettely on ilmoitettu tavaralle erheellisesti tai että tavaran asettaminen ilmoitettuun tullimenettelyyn ei erityisten olosuhteiden vuoksi enää ole perusteltua.

Jos tulliviranomaiset kuitenkin ovat ilmoittaneet tavaranhaltijalle aikovansa tarkastaa tavarat, ilmoituksen mitätöintiä koskeva pyyntö voidaan hyväksyä vasta tarkastuksen jälkeen.

2. Ilmoitus voidaan mitätöidä tavaroiden luovutuksen jälkeen ainoastaan komiteamenettelyä noudattaen määritellyissä tapauksissa.

3. Ilmoituksen mitätöinti ei rajoita voimassa olevien rangaistussäännösten soveltamista.

67 artikla

Jollei erityisesti toisin säädetä, päivä, joka on otettava huomioon kaikkia tavaralle ilmoitettua tullimenettelyä koskevia säännöksiä sovellettaessa, on se päivä, jona tulliviranomaiset vastaanottavat ilmoituksen.

68 artikla

Vastaanottamiensa ilmoitusten tutkimiseksi tulliviranomaiset voivat:

a) tarkastaa ilmoitusasiakirjat ja niiden liiteasiakirjat. Tulliviranomaiset voivat vaatia tavaranhaltijaa esittämään muita asiakirjoja ilmoituksessa annettujen tietojen oikeellisuuden tutkimiseksi;

b) tarkastaa tavarat sekä ottaa näytteitä niiden analysoimista tai yksityiskohtaista tutkimista varten.

2913/92

69 artikla

1. Tavaranhaltijan tai jonkun muun tämän vastuulla on kuljetettava tavarat sinne, missä ne tarkastetaan ja niistä otetaan tarvittaessa näytteet, sekä järjestettävä kaikki tarkastuksen tai näytteenoton edellyttämä käsittely. Tavaranhaltijan on vastattava aiheutuvista kustannuksista.

2. Tavaranhaltijalla on oikeus olla läsnä tavaroita tarkastettaessa ja näytteitä otettaessa. Tulliviranomaisten on aiheelliseksi katsoessaan vaadittava tavaranhaltijaa tai tämän edustajaa olemaan läsnä tavaroita tarkastettaessa taikka näytteitä otettaessa ja avustamaan viranomaisia tarkastuksen tai näytteenoton helpottamiseksi.

3. Jos tulliviranomaiset ottavat näytteet voimassa olevien säännösten mukaisesti, ne eivät ole velvollisia korvaamaan sitä millään tavoin, mutta niiden on vastattava analyysista tai tutkimisesta aiheutuvista kustannuksista.

70 artikla

1. Jos tarkastetaan ainoastaan osa ilmoituksessa tarkoitetuista tavaroista, tarkastuksen tulokset koskevat kaikkia ilmoituksessa tarkoitettuja tavaroita.

Tavaranhaltija voi kuitenkin pyytää lisätarkastusta arvioidessaan, etteivät osittaisen tarkastuksen tulokset koske tarkastamatonta osaa ilmoituksessa tarkoitetuista tavaroista.

2. Jos ilmoituslomake koskee useampaa tavaralajia, kutakin tavaralajia koskevia tietoja pidetään 1 kohtaa sovellettaessa erillisenä ilmoituksena.

71 artikla

1. Ilmoituksen tutkimisessa saatavia tuloksia käytetään sovellettaessa sitä tullimenettelyä koskevia säännöksiä, johon tavarat asetetaan.

2. Jos ilmoitusta ei tarkasteta, 1 kohdassa tarkoitettuja säännöksiä sovelletaan ilmoituksessa annettujen tietojen perusteella.

72 artikla

1. Tulliviranomaisten on toteutettava tavaroiden tunnistamiseksi tarvittavat toimenpiteet, jos tunnistaminen on välttämätöntä tavaroille ilmoitettua tullimenettelyä koskevien edellytysten täyttämiseksi.

2913/92

2. Ainoastaan tulliviranomaiset tai muut näiden luvalla saavat poistaa tai hävittää tavaroihin tai kuljetusvälineisiin kiinnitetyt tunnisteet, jollei ennalta-arvaamaton tapahtuma tai ylivoimainen este ehdottomasti edellytä niiden poistamista taikka hävittämistä tavaroiden tai kuljetusvälineiden suojaamiseksi.

73 artikla

1. Jos edellytykset tavaroiden asettamiselle kyseiseen tullimenettelyyn täyttyvät, eikä tavaroihin kohdistu kieltoja tai rajoituksia, tulliviranomaisten on luovutettava tavarat heti, kun ilmoituksessa annetut tiedot on tarkastettu tai hyväksytty tarkastamatta, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 74 artiklan soveltamista. Sama koskee tilannetta, jossa ilmoitusta ei voida kokonaan tarkastaa kohtuullisessa määräajassa eikä tavaroiden enää tarvitse olla käsillä tätä tarkastusta varten.

2. Kaikki ilmoituksessa tarkoitetut tavarat on luovutettava samanaikaisesti.

Jos ilmoitus koskee useampaa tavaralajia, kutakin tavaralajia koskevia tietoja pidetään tätä kohtaa sovellettaessa erillisenä ilmoituksena.

74 artikla

1. Jos tulli-ilmoituksen vastaanottamisesta aiheutuu tullivelka, ilmoituksessa tarkoitettuja tavaroita ei saa luovuttaa ennen kuin tullivelka on maksettu tai sen maksamisesta on annettu vakuus. Tätä säännöstä ei kuitenkaan sovelleta tavaroiden väliaikaiseen maahantuontiin osittain tullitta, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 2 kohdan soveltamista.

2. Jos tulliviranomaiset tavaroille ilmoitettua tullimenettelyä koskevien säännösten mukaisesti vaativat vakuuden, tavaroita ei saa luovuttaa kyseiseen tullimenettelyyn ennen kuin vakuus on annettu.

75 artikla

Kaikki tarvittavat toimenpiteet, valtiolle menetetyksi julistaminen ja myynti mukaan luettuina, on toteutettava sellaisten tavaroiden osalta, joita:

a) ei voida luovuttaa, koska:

   — tavaroiden tarkastusta ei tavaranhaltijasta johtuvista syistä ole voitu aloittaa tai suorittaa tulliviranomaisten asettamassa määräajassa,

   — asiakirjoja, jotka on esitettävä ennen tavaroiden asettamista ilmoitettuun tullimenettelyyn, ei ole toimitettu,

2913/92

— tuonti-tai vientitulleja ei ole maksettu eikä vakuutta niiden maksamisesta ole annettu määräajassa, taikka

— tavaroihin kohdistuu kieltoja tai rajoituksia;

b) ei ole noudettu kohtuullisessa määräajassa niiden luovutuksen jälkeen.

II. Yksinkertaistettu menettely

76 artikla

1. Helpottaakseen mahdollisimman paljon muodollisuuksia ja menettelyjä, mutta varmistaen kuitenkin asianmukaiset toiminnot, tulliviranomaisten on komiteamenettelyä noudattaen vahvistettavin edellytyksin sallittava:

a) että 62 artiklassa tarkoitetusta ilmoituksesta puuttuu joitakin mainitun artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja tietoja tai että ilmoitukseen ei liitetä joitakin mainitun artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja asiakirjoja;

b) että 62 artiklassa tarkoitetun ilmoituksen sijasta annetaan kaupallinen tai hallinnollinen asiakirja, johon on liitetty tavaroiden asettamista kyseiseen tullimenettelyyn koskeva pyyntö;

c) että tavarat ilmoitetaan kyseiseen menettelyyn merkitsemällä tavarat asiakirjoihin; tällöin tulliviranomaiset voivat olla vaatimatta, että tavaranhaltijan on esitettävä tavarat tullille.

Yksinkertaistetun ilmoituksen, kaupallisen tai hallinnollisen asiakirjan taikka asiakirjoihin tehtävän merkinnän on sisällettävä ainakin tavaroiden tunnistamiseksi tarpeelliset tiedot. Asiakirjoihin tehtävässä merkinnässä on ilmoitettava, milloin merkintä on tehty.

2. Komiteamenettelyä noudattaen vahvistettavia tapauksia lukuun ottamatta tavaranhaltijan on tehtävä täydentävä ilmoitus, joka voi olla yleinen, jaksoittainen tai kokoava ilmoitus.

3. Edellä 1 kohdan a, b ja c alakohdassa tarkoitettuja täydentäviä ja yksinkertaistettuja ilmoituksia pidetään yhtenä jakamattomana asiakirjana, joka tulee voimaan sinä päivänä, jona yksinkertaistetut ilmoitukset vastaanotetaan; 1 kohdan c alakohdassa tarkoitetulla asiakirjoihin tehtävällä merkinnällä on sama oikeudellinen vaikutus kuin 62 artiklassa tarkoitetun ilmoituksen vastaanottamisella.

4. Erityiset yhteisön passitusmenettelyyn sovellettavat yksinkertaistetut menettelyt vahvistetaan komiteamenettelyä noudattaen.

B. Muut ilmoitukset

77 artikla

Edellä 61 artiklan b alakohdan mukaisesti automaattisen tietojenkäsittelyn avulla tehtäviin tulli-ilmoituksiin sekä 61 artiklan c alakohdan mukaisesti suullisesti tai muulla tavoin tehtyjä ilmoituksia koskee soveltuvin osin, mitä 62-76 artiklassa säädetään, sanotun kuitenkaan rajoittamatta näissä artikloissa säädettyjen periaatteiden soveltamista.

C. Ilmoitusten jälkitarkastus

78 artikla

1. Tulliviranomaiset voivat viran puolesta tai tavaranhaltijan pyynnöstä oikaista ilmoitusta tavaroiden luovutuksen jälkeen.

2. Tulliviranomaiset voivat ilmoituksessa annettujen tietojen oikeellisuuden varmistamiseksi tavaroiden luovutuksen jälkeen tarkastaa kyseisten tavaroiden tuontia tai vientiä taikka näihin tavaroihin myöhemmin kohdistettavia kaupallisia toimia koskevat kaupalliset asiakirjat ja tiedot. Nämä tarkastukset voidaan suorittaa tavaranhaltijan tiloissa, ammattitoiminnan harjoittajana suoraan tai välillisesti mainituissa toimissa osallisena olevan henkilön tiloissa taikka muun mainittuja asiakirjoja ja tietoja ammattitoimintaansa varten hallussaan pitävän henkilön tiloissa. Tulliviranomaiset voivat myös tarkastaa tavarat, jos niiden esittäminen tullille on vielä mahdollista.

3. Jos ilmoituksen tarkastus tai jälkitarkastus osoittaa, että kyseistä tullimenettelyä koskevia säännöksiä on sovellettu virheellisten tai puutteellisten tietojen perusteella, tulliviranomaisten on mahdollisesti annettujen säännösten mukaisesti toteutettava tilanteen korjaamiseksi tarvittavat toimenpiteet käytettävissään olevat uudet tiedot huomioon ottaen.

2 jakso

Luovutus vapaaseen liikkeeseen

79 artikla

Muiden kuin yhteisötavaroiden luovutus vapaaseen liikkeeseen antaa niille yhteisötavaroiden tullioikeudellisen aseman.

Luovutus vapaaseen liikkeeseen sisältää kauppapoliittisten toimenpiteiden soveltamisen, muiden tavaran maahantuontia koskevien muodollisuuksien suorittamisen sekä lain mukaan kannettavien tullien kantamisen.

80 artikla

2913/92

1. Poiketen siitä, mitä 67 artiklassa säädetään, jos tavarasta kannettava tuontitulli kuuluu 4 artiklan 10 alakohdan ensimmäisessä luetelmakohdassa tarkoitettuihin tulleihin ja jos tätä tullia alennetaan sen päivän jälkeen, jona vapaaseen liikkeeseen luovutusta koskeva ilmoitus on vastaanotettu, mutta ennen kuin tavara on luovutettu, tavaranhaltija voi pyytää edullisemman tullin soveltamista.

2. Mitä 1 kohdassa säädetään, ei sovelleta, jos tavaroita ei yksinomaan tavaranhaltijasta johtuvista syistä ole voitu luovuttaa.

81 artikla

Jos lähetys käsittää eri tariffinimikkeisiin luokiteltuja tavaroita ja kunkin tavaran tariffinimikkeensä mukainen käsittely aiheuttaisi ilmoitusta laadittaessa suhteettoman paljon työtä ja kustannuksia kannettaviin tuontitulleihin nähden, tulliviranomaiset voivat tavaranhaltijan pyynnöstä hyväksyä tuontitullin kannettavaksi koko lähetyksestä korkeimman tuontitullin alaisen tariffiin luokittelun mukaan.

82 artikla

1. Kun tavarat luovutetaan vapaaseen liikkeeseen alennetuin tullein tai tullitta niiden tietyn käyttötarkoituksen perusteella, ne on pidettävä tullivalvonnassa. Tullivalvonta on lopetettava, jos alennetun tullin tai tullittomuuden myöntämiselle säädettyjä edellytyksiä ei enää voida soveltaa, jos tavarat viedään tai hävitetään taikka jos tavaroita sallitaan kannettavien tullien maksamista vastaan käytettävän muihin tarkoituksiin kuin niihin, jotka on säädetty alennetun tuontitullin tai tullittomuuden myöntämisen edellytyksiksi.

2. Mitä 88 ja 90 artiklassa säädetään, koskee soveltuvin osin 1 kohdassa tarkoitettuja tavaroita.

83 artikla

Vapaaseen liikkeeseen luovutetut tavarat menettävät yhteisötavaroiden tullioikeudellisen aseman, kun:

a) vapaaseen liikkeeseen luovutusta koskeva ilmoitus mitätöidään luovutuksen jälkeen ——; 82/97 – deleted

taikka

b) tavaroista kannettavat tuontitullit palautetaan tai peruutetaan:

— sisäisessä jalostusmenettelyssä tullinpalautusjärjestelmää soveltaen;

2913/92

— tavaroiden puutteellisuuden tai sopimuksenvastaisuuden vuoksi 238 artiklan mukaisesti,

— 239 artiklassa tarkoitetuissa tapauksissa, joissa tullien palauttaminen tai peruuttaminen edellyttää tavaroiden vientiä, jälleenvientiä tai vastaavan tulliselvitysmuodon osoittamista niille.

3 jakso

Suspensiomenettelyt ja taloudellisesti vaikuttavat tullimenettelyt

A. Useita menettelyjä koskevat yhteiset säännökset

84 artikla

1. Jäljempänä 85-90 artiklassa tarkoitetaan:

a) 'suspensiomenettelyllä' muiden kuin yhteisötavaroiden osalta seuraavia menettelyjä:

— ulkoinen passitus,

— tullivarastointi,

— sisäinen jalostus suspensiojärjestelmää soveltaen,

— tullivalvonnassa tapahtuva valmistus,

— väliaikainen maahantuonti;

b) 'taloudellisesti vaikuttavalla tullimenettelyllä' seuraavia menettelyjä:

— tullivarastointi,

— sisäinen jalostus,

— tullivalvonnassa tapahtuva valmistus,

— väliaikainen maahantuonti,

— ulkoinen jalostus.

2. 'Tuontitavaroilla' tarkoitetaan suspensiomenettelyyn asetettuja tavaroita sekä tavaroita, joihin on sisäisessä jalostuksessa tullinpalautusjärjestelmää soveltaen kohdistettu vapaaseen liikkeeseen luovutukseen liittyvät muodollisuudet sekä 125 artiklassa säädetyt muodollisuudet.

3. 'Muuttumattomilla tavaroilla' tarkoitetaan tuontitavaroita, joita ei sisäisessä jalostuksessa tai tullivalvonnassa tapahtuvassa valmistuksessa ole millään tavoin valmistettu tai käsitelty.

85 artikla

Taloudellisesti vaikuttavien tullimenettelyjen soveltaminen edellyttää tulliviranomaisten lupaa.

86 artikla

2913/92

Sanotun rajoittamatta kyseistä menettelyä koskevien ylimääräisten erityisedellytysten soveltamista, 85 artiklassa ja 100 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu lupa voidaan myöntää ainoastaan:

— henkilöille, jotka antavat kaikki tarvittavat vakuudet toimintojen asianmukaisesta suorittamisesta,

— jos tulliviranomaiset voivat valvoa ja tarkastaa menettelyä ilman kyseisiin taloudellisiin tarpeisiin nähden suhteettomia hallinnollisia järjestelyjä.

87 artikla

1. Kyseisen menettelyn käyttämisen edellytykset on vahvistettava sitä koskevassa luvassa.

2. Luvanhaltijan on ilmoitettava tulliviranomaisille kaikista luvan myöntämisen jälkeen ilmenevistä seikoista, jotka ovat omiaan vaikuttamaan luvan voimassaoloon tai sisältöön.

87 a artikla

82/97

Edellä 4 artiklan 7 kohdan ensimmäisen luetelmakohdan toisessa virkkeessä tarkoitetuissa tapauksissa kaikkia suspensiomenettelyyn asetetuista tavaroista tuotettuja tuotteita tai tavaroita pidetään samaan menettelyyn asetettuina.

88 artikla

2913/92

Tulliviranomaiset voivat edellytyksenä tavaroiden asettamiselle suspensiomenettelyyn vaatia, että luvanhaltija antaa vakuuden tavaroista mahdollisesti syntyvän tullivelan maksamisesta.

Vakuuden antamisesta yksittäisten suspensiomenettelyjen yhteydessä voidaan antaa erityissäännöksiä.

89 artikla

1. Taloudellisesti vaikuttava suspensiomenettely on päätettävä, kun tähän menettelyyn asetetuille tavaroille tai tässä menettelyssä mahdollisesti tuotetuille jalostetuille tai valmistetuille tuotteille osoitetaan uusi hyväksytty tulliselvitysmuoto.

2. Tulliviranomaisten on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet tilanteen korjaamiseksi sellaisten tavaroiden osalta, joita koskevaa menettelyä ei ole päätetty säädetyin edellytyksin.

90 artikla | 2913/92

Taloudellisesti vaikuttavan tullimenettelyn haltijan oikeudet ja velvollisuudet voidaan tulliviranomaisten vahvistamin edellytyksin siirtää asianmukaisessa järjestyksessä muille henkilöille, jotka täyttävät kyseisestä menettelystä hyötymiselle säädetyt edellytykset.

B. Ulkoinen passitus

1. (SIC! I) Yleiset säännökset

91 artikla

1. Ulkoisessa passitusmenettelyssä on seuraavien tavaroiden voitava liikkua yhteisön tullialueella sijaitsevasta paikasta toiseen:

a) muut kuin yhteisötavarat tuontitullitta tai ilman muita maksuja ja niihin sovellettavia kauppapoliittisia toimenpiteitä;

b) yhteisötavarat, joihin kohdistetaan niiden vientiä kolmansiin maihin edellyttävä yhteisön toimenpide ja vastaavat vientiä koskevat tullimuodollisuudet.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun liikkumisen on tapahduttava:

a) yhteisön ulkoisessa passitusmenettelyssä;

b) TIR-carnet'lla (TIR-yleissopimus), jos kuljetus:

1) on alkanut tai sen on määrä päättyä yhteisön ulkopuolella,

2) sisältää tavaralähetyksiä, jotka on purettava yhteisön tullialueella ja kuljetetaan yhdessä kolmannessa maassa purettavien tavaroiden kanssa, taikka

3) tapahtuu kahden yhteisössä sijaitsevan paikan välillä kolmannen maan alueen kautta;

c) ATA-carnet'lla, —— jota käytetään passitusasiakirjana; | 82/97 – deleted

d) Reinin manifestilla (Reinin vesiliikenteestä tehdyn tarkistetun yleissopimuksen 9 artikla);

e) lomakkeella 302, josta määrätään Lontoossa 19 päivänä kesäkuuta 1951 allekirjoitetussa Pohjois-Atlantin Liiton jäsenvaltioiden välisessä niiden joukkojen asemaa koskevassa sopimuksessa; taikka

f) postitse (pakettiposti mukaan luettuna).

3. Ulkoisen passitusmenettelyn soveltaminen ei rajoita taloudellisesti vaikuttavaan tullimenettelyyn asetettujen tavaroiden kuljetusta koskevien erityissäännösten soveltamista.

92 artikla

Ulkoinen passitusmenettely on päätettävä, kun tavarat ja niitä koskeva asiakirja esitetään määrätullitoimipaikassa kyseistä menettelyä koskevien säännösten mukaisesti.

II. Yhteisön ulkoista passitusta koskevat erityissäännökset

93 artikla

Yhteisön ulkoista passitusmenettelyä voidaan soveltaa kolmannen maan alueen kautta tapahtuvissa kuljetuksissa ainoastaan, jos:

a) tästä mahdollisuudesta on määrätty kansainvälisessä sopimuksessa; taikka

b) kuljetus mainitun maan kautta tapahtuu ainoastaan yhdellä yhteisön tullialueella laaditulla kuljetusasiakirjalla; tällöin menettely keskeytetään kolmannen maan alueella.

94 artikla

1. Jollei 95 artiklasta muuta johdu, passituksesta vastaavan on annettava vakuus tavaroista mahdollisesti syntyvien tullivelan ja muiden maksujen maksamisesta.

2. Tarvittaessa komiteamenettelyä noudattaen määritettäviä tapauksia lukuun ottamatta vakuutta ei tarvitse antaa:

a) meri -ja ilmakuljetuksissa;

b) kuljetettaessa tavaroita Reinillä ja sen väylillä;

c) kuljetettaessa tavaraa putkijohdoissa;

d) jäsenvaltioiden rautatieyhtiöiden suorittamissa kuljetuksissa.

3. Tapaukset, joissa vakuutta ei tarvitse antaa muilla kuin 2 kohdan b alakohdassa tarkoitetuilla vesiväylillä suoritettavien tavarankuljetusten osalta, määritetään komiteamenettelyä noudattaen.

95 artikla

1. Henkilö, joka täyttää 2 kohdassa säädetyt edellytykset, voi 3 kohdassa säädetyin rajoituksin saada sijoittautumisjäsenvaltionsa tulliviranomaisilta vapautuksen vakuuden antamisesta yhteisön ulkoisessa passituksessa suorittamissaan kuljetuksissa, riippumatta siitä, mistä jäsenvaltiosta kuljetukset alkavat ja minkä jäsenvaltioiden alueiden kautta ne kulkevat.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu vapautus vakuuden antamisesta myönnetään ainoastaan henkilöille, jotka:

2913/92

a) ovat sijoittautuneet siihen jäsenvaltioon, jossa vapautus vakuuden antamisesta myönnetään;

b) käyttävät säännöllisesti yhteisön passitusmenettelyä;

c) ovat taloudellisesti kykeneviä täyttämään sitoumuksensa;

d) eivät ole syyllistyneet vakavaan tulli -tai verolainsäädännön rikkomiseen; sekä

e) sitoutuvat erikseen määritettävää menettelyä noudattaen tulliviranomaisten ensimmäisestä kirjallisesta pyynnöstä maksamaan yhteisön passituksessa suorittamiensa kuljetusten perusteella vaadittavat maksut.

3. Edellä 1 ja 2 kohdan mukaisesti myönnetty vapautus vakuuden antamisesta ei koske yhteisön ulkoisessa passituksessa kuljetettavia tavaroita, joiden:

a) yhteenlaskettu arvo on suurempi kuin komiteamenettelyä noudattaen määritettävä arvo; taikka

b) riski on tavallista suurempi niistä yhdessä tai useammassa jäsenvaltiossa kannettavien tuontitullien ja muiden maksujen tason vuoksi.

4. Vapautuksen myöntävien viranomaisten on annettava vapautuksen saavalle henkilölle vapautusta vakuuden antamisesta koskeva todistus yhtenä tai useampana kappaleena.

96 artikla

1. Passituksesta vastaavan on oltava yhteisön ulkoisen passitusmenettelyn haltija. Tämän on:

a) esitettävä tavarat muuttumattomina tullille määrätullitoimipaikassa, määräajassa sekä ottaen huomioon tulliviranomaisten toteuttamat tunnistamistoimenpiteet;

b) noudatettava yhteisön passitusmenettelyä koskevia säännöksiä.

2. Tavaroiden kuljettajan tai vastaanottajan, joka vastaanottaa tavarat tietäen, että ne on asetettu yhteisön passitusmenettelyyn, on myös esitettävä tavarat muuttumattomina tullille määrätullitoimipaikassa, määräajassa sekä ottaen huomioon tulliviranomaisten toteuttamat tunnistamistoimenpiteet, sanotun kuitenkaan rajoittamatta passituksesta vastaavan 1 kohdassa tarkoitettuja velvollisuuksia.

97 artikla

1. Menettelyn toimintaa koskevat yksityiskohtaiset säännöt ja poikkeukset määritetään komiteamenettelyä noudattaen.

2. Jos tavaroita koskevien yhteisön toimenpiteiden soveltaminen voidaan taata:

2913/92

a) jäsenvaltiot voivat ottaa käyttöön keskinäisin kahdenvälisin tai monenvälisin järjestelyin tarpeen mukaan vahvistettavien perusteiden mukaisia yksinkertaistettuja menettelyjä sovellettaviksi tiettyihin kuljetuksiin tai tiettyihin yrityksiin;

b) kukin jäsenvaltio voi ottaa käyttöön yksinkertaistettuja menettelyjä sovellettaviksi tietyissä tapauksissa tavaroihin, joita ei ole tarkoitettu liikkumaan toisen jäsenvaltion alueella.

C. Tullivarastot

98 artikla

1. Tullivarastointimenettelyssä tullivarastoon voidaan varastoida:

a) muita kuin yhteisötavaroita, jolloin niistä ei kanneta tuontitulleja eikä niihin sovelleta kauppapoliittisia toimenpiteitä;

b) yhteisötavaroita, joihin yhteisön erityislainsäädännön perusteella niiden tullivarastoon siirtämisen johdosta sovelletaan pääsääntöisesti niiden vientiin liittyviä toimenpiteitä.

2. ‘Tullivarastolla’ tarkoitetaan tulliviranomaisten hyväksymää ja valvomaa paikkaa, johon tavaroita voidaan varastoida vahvistetuin edellytyksin.

3. Tapaukset, joissa 1 kohdassa tarkoitettuja tavaroita voidaan asettaa tullivarastointimenettelyyn varastoimatta niitä tullivarastoon, määritetään komiteamenettelyä noudattaen.

99 artikla

Tullivarasto voi olla joko yleinen tai yksityinen tullivarasto.

— ‘Yleisellä tullivarastolla’ tarkoitetaan tullivarastoa, joka on kaikkien käytettävissä tavaroiden varastointiin.

— ‘Yksityisellä tullivarastolla’ tarkoitetaan tullivarastoa, joka on varattu varastonpitäjälle tavaroiden varastointiin.

Varastonpitäjä on henkilö, jolle on annettu lupa tullivaraston pitämiseen.

Varastoonpanija on henkilö, jota tavaroiden tullivarastointimenettelyyn asettamista koskeva ilmoitus velvoittaa tai jolle tämän oikeudet ja velvollisuudet on siirretty.

2913/92

100 artikla

1. Tullivaraston pitäminen edellyttää tulliviranomaisten antamaa lupaa, jolleivät tulliviranomaiset itse pidä kyseistä tullivarastoa.

2. Henkilön, joka haluaa aloittaa tullivaraston pitämisen, on esitettävä kirjallinen hakemus, joka sisältää luvan myöntämiseksi tarvittavat tiedot, erityisesti tullivarastoinnin taloudellista tarvetta osoittavat tiedot. Luvassa on vahvistettava tullivaraston pitämistä koskevat ehdot.

3. Lupa voidaan myöntää ainoastaan yhteisöön sijoittautuneille henkilöille.

101 artikla

Varastonpitäjä on vastuussa:

a) tullivarastossa olevien tavaroiden pysymisestä tullivalvonnassa;

b) tullivarastointimenettelyyn asetettujen tavaroiden varastoinnista johtuvien velvollisuuksien täyttämisestä; sekä

c) luvassa vahvistettujen erityisehtojen noudattamisesta.

102 artikla

1. Poiketen siitä, mitä 101 artiklassa säädetään, yleisen tullivaraston pitämistä koskevassa luvassa voidaan määrätä, että 101 artiklan a ja/tai b alakohdassa tarkoitetut vastuut lankeavat ainoastaan varastoonpanijalle.

2. Varastoonpanijan on aina vastattava tavaroiden asettamisesta tullivarastointimenettelyyn johtuvien velvollisuuksien täyttämisestä.

103 artikla

Varastonpitäjän oikeudet ja velvollisuudet voidaan tulliviranomaisten suostumuksella siirtää toiselle henkilölle.

104 artikla

Tulliviranomaiset voivat vaatia varastonpitäjää antamaan näille 101 artiklassa tarkoitettuja vastuita koskevan vakuuden, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 88 artiklan soveltamista.

105 artikla

Tulliviranomaisten määräämän henkilön on pidettävä kaikista tullivarastointimenettelyyn asetetuista tavaroista tavarakirjanpitoa tulliviranomaisten hyväksymässä muodossa. Tavarakirjanpito ei ole välttämätöntä tulliviranomaisten pitämässä yleisessä tullivarastossa.

Jollei 86 artiklan soveltamisesta muuta johdu, tulliviranomaiset voivat olla vaatimatta tavarakirjanpitoa, jos 101 artiklan a ja/tai b alakohdassa tarkoitetut vastuut lankeavat ainoastaan varastoonpanijalle ja tavarat asetetaan tullivarastointimenettelyyn tavanomaisen menettelyn mukaisella kirjallisella ilmoituksella tai 76 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetulla hallinnollisella asiakirjalla.

106 artikla

1. Jos siihen on taloudellista tarvetta eikä tullivalvonta vaarannu, tulliviranomaiset voivat sallia:

a) muiden kuin 98 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen yhteisötavaroiden varastoinnin tullivaraston tiloissa;

b) muiden kuin yhteisötavaroiden jalostuksen tullivaraston tiloissa sisäisessä jalostusmenettelyssä tätä menettelyä varten säädetyin edellytyksin. Muodollisuudet, joista tullivarastossa voidaan luopua, määritetään komiteamenettelyä noudattaen;

c) muiden kuin yhteisötavaroiden valmistuksen tullivaraston tiloissa tullivalvonnassa tapahtuvan valmistuksen menettelyssä tätä menettelyä varten säädetyin edellytyksin. Muodollisuudet, joista tullivarastossa voidaan luopua, määritetään komiteamenettelyä noudattaen.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa tavarat eivät saa olla tullivarastointimenettelyyn asetettuja.

3. Tulliviranomaiset voivat vaatia, että 1 kohdassa tarkoitetut tavarat on merkittävä 105 artiklassa säädettyyn tavarakirjanpitoon.

107 artikla

Tullivarastointimenettelyyn asetetut tavarat on merkittävä 105 artiklassa säädettyyn tavarakirjanpitoon heti, kun ne tuodaan tullivarastoon.

2913/92

108 artikla

1. Tavaroiden pitämiselle tullivarastointimenettelyssä ei ole määräaikaa.

Poikkeustapauksissa tulliviranomaiset voivat kuitenkin asettaa määräajan, jonka kuluessa varastoonpanijan on osoitettava tavaroille uusi tulliselvitysmuoto.

2. Komiteamenettelyä noudattaen voidaan asettaa erityisiä määräaikoja koskemaan tiettyjä yhteiseen maatalouspolitiikkaan kuuluvia 98 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettuja tavaroita.

109 artikla

1. Tuontitavaroita voidaan käsitellä tavanomaisin tavoin niiden säilymisen varmistamiseksi, niiden ulkonäön tai markkinointiominaisuuksien parantamiseksi taikka niiden valmistamiseksi jakelua tai jälleenmyyntiä varten.

Yhteiseen maatalouspolitiikkaan kuuluvien tavaroiden osalta voidaan laatia luettelo tapauksista, joissa mainitut käsittelytavat on kielletty, jos tämä on tarpeen yhteisen markkinajärjestelyn moitteettoman toiminnan varmistamiseksi.

2. Tullivarastointimenettelyyn asetettuja yhteiseen maatalouspolitiikkaan kuuluvia 98 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettuja yhteisötavaroita voidaan käsitellä ainoastaan näille tavaroille nimenomaisesti määrätyin tavoin.

3. Tulliviranomaisten on ennakolta annettava lupa tavaroiden käsittelyyn 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa ja 2 kohdassa tarkoitetuin tavoin, ja niiden on vahvistettava edellytykset, joilla käsittelyt voidaan suorittaa.

4. Luettelot 1 ja 2 kohdassa tarkoitetuista käsittelytavoista laaditaan komiteamenettelyä noudattaen.

110 artikla

Tullivarastointimenettelyyn asetetut tavarat voidaan väliaikaisesti siirtää pois tullivarastosta, jos olosuhteet sitä edellyttävät. Siirtämiseen on saatava ennakolta lupa tulliviranomaisilta, joiden on vahvistettava siirtämisen edellytykset.

Tullivaraston ulkopuolella olevia tavaroita voidaan käsitellä 109 artiklassa säädetyin tavoin ja edellytyksin.

111 artikla

Tulliviranomaiset voivat sallia tullivarastointimenettelyyn asetettujen tavaroiden siirtämisen tullivarastosta toiseen.

112 artikla 2913/92

1. Jos tuontitavaran osalta syntyy tullivelka ja tämän tavaran tullausarvon perusteena käytetään tosiasiallisesti maksettua tai maksettavaa hintaa, johon sisältyy kustannuksia tavaroiden varastoinnista ja niiden säilyttämisestä muuttumattomina varastoinnin aikana, näitä kustannuksia ei tarvitse sisällyttää tullausarvoon, jos ne on erotettu tavarasta tosiasiallisesti maksetusta tai maksettavasta hinnasta.

2. Jos mainittua tavaraa on käsitelty 109 artiklassa tarkoitetuin tavanomaisin tavoin, tuontitullien määrää vahvistettaessa on tavaranhaltijan pyynnöstä otettava huomioon se tämän tavaran laji, tullausarvo ja paljous, jotka olisi otettu huomioon 214 artiklassa tarkoitettuna ajankohtana, jos tavaraa ei olisi käsitelty mainitulla tavalla. Tästä säännöksestä voidaan kuitenkin hyväksyä poikkeuksia komiteamenettelyä noudattaen.

3. Jos tuontitavara luovutetaan 76 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaisesti vapaaseen liikkeeseen, on tavaran laji, tullausarvo ja määrä otettava 214 artiklan mukaisesti huomioon sellaisena kuin ne tavaran osalta olivat, kun tavara asetettiin tullivarastointimenettelyyn. 82/97

Ensimmäistä alakohtaa sovelletaan, jos kyseiset maksujen määräytymisperusteet ovat olleet tunnustettuja tai hyväksyttyjä, kun tavara on asetettu menettelyyn, ja jollei asianomainen pyydä niiden soveltamista tullivelan syntymishetkellä.

Ensimmäistä alakohtaa sovelletaan rajoittamatta kuitenkaan 78 artiklassa tarkoitetun jälkitarkastuksen soveltamista.

113 artikla 2913/92

Tullivarastointimenettelyyn asetetut yhteiseen maatalouspolitiikkaan kuuluvat 98 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetut yhteisötavarat on vietävä maasta, tai niille on osoitettava muu mainitussa artiklassa tarkoitettu yhteisön erityislainsäädännössä säädetty tulliselvitysmuoto.

D. Sisäinen jalostus

I. Yleistä

114 artikla

1. Sisäisessä jalostusmenettelyssä seuraavia tavaroita voidaan käyttää yhteisön tullialueella yhden tai useamman jalostustoiminnon kohdistamiseksi niihin, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 115 artiklan soveltamista:

2913/92

a) yhteisön tullialueelta jalostettuina tuotteina jälleenvietäviksi tarkoitetut muut kuin yhteisötavarat, jolloin näihin ei sovelleta tuontitulleja eikä kauppapoliittisia toimenpiteitä;

b) vapaaseen liikkeeseen luovutetut tavarat, joista kannettavat tuontitullit palautetaan tai peruutetaan, jos ne viedään jalostettuina tuotteina yhteisön tullialueelta.

2. Seuraavilla ilmaisuilla tarkoitetaan:

a) ‘suspensiojärjestelmällä’ 1 kohdan a alakohdan mukaista sisäistä jalostusmenettelyä;

b) ‘tullinpalautusjärjestelmällä’ 1 kohdan b alakohdan mukaista sisäistä jalostusmenettelyä;

c) ‘jalostustoiminnoilla’:

— tavaroiden käsittelyä, niiden asennus, kokoonpano ja sovittaminen muihin tavaroihin mukaan luettuina,

— tavaroiden valmistusta,

— tavaroiden korjausta, niiden entisöinti ja kunnostaminen mukaan luettuina, sekä

— tiettyjen sellaisten komiteamenettelyä noudattaen määritettävien tavaroiden käyttöä, jotka eivät sisälly jalostettuihin tuotteisiin mutta mahdollistavat niiden tuottamisen tai helpottavat sitä, vaikka ne kuluvat kokonaan taikka osittain loppuun niiden käytön aikana;

d) ‘jalostetuilla tuotteilla’ kaikkia jalostustoiminnoissa saatavia tuotteita;

e) ‘vastaavilla tavaroilla’ yhteisötavaroita, joita käytetään tuontitavaroiden sijasta jalostettujen tuotteiden valmistuksessa;

f) ‘tuotolla’ tietyn tuontitavaraerän jalostuksessa saatavien jalostettujen tuotteiden paljoutta tai prosentuaalista osuutta.

115 artikla

1. Jos 2 kohdassa säädetyt edellytykset täyttyvät ja jollei 4 kohdasta muuta johdu, tulliviranomaisten on sallittava:

a) jalostettujen tuotteiden valmistaminen vastaavista tavaroista;

b) vastaavista tavaroista valmistettujen jalostettujen tuotteiden vienti yhteisöstä ennen tuontitavaroiden maahantuontia.

2. Vastaavien tavaroiden on oltava samaa laatua ja ominaisuuksiltaan samanlaisia kuin tuontitavaroiden. Komiteamenettelyä noudattaen määritettävissä erityistapauksissa voidaan vastaavien tavaroiden kuitenkin sallia olevan pidemmälle valmistettuja kuin tuontitavaroiden.

3. Sovellettaessa 1 kohtaa tuontitavaroita pidetään tullitarkoituksissa vastaavina tavaroina ja vastaavia tavaroita tuontitavaroina.

4. Toimenpiteitä 1 kohdan soveltamisen kieltämiseksi tai sen rajoittamiseksi voidaan hyväksyä komiteamenettelyä noudattaen.

5. Jos 1 kohdan b alakohtaa sovellettaessa jalostetut tuotteet olisivat vientitullien alaisia, jollei niitä vietäisi tai jälleenvietäisi sisäisessä jalostusmenettelyssä, luvanhaltijan on annettava vakuus tullien maksamisesta siltä varalta, ettei tuontitavaroita tuotaisi maahan määräajassa.

II. Luvan myöntäminen

116 artikla

Lupa sisäiseen jalostukseen voidaan myöntää jalostustoimintoja suorittavan tai suorituttavan henkilön hakemuksesta.

117 artikla

Lupa voidaan myöntää ainoastaan:

a) yhteisöön sijoittautuneille henkilöille. Jos tuonti ei ole kaupallista, lupa voidaan kuitenkin myöntää henkilöille, jotka ovat sijoittautuneet yhteisön ulkopuolelle;

b) jos, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 114 artiklan 2 kohdan c alakohdan viimeisessä luetelmakohdassa tarkoitettujen tavaroiden käyttöä, tuontitavarat ovat tunnistettavissa jalostetuissa tuotteissa taikka jos 115 artiklassa tarkoitetussa tapauksessa vastaavia tavaroita koskevien edellytysten täyttyminen voidaan tarkastaa;

c) jos sisäinen jalostusmenettely voi auttaa luomaan mahdollisimman suotuisat edellytykset jalostettujen tuotteiden viennille tai jälleenviennille yhteisön tuottajien keskeisiä etuja haittaamatta (taloudelliset edellytykset).

III. Menettelyn suorittaminen

2913/92

118 artikla

1. Tulliviranomaisten on asetettava määräaika, jonka kuluessa jalostetut tuotteet on vietävä tai jälleenvietävä taikka niille on osoitettava muu tulliselvitysmuoto. Määräaikaa asetettaessa on otettava huomioon jalostustoimintojen suorittamiseen ja jalostettujen tuotteiden myyntiin tarvittava aika.

2. Määräaika alkaa siitä päivästä, jona muut kuin yhteisötavarat asetetaan sisäiseen jalostusmenettelyyn. Tulliviranomaiset voivat pidentää tätä määräaikaa luvanhaltijan asianmukaisesti perustellusta hakemuksesta.

Menettelyn yksinkertaistamiseksi voidaan päättää, että määräaika, joka alkaa kalenterikuukauden tai vuosineljänneksen aikana, päättyy tapauksen mukaan myöhemmän kalenterikuukauden tai vuosineljänneksen viimeisenä päivänä.

3. Sovellettaessa 115 artiklan 1 kohdan b alakohtaa tulliviranomaisten on asetettava määräaika, jonka kuluessa muut kuin yhteisötavarat on ilmoitettava tähän menettelyyn. Määräaika alkaa siitä päivästä, jona näitä tavaroita vastaavista tavaroista valmistettuja jalostettuja tuotteita koskeva vienti-ilmoitus vastaanotetaan.

4. Tiettyjä jalostustoimintoja tai tiettyjä tuontitavaroita koskevia erityisiä määräaikoja voidaan asettaa komiteamenettelyä noudattaen.

119 artikla

1. Tulliviranomaisten on vahvistettava joko toiminnan tuottoaste tai tarvittaessa tuoton määritystapa. Tuottoaste on määritettävä niiden tosiasiallisten olosuhteiden perusteella, joissa jalostustoiminto suoritetaan tai se on määrä suorittaa.

2. Jos olosuhteet sitä edellyttävät, ja erityisesti sellaisissa jalostustoiminnoissa, jotka tavallisesti suoritetaan selvästi määritellyissä teknisissä olosuhteissa, jotka kohdistuvat olennaisilta ominaisuuksiltaan yhdenmukaisiin tavaroihin ja joissa saadaan laadullisesti yhdenmukaisia jalostettuja tuotteita, voidaan komiteamenettelyä noudattaen ja ennalta todettujen tosiasiallisten tietojen perusteella vahvistaa vakiomääräinen tuottoaste.

120 artikla

Tapaukset, joissa sekä edellytykset, joilla muuttumattomia tavaroita tai jalostettuja tuotteita pidetään vapaaseen liikkeeseen luovutettuina, voidaan vahvistaa komiteamenettelyä noudattaen.

2913/92

121 artikla

1. Jollei 122 artiklasta muuta johdu, mahdollisesti syntyvän tullivelan määrä on määritettävä niillä tullin määräytymisperusteilla, joita voidaan soveltaa tuontitavaroihin sinä ajankohtana, jona ilmoitus näiden tavaroiden asettamisesta sisäiseen jalostusmenettelyyn vastaanotetaan.

2. Jos tuontitavarat 1 kohdassa tarkoitettuna ajankohtana täyttävät tariffikiintiöiden tai tariffikattojen perusteella sovellettavan tullietuuskohtelun myöntämisen edellytykset, ne ovat oikeutettuja etuuskohteluun, jota mahdollisesti sovelletaan samanlaisiin tavaroihin sinä päivänä, jona vapaaseen liikkeeseen luovutusta koskeva ilmoitus vastaanotetaan.

122 artikla

Poiketen siitä, mitä 121 artiklassa säädetään, jalostettuihin tuotteisiin:

a) sovelletaan niihin soveltuvia tuontitulleja, jos

   — ne luovutetaan vapaaseen liikkeeseen ja ne sisältyvät komiteamenettelyä noudattaen hyväksyttyyn luetteloon, ja siltä osin kuin ne suhteessa vastaavat maasta vietyjä luetteloon sisältymättömiä tuotteita. Luvanhaltija voi kuitenkin pyytää näistä tuotteista kannettavan tullin määrittämistä 121 artiklassa vahvistetuin edellytyksin,

   — niistä kannetaan yhteisessä maatalouspolitiikassa vahvistettuja maksuja ja komiteamenettelyä noudattaen annetut säännökset edellyttävät sitä;

b) sovelletaan kyseisessä tullimenettelyssä sovellettavien taikka vapaa-alueita tai vapaavarastoja koskevien säännösten mukaisesti määritettyjä tuontitulleja, jos jalostetut tuotteet on asetettu suspensiomenettelyyn taikka siirretty vapaa-alueelle tai vapaavarastoon;

   Kuitenkin:

   — asianomainen voi pyytää tullin määrittämistä 121 artiklan mukaisesti,

   — kannettavien tuontitullien määrän on oltava vähintään yhtä suuri kuin 121 artiklan mukaisesti määritetty määrä, jos jalostetuille tuotteille on osoitettu muu edellä tarkoitettu tulliselvitysmuoto kuin valmistus tullivalvonnassa;

2913/92

c) voidaan soveltaa tullin määrittämistä tullivalvonnassa tapahtuvassa valmistuksessa koskevia säännöksiä, jos tuontitavara olisi voitu asettaa tähän menettelyyn;

d) voidaan soveltaa niiden tiettyyn käyttötarkoitukseen perustuvaa edullista tullikohtelua, jos samanlaiset tuontitavarat ovat oikeutettuja tällaiseen kohteluun;

e) sovelletaan tuontitullittomuutta, jos samanlaisille maahan tuoduille tavaroille myönnetään tullittomuus 184 artiklan mukaisesti.

IV. Yhteisön tullialueen ulkopuolella suoritettavat jalostustoiminnot

123 artikla

1. Jalostetut tuotteet tai muuttumattomat tavarat taikka osa niistä voidaan tulliviranomaisen luvalla viedä väliaikaisesti yhteisön tullialueen ulkopuolelle edelleen jalostettaviksi ulkoista jalostusta koskevissa säännöksissä vahvistettujen edellytysten mukaisesti.

2. Jos jälleentuotujen tuotteiden osalta syntyy tullivelka, tulevat kannettaviksi:

a) 1 kohdassa tarkoitetuista jalostetuista tuotteista tai muuttumattomista tavaroista kannettavat tuontitullit, jotka on laskettava 121 ja 122 artiklan mukaisesti; sekä

b) yhteisön tullialueen ulkopuolisen jalostuksen jälkeen jälleentuoduista tuotteista kannettavat tuontitullit, joiden määrä on laskettava ulkoista jalostusmenettelyä koskevien säännösten mukaisesti, samoin edellytyksin kuin jos tässä menettelyssä viedyt tuotteet olisi luovutettu vapaaseen liikkeeseen ennen niiden vientiä.

V. Tullinpalautusjärjestelmää koskevat erityissäännökset

124 artikla

1. Tullinpalautusjärjestelmää voidaan käyttää kaikkien muiden kuin sellaisten tavaroiden osalta, jotka vapaaseen liikkeeseen luovutusta koskevan ilmoituksen vastaanottoajankohtana:

— ovat määrällisten tuontirajoitusten alaisia,

— voivat kiintiöiden perusteella olla oikeutettuja 20 artiklan 3 kohdan d - f alakohdassa tarkoitettuun tullietuuskohtelutoimenpiteeseen tai yksipuoliseen suspensiotoimenpiteeseen,

— ovat yhteisessä maatalouspolitiikassa käyttöön otettujen tai tiettyihin maataloustuotteiden jalostuksessa saatuihin tavaroihin sovellettavissa erityisjärjestelyissä käyttöön otettujen —— tuonnista kannettavien maksujen alaisia.

2913/92

82/97 – deleted

2. Lisäksi tullinpalautusjärjestelmää voidaan käyttää ainoastaan, jos jalostetuille tuotteille ei ole vahvistettu vientitukea sinä ajankohtana, jona tuontitavaroiden vapaaseen liikkeeseen luovutusta koskeva ilmoitus vastaanotetaan.

3. Lupa tullinpalautusjärjestelmän käyttöön voidaan myöntää ainoastaan, jos jalostettujen tuotteiden vientiä koskevan ilmoituksen vastaanottoajankohtana:

— tuontitavarat eivät ole jonkin 1 kohdan kolmannessa luetelmakohdassa tarkoitetun maksun alaisia,

— jalostetuille tuotteille ei ole vahvistettu vientitukea.

125 artikla

1. Vapaaseen liikkeeseen luovutusta koskevassa ilmoituksessa on oltava maininta tullinpalautusjärjestelmän käytöstä sekä viittaus lupaan.

2. Lupa on tulliviranomaisten pyynnöstä liitettävä vapaaseen liikkeeseen luovutusta koskevaan ilmoitukseen.

126 artikla

Tullinpalautusjärjestelmää käytettäessä ei sovelleta 115 artiklan 1 kohdan b alakohtaa eikä 3 ja 5 kohtaa, 118 artiklan 3 kohtaa, 120 tai 121 artiklaa, 122 artiklan a alakohdan toista luetelmakohtaa tai c alakohtaa eikä 129 artiklaa.

127 artikla

Jalostettujen tuotteiden väliaikaista vientiä 123 artiklan 1 kohdan mukaisesti ei pidetä 128 artiklassa tarkoitettuna vientinä, ellei näitä tuotteita jälleentuoda yhteisöön asetettujen määräaikojen kuluessa.

128 artikla

1. Luvanhaltija voi hakea tuontitullien palauttamista tai peruuttamista, jos tämä voi tulliviranomaisten hyväksymällä tavalla osoittaa, että tullinpalautusjärjestelmässä vapaaseen liikkeeseen luovutetut tuontitavarat on jalostettuina tuotteina tai sellaisenaan olevina tavaroina joko

82/97

— viety, taikka

— asetettu niiden myöhempää jälleenvientiä varten passitusmenettelyyn, tullivarastointimenettelyyn, väliaikaisen maahantuonnin menettelyyn tai suspensiojärjestelmän mukaiseen sisäiseen jalostusmenettelyyn taikka siirretty vapaa-alueelle tai vapaavarastoon, 82/97

jos myös kaikki menettelyn käyttämisen edellytykset täyttyvät.

2. Osoitettaessa jalostetuille tuotteille tai sellaisenaan oleville tavaroille jokin 1 kohdan toisessa luetelmakohdassa tarkoitettu tulliselvitysmuoto näitä tuotteita ja tavaroita pidetään muina kuin yhteisötavaroina.

3. Määräaika, jonka kuluessa tullinpalautusta on haettava, määritetään komiteamenettelyä noudattaen. 2913/92

4. Jos jalostetut tuotteet tai sellaisenaan olevat tavarat, jotka on 1 kohdan mukaisesti asetettu tullimenettelyyn taikka siirretty vapaa-alueelle tai vapaavarastoon, luovutetaan vapaaseen liikkeeseen, palautettua tai peruutettua tuontitullien määrää pidetään syntyvän tullivelan määränä, sanotun kuitenkan (SIC! kuitenkaan) rajoittamatta 122 artiklan b alakohdan soveltamista. 82/97

5. Palautettavaa tai peruutettavaa tuontitullien määrää määritettäessä noudatetaan soveltuvin osin 122 artiklan alakohdan ensimmäistä luetelmakohtaa. 2913/92

VI. Muut säännökset

129 artikla

Suspensiojärjestelmän mukaisesti tapahtuvaa sisäistä jalostusmenettelyä sovelletaan myös vapautuksen saamiseksi jalostettujen tuotteiden vientitulleista, jotka on kannettava tuontitavaroiden sijasta yhteisötavaroista tuotetuista samanlaisista tuotteista.

E. Tullivalvonnassa tapahtuva valmistus

130 artikla

Tullivalvonnassa tapahtuvan valmistuksen menettelyssä voidaan käyttää muita kuin yhteisötavaroita tuontitullitta tai ilman kauppapoliittisia toimenpiteitä yhteisön tullialueella niiden lajia tai tilaa muuttavien toimintojen suorittamiseksi sekä luovuttaa näissä toiminnoissa saatavat tuotteet vapaaseen liikkeeseen asianmukaiset tuontitullit maksaen. Näitä tuotteita kutsutaan valmistetuiksi tuotteiksi.

131 artikla

Luettelo tapauksista, joissa tullivalvonnassa tapahtuvan valmistuksen menettelyä voidaan soveltaa, vahvistetaan komiteamenettelyä noudattaen.

132 artikla

Lupa tullivalvonnassa tapahtuvaan valmistukseen voidaan myöntää valmistuksen suorittavan tai suorituttavan henkilön hakemuksesta.

133 artikla

Lupa voidaan myöntää ainoastaan:

a) yhteisöön sijoittautuneille henkilöille;

b) jos tuontitavarat ovat tunnistettavissa valmistetuissa tavaroissa;

c) jos tavaroille ei niiden valmistuksen jälkeen voida taloudellisesti kannattavasti palauttaa niiden tähän menettelyyn asettamista edeltänyttä lajia tai tilaa;

d) jos menettelyllä ei voida kiertää maahan tuotujen tavaroiden alkuperää ja määrällisiä rajoituksia koskevien säännösten vaikutuksia;

e) jos edellytykset, joilla menettely voi osaltaan vaikuttaa tavaroiden valmistustoiminnan luomiseen tai ylläpitämiseen yhteisössä haittaamatta yhteisössä samankaltaisia tavaroita tuottavien keskeisiä etuja, täyttyvät (taloudelliset edellytykset).

134 artikla

Soveltuvin osin noudatetaan, mitä 118 artiklan 1, 2 ja 4 kohdassa sekä 119 artiklassa säädetään.

135 artikla

Jos muuttumattomien tavaroiden tai luvassa tarkoitetun valmistusasteen välivaiheessa olevien tavaroiden osalta syntyy tullivelka, tullivelan määrä on määritettävä niillä tullin määräytymisperusteilla, joita tuontitavaroihin on sovellettu sinä ajankohtana, jona niiden asettamista tullivalvonnassa tapahtuvan valmistuksen menettelyyn koskeva ilmoitus on vastaanotettu.

136 artikla

1. Jos tuontitavarat ovat niitä tullivalvonnassa tapahtuvan valmistuksen menettelyyn asetettaessa täyttäneet tullietuuskohtelun myöntämisen edellytykset ja jos tätä tullietuuskohtelua sovelletaan vapaaseen liikkeeseen luovutettujen valmistettujen tavaroiden kanssa samanlaisiin tuotteisiin, valmistetuista tavaroista kannettavat tuontitullit on laskettava soveltamalla mainitun tullietuuskohtelun mukaista tullin määrää.

2913/92

2. Jos 1 kohdassa tarkoitettua tullietuuskohtelua sovelletaan tuontitavaroihin tariffikiintiöiden tai tariffikattojen perusteella, 1 kohdassa tarkoitettua valmistettujen tavaroiden tullin määrää sovelletaan sillä edellytyksellä, että mainittu tullietuuskohtelu on sovellettavissa tuontitavaroihin vapaaseen liikkeeseen luovutusta koskevan ilmoituksen vastaanottoajankohtana. Tällöin vapaaseen liikkeeseen luovutettujen valmistettujen tavaroiden tuottamiseen tosiasiallisesti käytetty tuontitavaroiden paljous on luettava vapaaseen liikkeeseen luovutusta koskevan ilmoituksen vastaanottoajankohtana voimassa oleviin tariffikiintiöihin tai tariffikattoihin, eikä mitään paljouksia lueta valmistettujen tavaroiden kanssa samanlaisia tavaroita varten vahvistettuihin tariffikiintiöihin tai tariffikattoihin.

F. Väliaikainen maahantuonti

137 artikla

Väliaikaisen maahantuonnin menettelyssä voidaan käyttää yhteisön tullialueella kokonaan tai osittain tuontitullitta ja ilman kauppapoliittisia toimenpiteitä muita kuin yhteisötavaroita, jotka on tarkoitettu jälleenvietäviksi muuttumattomina, niiden käytöstä johtuvaa tavanomaista arvonalentumista lukuun ottamatta.

138 artikla

Lupa väliaikaiseen maahantuontiin voidaan myöntää kyseisiä tavaroita käyttävän tai niiden käytön järjestävän henkilön hakemuksesta.

139 artikla

Tulliviranomaisten on evättävä lupa väliaikaiseen maahantuontiin, jos tuontitavaroiden tunnistamista ei voida varmistaa.

Tulliviranomaiset voivat kuitenkin myöntää luvan väliaikaiseen maahantuontiin, vaikka tunnistamista ei voitaisikaan varmistaa, jos tavaroiden ja suoritettavien toimintojen luonne huomioon ottaen on ilmeistä, ettei tunnistamistoimenpiteiden puuttuminen aiheuta menettelyn väärinkäyttöä.

140 artikla

1. Tulliviranomaisten on asetettava määräaika, jonka kuluessa tuontitavarat on jälleenvietävä tai niille on osoitettava uusi tulliselvitysmuoto. Määräajan on oltava riittävän pitkä luvassa tarkoitetun käytön tarkoituksen saavuttamiseksi.

2913/92

2. Tavarat voivat olla väliaikaisen maahantuonnin menettelyssä enintään 24 kuukautta, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 141 artiklan mukaisesti asetettujen erityisten määräaikojen soveltamista. Asianomaisen suostumuksella tulliviranomaiset voivat kuitenkin asettaa lyhyempiä määräaikoja.

3. Jos poikkeukselliset olosuhteet sitä edellyttävät, tulliviranomaiset voivat asianomaisen pyynnöstä kohtuullisesti pidentää 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuja määräaikoja luvassa tarkoitetun käytön mahdollistamiseksi.

141 artikla

Tapaukset, joissa ja erityisedellytykset, joilla väliaikaisen maahantuonnin menettelyä voidaan soveltaa täysin tuontitullittomana, määritetään komiteamenettelyä noudattaen.

142 artikla

1. Lupa osittain tuontitullittomaan väliaikaisen maahantuonnin menettelyyn voidaan myöntää tavaroille, joita 141 artiklan mukaisesti annetut säännökset eivät koske, vaikka tavarat pysyvätkin yhteisön tullialueen ulkopuolelle sijoittautuneen henkilön omistuksessa, tai tavaroille, joita nämä säännökset koskevat mutta jotka eivät täytä kaikkia niitä edellytyksiä, jotka näissä säännöksissä on vahvistettu väliaikaisen maahantuonnin myöntämiseksi täysin tullitta.

2. Luettelo tavaroista, joille ei voida myöntää osittain tuontitullitonta väliaikaisen maahantuonnin menettelyä, laaditaan komiteamenettelyä noudattaen.

143 artikla

1. Osittain tuontitullittomaan väliaikaisen maahantuonnin menettelyyn asetetuista tavaroista kannettavien tuontitullien määrän on oltava kolme prosenttia sellaiselta kuukaudelta tai kuukauden osalta, jonka aikana tavarat ovat osittain tuontitullittomassa väliaikaisen maahantuonnin menettelyssä, siitä tullien määrästä, joka näistä tavaroista olisi kannettu, jos ne olisi luovutettu vapaaseen liikkeeseen päivänä, jona ne on asetettu väliaikaisen maahantuonnin menettelyyn.

2. Kannettavien tuontitullien määrä ei saa olla suurempi kuin se määrä, joka olisi kannettu, jos kyseiset tavarat olisi luovutettu vapaaseen liikkeeseen sinä päivänä, jona ne on asetettu väliaikaisen maahantuonnin menettelyyn, mahdollisia korkoja lukuun ottamatta.

2913/92

3. Väliaikaisen maahantuonnin menettelystä johtuvien oikeuksien ja velvollisuuksien siirto 90 artiklan mukaisesti ei aiheuta saman tullittomuusjärjestelmän soveltamista kaikkiin huomioon otettaviin käyttöjaksoihin.

4. Jos 3 kohdassa tarkoitettu siirto tehdään siten, että osittainen tullittomuus myönnetään saman kuukauden aikana molemmille menettelynhaltijoille, ensimmäisen menettelynhaltijan on maksettava koko tältä kuukaudelta kannettavien tuontitullien määrä.

144 artikla

1. Jos tuontitavaroiden osalta syntyy tullivelka, tämän velan määrä on määritettävä niillä määräytymisperusteilla, joita tavaroihin on sovellettu niiden väliaikaisen maahantuonnin menettelyyn asettamista koskevan ilmoituksen vastaanottoajankohtana. Sovellettaessa 141 artiklaa velan määrä on kuitenkin määritettävä niillä tullin määräytymisperusteilla, joita kyseisiin tavaroihin voitiin soveltaa 214 artiklassa tarkoitettuna ajankohtana.

2. Jos osittain tuontitullittomaan väliaikaisen maahantuonnin menettelyyn asetettujen tavaroiden osalta syntyy tullivelka muusta syystä kuin tavaroiden asettamisesta tähän menettelyyn, tullivelan määrän on oltava yhtä suuri kuin 1 kohdan mukaisesti vahvistetun tullien määrän ja 143 artiklan mukaisesti kannettavan tullien määrän erotus.

G. Ulkoinen jalostus

I. Yleistä

145 artikla

1. Ulkoisessa jalostusmenettelyssä voidaan viedä yhteisötavaroita väliaikaisesti yhteisön tullialueelta jalostustoimintoja varten sekä luovuttaa näissä toiminnoissa saatavia tuotteita vapaaseen liikkeeseen kokonaan tai osittain tuontitullitta, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 154-159 artiklassa säädettyä vakiovaihtojärjestelmää koskevien erityissäännösten tai 123 artiklan soveltamista.

2. Yhteisötavaroiden väliaikaiseen vientiin kuuluu vientitullien, kauppapoliittisten toimenpiteiden sekä muiden muodollisuuksien soveltaminen yhteisötavaran viemiseen yhteisön tullialueelta.

3. Seuraavilla ilmaisuilla tarkoitetaan:

a) ‘väliaikaisesti viedyillä tavaroilla’ ulkoiseen jalostusmenettelyyn asetettuja tavaroita;

2913/92

b) ‘jalostustoiminnoilla’ 114 artiklan 2 kohdan c alakohdan ensimmäisessä, toisessa ja kolmannessa luetelmakohdassa tarkoitettuja toimintoja;

c) ‘jalostetuilla tuotteilla’ kaikkia jalostustoiminnoissa saatavia tuotteita;

d) ‘tuotolla’ tietyn väliaikaisesti viedyn tavaraerän jalostuksessa syntyvien jalostettujen tuotteiden paljoutta tai prosentuaalista osuutta.

146 artikla

1. Ulkoiseen jalostusmenettelyyn ei voida asettaa yhteisötavaroita:

— joiden vienti aiheuttaa tuontitullien palauttamisen tai peruuttamisen,

— jotka on ennen vientiä luovutettu vapaaseen liikkeeseen kokonaan tuontitullitta niiden tietyn käyttötarkoituksen perusteella, jos tullittomuuden myöntämisen edellytykset täyttyvät,

— joiden vienti oikeuttaa vientitukeen tai joiden viennin perusteella myönnetään yhteisessä maatalouspolitiikassa muu rahallinen etuus kuin vientituki.

2. Poikkeuksia 1 kohdan toisesta luetelmakohdasta voidaan kuitenkin määrittää komiteamenettelyä noudattaen.

II. Luvan myöntäminen

147 artikla

1. Lupa ulkoiseen jalostukseen voidaan myöntää jalostustoiminnot suorittavan tai suorituttavan henkilön hakemuksesta.

2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, lupa ulkoiseen jalostusmenettelyyn voidaan myöntää muulle henkilölle, jos kyseiset tavarat ovat II osaston 2 luvun 1 jaksossa tarkoitettua yhteisöalkuperää, jos jalostustoiminnon tarkoituksena on sisällyttää nämä tavarat tavaroihin, jotka on valmistettu yhteisön ulkopuolella ja tuotu sieltä jalostettuina tuotteina, edellyttäen, että menettelyn käyttäminen osaltaan edistää vientitavaroiden myyntiä haittaamatta tuotujen jalostettujen tuotteiden kanssa samanlaisia tai samankaltaisia tuotteita yhteisössä tuottavien keskeisiä etuja.

Tapaukset, joissa ja yksityiskohtaiset säännöt, joiden mukaan ensimmäistä alakohtaa sovelletaan, määritetään komiteamenettelyä noudattaen.

148 artikla

Lupa voidaan myöntää ainoastaan:

a) yhteisöön sijoittautuneille henkilöille;

b) jos pidetään mahdollisena todeta, että jalostetut tuotteet tuotetaan väliaikaisesti vietyjen tavaroiden käytön tuloksina.

Tapaukset, joissa ja edellytykset, joilla b alakohdasta voidaan poiketa, määritetään komiteamenettelyä noudattaen;

c) jos ulkoista jalostusmenettelyä koskevan luvan myöntäminen ei vakavasti haittaa yhteisössä toimivien tuottajien keskeisiä etuja (taloudelliset edellytykset).

III. Menettelyn toiminta

149 artikla

1. Tulliviranomaisten on asetettava määräaika, jonka kuluessa jalostetut tuotteet on jälleentuotava yhteisön tullialueelle. Ne voivat pidentää määräaikaa luvanhaltijan perustellusta pyynnöstä.

2. Tulliviranomaisten on vahvistettava joko toiminnan tuottoaste tai tarvittaessa menetelmä tuottoasteen määrittämiseksi.

150 artikla

1. Täydellinen tai osittainen vapautus tuontitulleista, josta säädetään 151 artiklan 1 kohdassa, voidaan myöntää ainoastaan, jos henkilö, jonka nimissä tai puolesta jalostetut tuotteet ilmoitetaan luovutettaviksi vapaaseen liikkeeseen, on:

a) luvanhaltija; taikka

b) muu yhteisöön sijoittautunut henkilö, jos tällä on luvanhaltijan suostumus ja luvan myöntämisen edellytykset täyttyvät.

2. Täydellistä tai osittaista vapautusta tuontitulleista 151 artiklan mukaisesti ei voida myöntää, jos jotakin ulkoiseen jalostusmenettelyyn liittyvää edellytystä tai velvollisuutta ei täytetä, jollei todeta, ettei niiden täyttämättömyys tosiasiallisesti vaikuta mainitun menettelyn oikeaan toimintaan.

151 artikla

2913/92

1. Täydellinen tai osittainen vapautus tuontitulleista 145 artiklan mukaisesti on toteutettava siten, että vapaaseen liikkeeseen luovutetuista jalostetuista tuotteista kannettavien tuontitullien määrästä vähennetään niiden tuontitullien määrä, jotka kannettaisiin samana päivänä väliaikaisesti viedyistä tavaroista, jos ne olisi tuotu yhteisön tullialueelle maasta, jossa niihin on kohdistettu jalostustoiminto tai viimeisin jalostustoiminto.

2. Määrä, joka on vähennettävä 1 kohdan mukaisesti, on laskettava sen paljouden ja lajin mukaan, joka kyseisillä tavaroilla on sinä päivänä, jona niiden asettamista ulkoiseen jalostusmenettelyyn koskeva ilmoitus vastaanotetaan, sekä muilla määräytymisperusteilla, joita tavaroihin sovelletaan sinä päivänä, jona jalostettujen tuotteiden vapaaseen liikkeeseen luovutusta koskeva ilmoitus vastaanotetaan.

Väliaikaisesti vietyjen tavaroiden arvona pidetään sitä arvoa, joka niille vahvistetaan määritettäessä jalostettujen tuotteiden tullausarvoa 32 artiklan 1 kohdan b alakohdan i alakohdan mukaisesti, tai jos arvoa ei voida määrittää tällä tavalla, jalostettujen tuotteiden tullausarvon ja kohtuullisin keinoin määritettävien jalostuskustannusten välistä erotusta.

Kuitenkin:

— tietyt komiteamenettelyä noudattaen määritettävät maksut on jätettävä huomioon ottamatta vähennettävää määrää laskettaessa,

— jos väliaikaisesti viedyt tavarat on ennen niiden asettamista ulkoiseen jalostusmenettelyyn luovutettu vapaaseen liikkeeseen alennetuin tullein niiden tietyn käyttötarkoituksen perusteella ja jos alennetun tullin myöntämisen edellytykset täyttyvät, vähennettävä määrä on tavaroita vapaaseen liikkeeseen luovutettaessa tosiasiallisesti kannettujen tuontitullien määrä.

3. Jos väliaikaisesti viedyt tavarat olisivat niitä vapaaseen liikkeeseen luovutettaessa oikeutettuja alennettuun tulliin tai tullittomuuteen niiden tietyn käyttötarkoituksen perusteella, alennettua tullia tai tullittomuutta sovelletaan, jos tavaroihin on kohdistettu tähän käyttötarkoitukseen kuuluvia toimintoja siinä maassa, jossa tavaroiden jalostustoiminto tai viimeisin jalostustoiminto on suoritettu.

2913/92

4. Jos jalostetut tuotteet ovat oikeutettuja 20 artiklan 3 kohdan d tai e alakohdassa tarkoitettuun tullietuustoimenpiteeseen, jota voidaan soveltaa väliaikaisesti vietyjen tavaroiden kanssa samaan tullinimikkeeseen kuuluviin tavaroihin, 1 kohdan mukaisesti vähennettävää määrää vahvistettaessa on tuontitullien määränä otettava huomioon se määrä, jota olisi sovellettava, jos väliaikaisesti viedyt tavarat täyttäisivät tullietuustoimenpiteen soveltamisen edellytykset.

5. Tämän artiklan säännökset eivät rajoita sellaisten säännösten soveltamista, jotka on annettu tai annetaan yhteisön kolmansien maiden kanssa käymän kaupan yhteydessä ja joilla säädetään eräiden jalostettujen tuotteiden vapauttamisesta tuontitulleista.

152 artikla

1. Jos jalostustoiminnon tarkoituksena on väliaikaisesti vietyjen tavaroiden korjaus, ne voidaan luovuttaa vapaaseen liikkeeseen täysin tuontitullitta, jos tulliviranomaisten hyväksymällä tavalla osoitetaan, että tavarat on korjattu maksutta joko sopimukseen taikka lakiin perustuvan takuuvelvoitteen perusteella tai valmistusvirheen vuoksi.

2. Jos tavaroiden puutteellisuus on otettu huomioon jo silloin, kun kyseiset tavarat on ensimmäisen kerran luovutettu vapaaseen liikkeeseen, 1 kohtaa ei sovelleta.

153 artikla

Jos jalostustoiminnon tarkoituksena on väliaikaisesti vietyjen tavaroiden korjaus maksua vastaan, 145 artiklassa säädetty osittainen vapautus tuontitulleista on myönnettävä siten, että sovellettavien tullien määrä määritetään niillä jalostettuja tuotteita koskevilla määräytymisperusteilla, jotka ovat voimassa sinä päivänä, jona näiden tuotteiden vapaaseen liikkeeseen luovutusta koskeva ilmoitus vastaanotetaan, ja tällöin otetaan tullausarvona huomioon korjauskustannusten suuruinen määrä, jos luvanhaltijan on maksettava ainoastaan nämä kustannukset ja jos mahdolliset luvanhaltijan ja jalostustoiminnon suorittajan väliset yhteydet eivät ole vaikuttaneet niihin.

IV. Vakiovaihtojärjestelmän mukainen ulkoinen jalostus

154 artikla

1. Tässä IV osastossa säädetyin edellytyksin, joita sovelletaan edellä olevien säännösten lisäksi, vakiovaihtojärjestelmä mahdollistaa maahan tuodun tavaran, jäljempänä ‘korvaava tuote’, käytön jalostetun tuotteen sijasta.

2913/92

2. Tulliviranomaisten on sallittava vakiovaihtojärjestelmän käyttö, kun jalostustoiminto sisältää muiden kuin yhteiseen maatalouspolitiikkaan kuuluvien yhteisötavaroiden tai sellaisten yhteisötavaroiden korjauksen, joihin sovelletaan tiettyjä maataloustuotteiden jalostuksessa saatuja tavaroita koskevia erityisjärjestelyjä.

3. Jalostettuja tuotteita koskevia säännöksiä sovelletaan myös korvaaviin tuotteisiin, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 159 artiklan soveltamista.

4. Tulliviranomaisten on asettamillaan ehdoilla sallittava korvaavien tuotteiden maahantuonti ennen väliaikaisesti vietävien tuotteiden vientiä (ennakkotuonti).

Korvaavien tuotteiden ennakkotuonnissa on annettava vakuus tuontitullien koko määrän maksamisesta.

155 artikla

1. Korvaavien tuotteiden on kuuluttava samaan tullinimikkeeseen sekä edustettava samaa kaupallista laatua ja samoja teknisiä ominaisuuksia kuin väliaikaisesti vietyjen tavaroiden kyseisen korjauksen jälkeen.

2. Jos väliaikaisesti vietyjä tavaroita on käytetty ennen vientiä, korvaavien tuotteiden on myös oltava käytettyjä, eivätkä ne saa olla uusia tuotteita.

Tulliviranomaiset voivat kuitenkin myöntää poikkeuksia tästä säännöksestä, kun korvaavat tuotteet on toimitettu veloituksetta joko sopimukseen taikka lakiin perustuvan takuuvelvoitteen perusteella tai valmistusvirheen vuoksi.

156 artikla

Lupa vakiovaihtoon voidaan myöntää ainoastaan, jos on mahdollista todeta, että 155 artiklassa säädetyt edellytykset täyttyvät.

157 artikla

1. Ennakkotuonnin kyseessä ollessa on väliaikaisesti vietävät tavarat vietävä kahden kuukauden kuluessa siitä päivästä, jona tulliviranomaiset vastaanottavat korvaavien tuotteiden vapaaseen liikkeeseen luovutusta koskevan ilmoituksen.

2. Jos kuitenkin poikkeukselliset olosuhteet sitä edellyttävät, tulliviranomaiset voivat asianomaisen pyynnöstä kohtuullisesti pidentää 1 kohdassa tarkoitettua määräaikaa.

2913/92

158 artikla

Ennakkotuonnin kyseessä ollessa ja 151 artiklaa sovellettaessa vähennettävä määrä on määritettävä niillä määräytymisperusteilla, joita sovelletaan väliaikaisesti vietyihin tavaroihin sinä päivänä, jona niiden asettamista tähän menettelyyn koskeva ilmoitus vastaanotetaan.

159 artikla

Vakiovaihdon yhteydessä ei sovelleta 147 artiklan 2 kohtaa eikä 148 artiklan b alakohtaa.

V. Muut säännökset

160 artikla

Ulkoista jalostusta varten säädettyjä menettelyjä voidaan soveltaa myös sovellettaessa muita kuin tariffeja koskevia yhteisiä kauppapoliittisia toimenpiteitä.

4 jakso

Vienti

161 artikla

1. Vientimenettelyssä yhteisötavara voidaan viedä yhteisön tullialueelta.

Viennissä sovelletaan vientimuodollisuuksia, kauppapoliittiset toimenpiteet mukaan luettuina, sekä tarvittaessa vientitulleja.

2. Vientimenettelyyn on asetettava muut vientiin tarkoitetut yhteisötavarat kuin ne, jotka asetetaan ulkoiseen jalostusmenettelyyn tai 163 artiklassa tarkoitettuun passitusmenettelyyn, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 164 artiklan soveltamista.

3. Helgolandiin toimitettuja tavaroita ei pidetä yhteisön tullialueelta vietyinä tavaroina.

4. Tapaukset, joissa ja edellytykset, joilla yhteisön tullialueelta vietävistä tavaroista ei tarvitse tehdä vienti-ilmoitusta, määritetään komiteamenettelyä noudattaen.

5. Vienti-ilmoitus on tehtävä sen paikan toimivaltaiseen tullitoimipaikkaan, johon viejä on sijoittautunut tai jossa tavarat pakataan tai lastataan vientikuljetusta varten. Poikkeukset määritetään komiteamenettelyä noudattaen.

162 artikla

2913/92

Tavarat voidaan luovuttaa vientiin, jos ne viedään yhteisön tullialueelta siinä tilassa, jossa ne ovat olleet vienti-ilmoituksen vastaanottoajankohtana.

5 jakso

Sisäinen passitus

163 artikla

1. Sisäisessä passitusmenettelyssä yhteisötavarat voivat 2-4 kohdassa säädetyin edellytyksin liikkua yhteisön tullialueella sijaitsevasta paikasta toiseen kolmannen maan alueen kautta tavaroiden tullioikeudellisen aseman muuttumatta. Tämä säännös ei rajoita 91 artiklan 1 kohdan b alakohdan soveltamista.

2. Liikkuminen 1 kohdan mukaisesti voi tapahtua:

a) yhteisön sisäisessä passitusmenettelyssä, jos tämä on mahdollista kansainvälisen sopimuksen perusteella;

b) TIR-carnet'lla (TIR-yleissopimus);

c) ATA-carnet'lla käytettäessä sitä passitusasiakirjana ——; 82/97 – deleted

d) Reinin manifestilla (Reinin vesiliikenteestä tehdyn tarkistetun yleissopimuksen 9 artikla);

e) lomakkeella N:o 302, josta määrätään Lontoossa 19 päivänä kesäkuuta 1951 allekirjoitetussa Pohjois-Atlantin Liiton jäsenvaltioiden välisessä niiden joukkojen asemaa koskevassa sopimuksessa; taikka

f) postitse (pakettiposti mukaan luettuna).

3. Edellä 2 kohdan a alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa noudatetaan soveltuvin osin 92, 94, 95, 96 ja 97 artiklaa.

4. Tavaroiden tullioikeudellinen asema säilyy 2 kohdan b-f alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa ainoastaan, jos se on vahvistettu komiteamenettelyä noudattaen annetuissa säännöksissä asetetuin edellytyksin ja muodoin.

164 artikla

Edellytykset, joilla yhteisötavarat voivat liikkua muutoin kuin tullimenettelyyn asetettuina yhteisön tullialueella sijaitsevasta paikasta toiseen ja väliaikaisesti tämän alueen ulkopuolella niiden tullioikeudellisen aseman muuttumatta, määritetään komiteamenettelyä noudattaen.

165 artikla

Yhteisön sisäistä passitusmenettelyä sovelletaan myös, jos jossakin yhteisön säännöksessä nimenomaisesti edellytetään sen soveltamista.

3 LUKU

MUUT TULLISELVITYSMUODOT

1 jakso

Vapaa-alueet ja vapaavarastot

A. Yleistä

166 artikla

Vapaa-alueet ja vapaavarastot ovat yhteisön tullialueen tai siellä sijaitsevien tilojen muusta yhteisön tullialueesta erotettuja osia, joissa:

a) muiden kuin yhteisötavaroiden katsotaan tuontitulleja ja tuontia koskevia kauppapoliittisia toimenpiteitä sovellettaessa olevan yhteisön tullialueen ulkopuolella, jos niitä ei luovuteta vapaaseen liikkeeseen, aseteta muuhun tullimenettelyyn taikka käytetä tai kuluteta muutoin kuin tullilainsäädännössä säädetyin edellytyksin;

b) yhteisötavaroihin voidaan niiden vapaa-alueelle tai vapaavarastoon siirtämisen perusteella kohdistaa pääsääntöisesti tavaroiden vientiä koskevia toimenpiteitä, jos tästä säädetään yhteisön erityislainsäädännössä.

167 artikla

1. Jäsenvaltiot voivat osoittaa yhteisön tullialueen osia vapaa-alueiksi tai myöntää luvan vapaavarastojen perustamiseen.

2. Jäsenvaltioiden on määritettävä kunkin vapaa-alueen maantieteelliset rajat. Jäsenvaltioiden on hyväksyttävä vapaavarastoiksi osoitettavat tilat.

3. Vapaa-alueet on aidattava. Jäsenvaltioiden on määrättävä jokaisen vapaa-alueen tai vapaavaraston sisään- ja uloskäyntikohdat.

4. Rakennusten pystyttämiseen vapaa-alueelle on ennakolta saatava tulliviranomaisten lupa.

168 artikla

1. Vapaa-alueiden ja vapaavarastojen rajojen sekä niiden sisään- ja uloskäyntikohtien on oltava tulliviranomaisten valvonnassa.

2913/92

2. Tulliviranomaiset voivat tarkastaa vapaa-alueelle tai vapaavarastoon saapuvia tai sieltä poistuvia henkilöitä ja kuljetusvälineitä.

3. Pääsy vapaa-alueelle tai vapaavarastoon voidaan evätä henkilöiltä, jotka eivät anna tarvittavia takeita tässä koodeksissa annettujen säännösten noudattamisesta.

4. Tulliviranomaiset voivat tarkastaa vapaa-alueelle tai vapaavarastoon tuotavia, siellä säilytettäviä sekä sieltä vietäviä tavaroita. Tarkastusten mahdollistamiseksi tulliviranomaisille on annettava tai näiden saatavilla näiden määräämän henkilön hallussa on pidettävä jäljennös kuljetusasiakirjasta, jonka on oltava vapaa-alueelle tai vapaavarastoon siirrettävien ja niistä vietävien tavaroiden mukana. Tarkastusta vaadittaessa tavarat on asetettava tulliviranomaisten saataville.

B. Tavaroiden siirtäminen vapaa-alueelle tai vapaavarastoon

169 artikla

Vapaa-alueelle tai vapaavarastoon voidaan siirtää sekä yhteisötavaroita että muita kuin yhteisötavaroita.

Tulliviranomaiset voivat kuitenkin vaatia, että vaaralliset tavarat tai tavarat, jotka voivat aiheuttaa muutoksia muissa tavaroissa, taikka tavarat, jotka muista syistä edellyttävät erityisiä varastotiloja, on siirrettävä erityisesti niitä varten varustettuihin tiloihin säilytettäviksi.

170 artikla

1. Vapaa-alueelle tai vapaavarastoon siirrettäviä tavaroita ei tarvitse esittää tulliviranomaisille, eikä niistä tarvitse tehdä tulli-ilmoitusta, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 168 artiklan 4 kohdan soveltamista.

2. Tavarat on esitettävä tulliviranomaisille, ja niihin on kohdistettava säädetyt tullimuodollisuudet ainoastaan, jos:

a) ne on asetettu tullimenettelyyn, joka päätetään siirrettäessä tavarat vapaa-alueelle tai vapaavarastoon; tavaroiden esittämistä ei kuitenkaan vaadita, jos kyseisessä tullimenettelyssä myönnetään vapautus tästä velvollisuudesta;

b) ne on siirretty vapaa-alueelle tai vapaavarastoon tuontitullien palauttamiseen tai peruuttamiseen oikeuttavan päätöksen perusteella;

c) niihin voidaan soveltaa 166 artiklan b alakohdassa tarkoitettuja toimenpiteitä.

3. Tulliviranomaiset voivat vaatia, että vientitullien tai muiden vientisäännösten alaisista tavaroista on ilmoitettava tulliviranomaisille.

4. Tulliviranomaisten on asianomaisen pyynnöstä annettava todistus vapaa-alueelle tai vapaavarastoon siirrettyjen tavaroiden yhteisötavaran asemasta tai muun kuin yhteisötavaran asemasta.

2913/92

C. Vapaa-alueiden ja vapaavarastojen toiminta

171 artikla

1. Tavaroita voidaan pitää vapaa-alueilla tai vapaavarastoissa rajoittamattoman ajan.

2. Tietyille yhteiseen maatalouspolitiikkaan kuuluville 166 artiklan b alakohdassa tarkoitetuille tavaroille voidaan komiteamenettelyä noudattaen asettaa erityisiä määräaikoja.

172 artikla

1. Teollisen tai kaupallisen toiminnan taikka palvelutoiminnan harjoittaminen vapaa-alueella tai vapaavarastossa on sallittua tässä koodeksissa säädetyin edellytyksin. Tällaisen toiminnan harjoittamisesta on ilmoitettava ennakolta tulliviranomaisille.

2. Tulliviranomaiset voivat asettaa tiettyjä kieltoja tai rajoituksia 1 kohdassa tarkoitetuille toiminnoille niiden kohteena olevien tavaroiden laadun tai tullivalvonnan tarpeet huomioon ottaen.

3. Tulliviranomaiset voivat kieltää henkilöitä, jotka eivät anna tarpeellisia takeita tämän koodeksin noudattamisesta, harjoittamasta toimintaa vapaa-alueella tai vapaavarastossa.

173 artikla

Vapaa-alueelle tai vapaavarastoon siirretyt muut kuin yhteisötavarat voidaan niiden ollessa vapaa-alueella tai vapaavarastossa:

a) luovuttaa vapaaseen liikkeeseen tätä menettelyä koskevin ja 178 artiklassa säädetyin edellytyksin;

b) käsitellä tavanomaisesti 109 artiklan 1 kohdassa tarkoitetulla tavalla ilman erityistä lupaa;

c) asettaa sisäiseen jalostusmenettelyyn tätä menettelyä koskevin edellytyksin.

Hampurin vanhan vapaasataman alueella tai Kanariansaarten, Azorien, Madeiran ja merentakaisten departementtien vapaa-alueilla suoritettavia jalostustoimintoja eivät kuitenkaan koske taloudelliset edellytykset.

Jos kuitenkin Hampurin vanhaa vapaasatamaa koskeva poikkeus haittaa kilpailun edellytyksiä yhteisössä tietyllä taloudellisen toiminnan alalla, neuvosto päättää määräenemmistöllä komission ehdotuksesta taloudellisten edellytysten soveltamisesta vastaavaan Hampurin vanhan vapaasataman alueella harjoitettavaan taloudelliseen toimintaan;

d) asettaa tullivalvonnassa tapahtuvan valmistuksen menettelyyn tätä menettelyä koskevin edellytyksin;

e) asettaa väliaikaisen maahantuonnin menettelyyn tätä menettelyä koskevin edellytyksin;

f) luovuttaa valtiolle 182 artiklan mukaisesti;

g) hävittää, jos asianomainen toimittaa tulliviranomaisille näiden tarpeellisina pitämät tiedot.

Jos tavarat asetetaan johonkin c, d tai e alakohdassa tarkoitetuista menettelyistä, jäsenvaltiot voivat tarvittaessa mukauttaa asiassa annettuja tarkastusta koskevia yksityiskohtaisia sääntöjä vapaa-alueiden tai vapaavarastojen toimintaedellytysten ja tullivalvontaedellytysten huomioon ottamiseksi.

174 artikla

Yhteiseen maatalouspolitiikkaan kuuluvia 166 artiklan b ala-kohdassa tarkoitettuja yhteisötavaroita voidaan käsitellä ainoastaan näille tavaroille 109 artiklan 2 kohdassa nimenomaisesti säädetyin tavoin. Tähän käsittelyyn ei tarvita erityistä lupaa.

175 artikla

1. Muita kuin yhteisötavaroita ja 166 artiklan b alakohdassa tarkoitettuja yhteisötavaroita ei saa kuluttaa tai käyttää vapaa-alueilla eikä vapaavarastoissa, ellei sovelleta 173 ja 174 artiklaa.

2. Jos se on mahdollista kyseisessä menettelyssä, 1 kohta ei estä käyttämästä tai kuluttamasta sellaisia tavaroita, joiden luovutus vapaaseen liikkeeseen tai väliaikainen maahantuonti tapahtuisi tuontitullitta tai ilman yhteiseen maatalouspolitiikkaan kuuluvia tai kauppapoliittisia toimenpiteitä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta muonitustuotteita koskevien säännösten soveltamista. Tällöin ei vaadita vapaaseen liikkeeseen luovutusta tai väliaikaista maahantuontia koskevaa ilmoitusta.

Ilmoitus on kuitenkin tehtävä, jos näitä tavaroita koskee tariffikiintiö tai tariffikatto.

2913/92

176 artikla

1. Tavaroiden varastointia, käsittelyä tai valmistusta taikka myyntiä tai ostamista vapaa-alueella taikka vapaavarastossa harjoittavan henkilön on pidettävä tavarakirjanpitoa tulliviranomaisten hyväksymässä muodossa. Tavarat on merkittävä tavarakirjanpitoon heti, kun ne tuodaan tällaisen henkilön tiloihin. Tavarakirjanpidon on mahdollistettava tulliviranomaisille tavaroiden tunnistaminen ja osoitettava tavaroiden siirrot.

2. Uudelleenlastattaessa tavaroita vapaa-alueella kuljetusvälineestä toiseen on toimenpiteeseen liittyvät asiakirjat pidettävä tulliviranomaisten saatavilla. Uudelleenlastauksen yhteydessä tapahtuvaa tavaroiden lyhytaikaista varastointia pidetään osana uudelleenlastausta.

D. Tavaroiden vieminen vapaa-alueelta tai vapaavarastosta

177 artikla

Vapaa-alueelta tai vapaavarastosta vietävät tavarat voidaan, sanotun kuitenkaan rajoittamatta tullilainsäädännön erityissäännösten soveltamista:

— viedä tai jälleenviedä yhteisön tullialueelta, taikka

— siirtää muualle yhteisön tullialueelle.

Mitä III osastossa säädetään, lukuun ottamatta 48-53 artiklaa yhteisötavaroiden osalta, sovelletaan muualle yhteisön tullialueelle siirrettyihin tavaroihin, jos tavaroita ei siirretä tällaiselta alueelta meri- tai ilmateitse asettamatta niitä passitusmenettelyyn tai muuhun tullimenettelyyn.

178 artikla

1. Jos muun kuin yhteisötavaran osalta syntyy tullivelka ja tämän tavaran tullausarvo perustuu tosiasiallisesti maksettuun tai maksettavaan hintaan, joka sisältää tavaroiden varastoinnista ja kunnossapidosta niiden vapaa-alueella tai vapaavarastossa olon aikana syntyneet kustannukset, näitä kustannuksia ei voida sisällyttää tullausarvoon, jos ne on erotettu tavarasta tosiasiallisesti maksetusta tai maksettavasta hinnasta.

2913/92

2. Jos tavaraa on käsitelty vapaa-alueella tai vapaavarastossa jollakin 109 artiklan 1 kohdassa tarkoitetulla tavanomaisella tavalla, tuontitullien määrää vahvistettaessa on tavaroiden lajina, tullausarvona ja paljoutena otettava huomioon tavaranhaltijan pyynnöstä, ja jos käsittely on perustunut mainitun artiklan 3 kohdan mukaisesti myönnettyyn lupaan, se kyseisen tavaran laji, tullausarvo ja paljous, jotka otettaisiin huomioon 214 artiklassa tarkoitettuna ajankohtana, jos tavaraa ei olisi käsitelty mainitulla tavalla. Tästä säännöksestä voidaan kuitenkin hyväksyä poikkeuksia komiteamenettelyä noudattaen.

179 artikla

1. Vapaa-alueelle tai vapaavarastoon siirretyille yhteiseen maatalouspolitiikkaan kuuluville 166 artiklan b alakohdassa tarkoitetuille yhteisötavaroille on osoitettava tulliselvitysmuoto, josta säädetään niissä säännöksissä, joiden perusteella niihin vapaa-alueelle tai vapaavarastoon siirtämisen johdosta sovelletaan pääsääntöisesti niiden vientiin liittyviä toimenpiteitä.

2. Jos nämä tavarat palautetaan muualle yhteisön tullialueelle tai jos niiden 1 kohdassa tarkoitettua tulliselvitysmuotoa ei ole pyydetty 171 artiklan 2 kohdan mukaisesti asetetussa määräajassa, tulliviranomaisten on toteutettava ne toimenpiteet, joista kyseisessä erityislainsäädännössä säädetään osoitetun tulliselvitysmuodon noudattamatta jättämisen varalta.

180 artikla

1. Jos tavarat siirretään tai palautetaan muualle yhteisön tullialueelle tai ne asetetaan tullimenettelyyn, 170 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua todistusta voidaan käyttää todisteena näiden tavaroiden yhteisötavaran asemasta tai muun kuin yhteisötavaran asemasta.

2. Jos tavaroiden yhteisötavaran asemaa tai muun kuin yhteisötavaran asemaa ei todisteta mainitulla todistuksella tai muulla tavoin, tavaroita pidetään:

— yhteisötavaroina vientitulleja ja vientitodistuksia sekä muita vientiä koskevia kauppapoliittisia toimenpiteitä sovellettaessa,

— muina kuin yhteisötavaroina kaikissa muissa tapauksissa.

181 artikla

Tulliviranomaisten on varmistettava, että vietäessä tai jälleenvietäessä tavaroita vapaa-alueelta tai vapaavarastosta noudatetaan vientiä tai jälleenvientiä koskevia säännöksiä.

2 jakso

2913/92

Jälleenvienti, hävittäminen ja luovutus valtiolle

182 artikla

1. Muut kuin yhteisötavarat voidaan:

— jälleenviedä yhteisön tullialueelta,

— hävittää,

— luovuttaa valtiolle, jos tämä on mahdollista kansallisen lainsäädännön mukaan.

2. Jälleenvienti sisältää tarvittaessa tavaroiden vientiä koskevia muodollisuuksia, kauppapoliittiset toimenpiteet mukaan luettuina.

Tapaukset, joissa muut kuin yhteisötavarat voidaan asettaa suspensiomenettelyyn, jotta niihin ei sovellettaisi vientiä koskevia kauppapoliittisia toimenpiteitä, voidaan määrittää komiteamenettelyä noudattaen.

82/97

3. Lukuun ottamatta komiteamenettelyä noudattaen vahvistettavia tapauksia, jälleenviennistä tai hävittämisestä on ilmoitettava ennakolta tulliviranomaiselle. Tulliviranomaisten on kiellettävä jälleenvienti, jos 2 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut muodollisuudet tai toimenpiteet sitä edellyttävät. Jos tavarat, jotka ollessaan yhteisön tullialueella on asetettu taloudellisesti vaikuttavaan tullimenettelyyn, on tarkoitettu jälleenvietäviksi, niistä on tehtävä 59-78 artiklassa tarkoitettu tulli-ilmoitus. Tällöin sovelletaan 161 artiklan 4 ja 5 kohtaa.

Luovutus valtiolle on suoritettava kansallisten säännösten mukaisesti.

4. Hävittämisestä tai luovutuksesta valtiolle ei saa aiheutua kuluja valtiolle.

5. Hävittämisestä mahdollisesti syntyville jätteille ja romulle on osoitettava muita kuin yhteisötavaroita varten säädetty tulliselvitysmuoto.

Niiden on oltava tullivalvonnassa 37 artiklan 2 kohdassa säädettyyn ajankohtaan.

V OSASTO

YHTEISÖN TULLIALUEELTA VIETÄVÄT TAVARAT

183 artikla

Yhteisön tullialueelta vietävien tavaroiden on oltava tullivalvonnassa. Tulliviranomaisten on voitava tarkastaa niitä voimassa olevien säännösten mukaisesti. Tavarat on vietävä yhteisön tullialueelta tulliviranomaisten tapauksen mukaan määräämää reittiä ja näiden vahvistamia yksityiskohtaisia sääntöjä noudattaen.

VI OSASTO

TULLIETUUSTAPAUKSET

1 LUKU

TULLITTOMUUS

184 artikla

Neuvosto määrittää määräenemmistöllä komission ehdotuksesta tapaukset, joissa vapaaseen liikkeeseen luovutettavat tai maasta vietävät tavarat voidaan erityisistä syistä vapauttaa tuonti-tai vientitulleista.

2 LUKU

PALAUTUSTAVARAT

185 artikla

1. Yhteisön tullialueelta viedyt ja sinne kolmen vuoden kuluessa palautetut ja vapaaseen liikkeeseen luovutetut yhteisötavarat on asianomaisen hakemuksesta vapautettava tuontitulleista.

Kuitenkin:

— kolmen vuoden määräaikaa voidaan pidentää erityisten olosuhteiden huomioon ottamiseksi,

— jos palautustavarat on ennen niiden vientiä yhteisön tullialueelta luovutettu vapaaseen liikkeeseen alennetulla tuontitullilla tai tullitta niiden tietyn käyttötarkoituksen perusteella, 1 kohdassa tarkoitettu tullittomuus voidaan myöntää ainoastaan, jos ne palautetaan samaan käyttötarkoitukseen.

Jos kyseisiä tavaroita ei palauteta samaan käyttötarkoitukseen, niistä kannettavia tuontitulleja on alennettava niistä ensimmäisen kerran vapaaseen liikkeeseen luovutettaessa mahdollisesti kannetulla tullien määrällä. Jos jälkimmäinen määrä on suurempi kuin se määrä, joka kannetaan luovutettaessa palautustavaroita vapaaseen liikkeeseen, tullinpalautusta ei myönnetä.

2. Edellä 1 kohdassa säädettyä vapautusta tuontitulleista ei myönnetä:

a) yhteisön tullialueelta ulkoisessa jalostusmenettelyssä viedyille tavaroille, elleivät nämä tavarat ole samassa tilassa, jossa ne on viety;

b) tavaroille, joihin on kohdistettu niiden viennin kolmanteen maahan sisältävä yhteisön toimenpide. Tapaukset, joissa ja edellytykset, joilla tästä säännöksestä voidaan poiketa, määritetään komiteamenettelyä noudattaen.

186 artikla

Edellä 185 artiklassa tarkoitettu vapautus tuontitulleista voidaan myöntää ainoastaan, jos tavarat jälleentuodaan samassa tilassa, jossa ne on viety. Tapaukset, joissa ja edellytykset, joilla tästä vaatimuksesta voidaan poiketa, määritetään komiteamenettelyä noudattaen.

187 artikla

Mitä 185 ja 186 artiklassa säädetään, koskee soveltuvin osin jalostettuja tuotteita, jotka on alun perin viety tai jälleenviety sisäisen jalostusmenettelyn jälkeen.

Lain mukaan kannettavien tuontitullien määrä on laskettava sisäisessä jalostusmenettelyssä sovellettavien sääntöjen mukaisesti ja siten, että päivää, jona jalostetut tuotteet on jälleenviety, pidetään päivänä, jona ne on luovutettu vapaaseen liikkeeseen.

3 LUKU

MERIKALASTUSTUOTTEET JA MUUT MERESTÄ SAADUT TUOTTEET

188 artikla

Seuraavat tuotteet on vapautettava tulleista luovutettaessa niitä vapaaseen liikkeeseen, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 23 artiklan 2 kohdan f alakohdan soveltamista:

a) kolmannen maan aluemerestä saadut kalastustuotteet ja muut tuotteet, jotka on pyydetty jäsenvaltion alusrekisteriin merkityllä tai ilmoitetulla ja sen lipun alla purjehtivalla aluksella;

b) a alakohdassa tarkoitetuista tuotteista mainitussa alakohdassa säädetyt edellytykset täyttävillä tehdasaluksilla valmistetut tuotteet.

2913/92

VII OSASTO

TULLIVELKA

1 LUKU

VAKUUS TULLIVELAN MAKSAMISESTA

189 artikla

1. Jos tullilainsäädäntöä sovellettaessa tulliviranomaiset vaativat vakuuden tullivelan maksamisesta, vakuuden on velvollinen antamaan velallinen tai se, josta voi tulla velallinen.

2. Tulliviranomaiset voivat vaatia ainoastaan yhden vakuuden tullivelkaa kohti.

Jos vakuus annetaan tullimenettelyssä, jota voidaan käyttää tietyn tavaran osalta useassa jäsenvaltiossa, tämä vakuus on voimassa kyseisissä jäsenvaltioissa siten kuin komiteamenettelyä noudattaen annetuissa säännöksissä säädetään.

3. Tulliviranomaiset voivat sallia, että vakuuden antaa kolmas henkilö sen puolesta, jolta sitä vaaditaan.

4. Vakuutta ei voida vaatia, jos velallinen tai se, josta voi tulla velallinen, on viranomainen.

5. Tulliviranomaiset voivat olla vaatimatta vakuutta, jos määrä, jonka maksamisesta vakuus on annettava, on enintään 500 ecua.

190 artikla

1. Jos vakuuden antaminen on tullilainsäädännön mukaan harkinnanvaraista, tulliviranomaisten on vaadittava vakuus harkintansa mukaan, jos ne pitävät syntyneen tai mahdollisesti syntyvän tullivelan maksamista määräajassa epävarmana.

Vaikka ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua vakuutta ei vaadittaisi, tulliviranomaiset voivat vaatia 189 artiklan 1 kohdassa tarkoitetulta henkilöltä sitoumuksen tälle lain mukaan kuuluvien velvollisuuksien täyttämisestä.

2. Edellä 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu vakuus voidaan vaatia:

— vakuuden vaatimisen mahdollistavien säännösten soveltamisajankohtana, taikka

— milloin tahansa sen jälkeen, jos tulliviranomaiset toteavat, että syntyneen tai mahdollisesti syntyvän tullivelan maksaminen määräajassa on epävarmaa.

191 artikla

Edellä 189 artiklan 1 tai 3 kohdassa tarkoitetun henkilön pyynnöstä tulliviranomaisten on sallittava yleisvakuuden käyttö useita tullivelkoja aiheuttavien tai mahdollisesti aiheuttavien toimintojen osalta.

192 artikla

1. Jos tullilainsäädännön mukaan vakuuden antaminen on pakollista, tulliviranomaisten on vahvistettava vakuuden määrä tasolle, joka vastaa:

— kyseisten yhden tai useamman tullivelan täsmällistä määrää, jos tämä määrä on varmasti laskettavissa vakuuden vaatimisajankohtana,

— muissa tapauksissa tulliviranomaisten arvioimaa suurinta mahdollista syntyvien tai mahdollisesti syntyvien yhden tai useamman tullivelan määrää.

Jos yleisvakuus annetaan sellaisten tullivelkojen maksamisesta, joiden määrä vaihtelee ajoittain, tämän vakuuden määrä on vahvistettava tasolle, joka aina vastaa kyseisiä tullivelkoja.

2. Jos vakuuden antaminen on tullilainsäädännön mukaan harkinnanvaraista ja tulliviranomaiset vaativat vakuutta, näiden viranomaisten on vahvistettava vakuuden määrä tasolle, joka ei ole 1 kohdassa tarkoitettua tasoa korkeampi.

3. Tapaukset, joissa ja edellytykset, joilla voidaan antaa kiinteämääräinen vakuus, määritetään komiteamenettelyä noudattaen.

193 artikla

Vakuus voidaan antaa:

— käteistalletuksena, tai

— takaussitoumuksena.

194 artikla

1. Käteistalletus on tehtävä sen jäsenvaltion valuuttana, jossa vakuutta vaaditaan.

Käteistalletusta vastaavina pidetään:

— shekkiä, jonka maksamisen se laitos, jonka maksettavaksi shekki on asetettu, on taannut tulliviranomaisten hyväksymällä tavalla,

— muuta maksuvälinettä, jonka tulliviranomaiset hyväksyvät maksuvälineeksi. 2913/92

2. Käteistalletus tai vastaava vakuus on annettava sen jäsenvaltion säännösten mukaisesti, jossa vakuutta vaaditaan.

195 artikla

Takaajan on kirjallisesti sitouduttava yhteisvastuullisesti velallisen kanssa maksamaan se tullivelan määrä, jonka maksamisen vakuudeksi takaus annetaan.

Takaajan on oltava yhteisöön sijoittautunut kolmas henkilö ja kyseisen jäsenvaltion tulliviranomaisten hyväksymä.

Tulliviranomaiset voivat kieltäytyä hyväksymästä esitettyä takaajaa, jos ne eivät katso, että tämä varmasti kykenee maksamaan tullivelan määräajassa.

196 artikla

Henkilö, jolta vakuutta vaaditaan, saa vapaasti valita jommankumman 193 artiklassa säädetyistä vakuuden muodoista.

Tulliviranomaiset voivat kuitenkin kieltäytyä hyväksymästä esitettyä vakuuden muotoa, jos se on ristiriidassa kyseisen tullimenettelyn moitteettoman toiminnan kanssa. Tämä koskee myös ehdotettua vakuutta. Tulliviranomaiset voivat vaatia, että valittua vakuuden muotoa käytetään tietty aika.

197 artikla

1. Jos komiteamenettelyä noudattaen annetuissa säännöksissä niin säädetään, tulliviranomaiset voivat hyväksyä muitakin kuin 193 artiklassa tarkoitettuja vakuuden muotoja, jos nämä turvaavat vastaavalla tavalla tullivelan maksamisen.

Tulliviranomaisten on hylättävä velallisen ehdottama vakuus, jos ne eivät katso sen varmasti turvaavan tullivelan maksamista.

2. Edellä 1 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitetulla varauksella tulliviranomaiset voivat hyväksyä käteistalletuksen, joka ei täytä 194 artiklan 1 kohdassa säädettyjä edellytyksiä.

198 artikla

Jos tulliviranomaiset toteavat, että annettu vakuus ei turvaa tai ei enää turvaa varmasti tai riittävästi tullivelan maksamista määräajassa, niiden on vaadittava 189 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua henkilöä tämän harkinnan mukaan joko antamaan lisävakuus tai korvaamaan alkuperäinen vakuus uudella vakuudella.

199 artikla

1. Vakuus voidaan vapauttaa vasta, kun tullivelka, jota varten se on annettu, on lakannut tai ei voi enää syntyä. Vakuus on vapautettava heti, kun tullivelka on lakannut tai ei voi enää syntyä.

2. Jos tullivelka on lakannut osittain tai voi syntyä ainoastaan osalle siitä määrästä, jonka maksamisesta vakuus on annettu, osa vakuudesta on asianomaisen pyynnöstä vapautettava, paitsi jos kyseinen määrä ei oikeuta tähän.

200 artikla

Tämän luvun säännöksistä poikkeavia säännöksiä voidaan tarvittaessa antaa komiteamenettelyä noudattaen kansainvälisten yleissopimusten huomioon ottamiseksi.

2 LUKU

TULLIVELAN SYNTYMINEN

201 artikla

1. Tuontitullivelka syntyy, kun:

a) tuontitullien alainen tavara luovutetaan vapaaseen liikkeeseen; taikka

b) tällainen tavara asetetaan osittain tuontitullittomaan väliaikaisen maahantuonnin menettelyyn.

2. Tullivelka syntyy sinä ajankohtana, jona kyseinen tulli-ilmoitus vastaanotetaan.

3. Velallisena on tavaranhaltija. Välillisessä edustuksessa velallisena on myös henkilö, jonka puolesta tulli-ilmoitus tehdään.

Jos jotakin 1 kohdassa tarkoitettua menettelyä koskeva tulli-ilmoitus tehdään sellaisten tietojen perusteella, että kaikkia tai joitakin lain mukaan kannettavia tulleja ei saada kannetuiksi, myös niitä henkilöitä, jotka ovat toimittaneet ilmoituksen laatimiseksi tarvitut tiedot ja jotka ovat tienneet tai joiden olisi kohtuudella pitänyt tietää näiden tietojen olleen virheellisiä, voidaan pitää velallisina voimassa olevien kansallisten säännösten mukaisesti.

2913/92

202 artikla

1. Tuontitullivelka syntyy, kun:

a) tuontitullien alainen tavara tuodaan säännösten vastaisesti yhteisön tullialueelle; taikka

b) tällainen tavara tuodaan säännösten vastaisesti vapaa-alueelta tai vapaavarastosta muualle tälle alueelle.

Tässä artiklassa tarkoitetaan säännösten vastaisella tuonnilla 38-41 artiklan ja 177 artiklan toisen luetelmakohdan vastaista tuontia.

2. Tullivelka syntyy sinä ajankohtana, jona säännösten vastainen tuonti tapahtuu.

3. Velallisina ovat:

— säännösten vastaiseen tuontiin syyllistynyt henkilö,

— säännösten vastaiseen tuontiin osallistuneet henkilöt, jotka ovat tienneet tai joiden olisi kohtuudella pitänyt tietää tuonnin olleen säännösten vastaista, sekä

— kyseistä tavaraa hankkineet tai hallussaan pitäneet henkilöt, jotka tavaran hankkiessaan tai vastaanottaessaan ovat tienneet taikka joiden olisi tällöin kohtuudella pitänyt tietää tavaran olleen säännösten vastaisesti tuotua.

203 artikla

1. Tuontitullivelka syntyy, kun:

— tuontitullien alainen tavara siirretään säännösten vastaisesti pois tullivalvonnasta.

2. Tullivelka syntyy sinä ajankohtana, jona tavara siirretään pois tullivalvonnasta.

3. Velallisina ovat:

— henkilö, joka on siirtänyt tavaran pois tullivalvonnasta,

— henkilöt, jotka ovat osallistuneet siirtoon ja jotka ovat tienneet tai joiden olisi kohtuudella pitänyt tietää, että tavara on siirretty pois tullivalvonnasta,

— tavaraa hankkineet tai hallussaan pitäneet henkilöt, jotka tavaran hankkiessaan tai vastaanottaessaan ovat tienneet taikka joiden olisi tällöin kohtuudella pitänyt tietää tavaran olleen siirretty pois tullivalvonnasta, sekä

— tarvittaessa henkilö, jonka on täytettävä velvollisuudet, jotka johtuvat tavaran väliaikaisesta varastoinnista tai sen tullimenettelyn käyttämisestä, johon tavara on asetettu.

2913/92

204 artikla

1. Tuontitullivelka syntyy, kun:

a) ei täytetä jotakin velvollisuutta, joka johtuu tuontitullien alaisen tavaran väliaikaisesta varastoinnista tai sen tullimenettelyn käyttämisestä, johon tavara on asetettu, taikka

b) ei noudateta jotakin edellytystä, joka koskee tavaran asettamista mainittuun menettelyyn taikka alennetun tuontitullin tai tullittomuuden soveltamista tavaraan sen tietyn käyttötarkoituksen perusteella,

muissa kuin 203 artiklassa tarkoitetuissa tapauksissa, jollei todeta, etteivät nämä laiminlyönnit tosiasiallisesti vaikuta väliaikaisen varastoinnin tai kyseisen tullimenettelyn oikeaan toimintaan.

2. Tullivelka syntyy joko sinä ajankohtana, jona velvollisuutta, jonka täyttämättä jättämisestä tullivelka syntyy, ei enää täytetä, tai sinä ajankohtana, jona tavara on asetettu kyseiseen tullimenettelyyn, jos myöhemmin todetaan, ettei jokin edellytys, joka on koskenut tavaroiden asettamista tähän menettelyyn taikka alennetun tuontitullin tai tullittomuuden soveltamista tavaran tietyn käyttötarkoituksen perusteella, tosiasiallisesti ole täyttynyt.

3. Velallisena on henkilö, joka tapauksen mukaan on velvollinen joko täyttämään velvollisuudet, jotka johtuvat tuontitullien alaisen tavaran väliaikaisesta varastoinnista taikka sen tullimenettelyn käyttämisestä, johon tavara on asetettu, tai täyttämään tavaran tähän menettelyyn asettamista koskevat edellytykset.

205 artikla

1. Tuontitullivelka syntyy, kun:

— tuontitullien alaista tavaraa kulutetaan tai käytetään vapaa-alueella tai vapaavarastossa muutoin kuin voimassa olevan lainsäädännön mukaisesti.

Jos tavarat katoavat eikä niiden katoamista voida selvittää tulliviranomaisten hyväksymällä tavalla, tulliviranomaiset voivat katsoa, että tavarat on kulutettu tai käytetty vapaa-alueella tai vapaavarastossa.

2. Tullivelka syntyy sinä ajankohtana, jona tavara kulutetaan tai jona sitä käytetään ensimmäisen kerran muutoin kuin voimassa olevan lainsäädännön mukaisesti.

3. Velallisina ovat henkilö, joka on kuluttanut tavaran tai käyttänyt sitä, sekä kulutukseen tai käyttöön osallistuneet henkilöt, jotka ovat tienneet tai joiden olisi kohtuudella pitänyt tietää, että tavaraa on kulutettu tai käytetty muutoin kuin voimassa olevan lainsäädännön mukaisesti. 2913/92

Jos tulliviranomaiset pitävät kadonneita tavaroita vapaa-alueella tai vapaavarastossa kulutettuina tai käytettyinä eikä edellistä alakohtaa voida soveltaa, tullivelan maksamiseen velvollinen henkilö on se, joka tulliviranomaisten tietojen mukaan on viimeksi pitänyt tavaroita hallussaan.

206 artikla

1. Poiketen siitä, mitä 202 artiklassa ja 204 artiklan 1 kohdan a alakohdassa säädetään, tietyn tavaran osalta ei katsota syntyvän tuontitullivelkaa, jos asianomainen näyttää toteen, että:

— 38-41 artiklan ja 177 artiklan toisen luetelmakohdan säännöksistä,

— kyseisen tavaran väliaikaisesta varastoinnista tai

— sen tullimenettelyn käyttämisestä, johon tavarat on asetettu,

johtuvien velvollisuuksien täyttämättä jättäminen johtuu mainitun tavaran täydellisestä tuhoutumisesta tai lopullisesta menettämisestä, joka on ollut seurauksena tavaroiden luonteesta johtuvasta syystä, ennalta-arvaamattomasta tapahtumasta tai ylivoimaisesta esteestä taikka tulliviranomaisten luvasta.

Tässä kohdassa tavaran lopullisella menettämisellä tarkoitetaan, ettei kukaan enää voi käyttää sitä.

2. Sellaisen tavaran osalta ei myöskään katsota syntyvän tuontitullivelkaa, joka on luovutettu vapaaseen liikkeeseen alennetulla tuontitullilla tai tullitta sen tietyn käyttö-tarkoituksen perusteella, jos tämä tavara viedään tai jälleenviedään tulliviranomaisten luvalla.

207 artikla

Kun tullivelkaa ei 206 artiklan 1 kohdan mukaisesti katsota syntyvän sellaisen tavaran osalta, joka on luovutettu vapaaseen liikkeeseen alennetulla tuontitullilla tai tullitta sen tietyn käyttötarkoituksen perusteella, hävittämisestä mahdollisesti jääviä jätteitä ja jäännöksiä pidetään muina kuin yhteisötavaroina.

2913/92

208 artikla

Kun tullivelka syntyy 203 tai 204 artiklan mukaisesti sellaisen tavaran osalta, joka on luovutettu vapaaseen liikkeeseen alennetulla tuontitullilla sen tietyn käyttötarkoituksen perusteella, tullivelan määrästä on vähennettävä tavaraa vapaaseen liikkeeseen luovutettaessa maksettu määrä.

Tätä säännöstä noudatetaan soveltuvin osin, kun tullivelka syntyy tällaisen tavaran hävittämisestä jäävien jätteiden ja jäännösten osalta.

209 artikla

1. Vientitullivelka syntyy, kun:

— yhteisön tullialueelta viedään vientitullien alainen tavara, josta on tehty tulli-ilmoitus.

2. Tullivelka syntyy sinä ajankohtana, jona tämä tulli-ilmoitus vastaanotetaan.

3. Velallisena on tavaranhaltija. Välillisessä edustuksessa velallisena on myös henkilö, jonka puolesta ilmoitus tehdään.

210 artikla

1. Vientitullivelka syntyy, kun:

— yhteisön tullialueelta viedään vientitullien alainen tavara tulli-ilmoitusta tekemättä.

2. Tullivelka syntyy sinä ajankohtana, jona kyseinen tavara tosiasiallisesti viedään tältä alueelta.

3. Velallisina ovat:

— tavaran vienyt henkilö, ja

— vientiin osallistuneet henkilöt, jotka ovat tienneet tai joiden olisi kohtuudella pitänyt tietää, ettei tulli-ilmoitusta ollut tehty ja että se olisi pitänyt tehdä.

211 artikla

1. Vientitullivelka syntyy, kun:

— ei täytetä niitä edellytyksiä, joilla tavarat on kokonaan tai osittain vapautettu vientitulleista vietäessä niitä yhteisön tullialueelta.

2913/92

2. Velka syntyy sinä ajankohtana, jona tavara saapuu muuhun kuin siihen määräpaikkaan, johon sen vienti yhteisön tullialueelta on sallittu kokonaan tai osittain vientitullitta, tai jos tulliviranomaiset eivät voi määrittää tätä ajankohtaa, sinä ajankohtana, jona määräaika todisteiden esittämiselle vientitullittomuuden edellytysten täyttymisestä päättyy.

3. Velallisena on tavaranhaltija. Välillisessä edustuksessa velallisena on myös henkilö, jonka puolesta ilmoitus tehdään.

212 artikla

Edellä 201-205 ja 209-211 artiklassa tarkoitettu tullivelka syntyy myös tuonti- tai vientikieltojen taikka tuonti- tai vientirajoitusten alaisen tavaran osalta, näiden kieltojen tai rajoitusten luonteesta riippumatta. Tullivelkaa ei kuitenkaan synny, kun yhteisön tullialueelle säännösten vastaisesti tuodaan väärennettyä rahaa taikka huumausaineita tai psykotrooppisia aineita, jotka eivät tule lääkinnälliseen tai tieteelliseen tarkoitukseen hyödynnettäviksi toimivaltaisten viranomaisten tarkasti valvomassa taloudellisessa toiminnassa. Tullirikoksia koskevan rikoslainsäädännön soveltamisen kannalta tullivelan katsotaan kuitenkin syntyneen, jos jäsenvaltion rikoslainsäädännössä säädetään, että seuraamukset määrätään tullien perusteella tai että tullivelan olemassaolo on peruste rikosoikeudenkäynnin aloittamiselle.

82/97

212 a artikla

Jos yhteisön tullilainsäädännössä säädetään tuonti- tai vientitullittomuudesta taikka tuonti- tai vientitulleista vapautuksesta 184–187 artiklan nojalla, kyseistä tullittomuutta tai vapautusta sovelletaan myös siinä tapauksessa, että tullivelka syntyy 202–205 artiklan, 210 tai 211 artiklan nojalla, jos asianomaisten toiminnassa ei ilmene vilpillistä menettelyä eikä ilmeistä huolimattomuutta ja asianomainen esittää selvityksen tullittomuuden tai vapauttamisen muiden soveltamisedellytysten täyttymisestä.

2913/92

213 artikla

Jos yhtä tullivelkaa kohti on useita velallisia, näiden on maksettava tullivelka yhteisvastuullisesti.

214 artikla

1. Tavaran tuonti- tai vientitullien määrä on määritettävä niillä määräytymisperusteilla, jotka koskevat tätä tavaraa sinä ajankohtana, jona tullivelka niiden osalta syntyy, jollei tässä koodeksissa nimenomaisesti toisin säädetä, ja sanotun rajoittamatta 2 kohdan soveltamista.

2913/92

2. Jos tullivelan syntymisen ajankohtaa ei voida tarkasti määrittää, kyseiseen tavaraan sovellettavien tullinmääräytymisperusteiden määrittämisessä huomioon otettava ajankohta on se ajankohta, jona tulliviranomaiset toteavat tavaran olevan tilanteessa, jossa tullivelka on syntynyt.

Jos tulliviranomaiset kuitenkin voivat käytettävissään olevien tietojen perusteella todeta, että tullivelka on syntynyt ennen tätä toteamista, kyseisestä tavarasta kannettavien tuonti- tai vientitullien määrä on määritettävä niillä määräytymisperusteilla, joita tavaraan on voitu soveltaa aikaisimpana ajankohtana, jona kyseisestä tilanteesta syntyneen tullivelan olemassaolo on käytettävissä olleiden tietojen perusteella voitu todeta.

3. Komiteamenettelyä noudattaen annetuissa säännöksissä määriteltävissä tapauksissa ja niissä määriteltävin edellytyksin on kannettava viivästyskorkoa, jotta voidaan estää rahallisen hyödyn hankkiminen lykkäämällä sitä ajankohtaa, jona tullivelka syntyy tai se kirjataan tileihin.

215 artikla

1. Tullivelka syntyy siinä paikassa, jossa sen aiheuttavat tosiseikat ilmenevät.

2. Jos 1 kohdassa tarkoitettua paikkaa ei voida määrittää, tullivelan katsotaan syntyneen siinä paikassa, jossa tulliviranomaiset toteavat tavaran olevan tilanteessa, jossa tullivelka on syntynyt.

3. Jos jotakin tavaraan sovellettavaa tullimenettelyä ei päätetä, tullivelan katsotaan syntyneen siinä paikassa, jossa tavara:

— on asetettu tähän menettelyyn, tai

— saapuu yhteisöön tähän menettelyyn asetettuna.

4. Jos tulliviranomaiset voivat käytettävissään olevien tietojen perusteella todeta, että tullivelka on syntynyt jo tavaran ollessa aiemmin muussa paikassa, tullivelan katsotaan syntyneen siinä paikassa, jonka voidaan todeta olleen tavaran sijaintipaikka aikaisimpana ajankohtana, jona tullivelan olemassaolo on voitu todeta.

216 artikla 2913/92

1. Jos yhteisön ja eräiden kolmansien maiden välisissä sopimuksissa määrätään, että näissä sopimuksissa tarkoitettua yhteisöalkuperää oleville tavaroille on tuotaessa niitä näihin kolmansiin maihin myönnettävä tullietuuskohtelu, jos tavaroiden ollessa sisäisessä jalostusmenettelyssä tuotettuja niihin sisältyvistä muista kuin yhteisötavaroista on kannettava asianmukaiset tuontitullit, tullietuuskohtelun saamiseksi kolmansissa maissa tarvittavien asiakirjojen vahvistaminen aiheuttaa tuontitullivelan syntymisen.

2. Tullivelan syntymisen ajankohtana pidetään sitä ajankohtaa, jona tulliviranomaiset vastaanottavat kyseisiä tavaroita koskevan vienti-ilmoituksen.

3. Velallisena on tavaranhaltija. Välillisessä edustuksessa velallisena on myös henkilö, jonka puolesta ilmoitus tehdään.

4. Tätä tullivelkaa vastaava tuontitullien määrä on määritettävä samoin edellytyksin kuin jos kyseessä olisi tullivelka, joka syntyy samana päivänä tapahtuvasta sellaisen ilmoituksen vastaanottamisesta, joka tehdään kyseisten tavaroiden luovutuksesta vapaaseen liikkeeseen sisäisen jalostusmenettelyn päättämiseksi.

3 LUKU

TULLIVELAN KANTAMINEN

1 jakso

Tullien määrän kirjaaminen tileihin ja antaminen tiedoksi velalliselle

217 artikla

1. Tulliviranomaisten on laskettava jokainen tullivelasta johtuva tuonti- tai vientitullien määrä, jäljempänä ‘tullien määrä’, heti, kun niillä on käytettävissään tarvittavat tiedot, ja kirjattava nämä määrät tilikirjoihin tai muulle vastaavalle tietovälineelle (tileihin kirjaaminen).

Ensimmäistä alakohtaa ei sovelleta, jos:

a) on otettu käyttöön väliaikainen polkumyynti- tai tasoitustulli;

b) lain mukaan kannettavien tullien määrä on suurempi kuin sitovan tiedon perusteella määritetty määrä; 82/97

c) komiteamenettelyä noudattaen annettujen säännösten mukaan tulliviranomaisten ei tarvitse kirjata tileihin tiettyä määrää pienempää tullien määrää. 2913/92

Tulliviranomaiset voivat jättää kirjaamatta tileihin tullien määrän, jota ei 221 artiklan 3 kohdan mukaan voida antaa velalliselle tiedoksi säädetyn määräajan päätyttyä.

2. Jäsenvaltioiden on määritettävä ne yksityiskohtaiset säännöt, joiden mukaan tullien määrät käytännössä kirjataan tileihin. Nämä yksityiskohtaiset säännöt voivat olla erilaisia sen mukaan, ovatko tulliviranomaiset tullivelan syntymisen olosuhteet huomioon ottaen varmoja vai eivät siitä, maksetaanko nämä määrät.

218 artikla

1. Jos tullivelka syntyy vastaanotettaessa ilmoitus, joka koskee muun tullimenettelyn kuin osittain tullittoman väliaikaisen maahantuonnin ilmoittamista tavaralle, tai jos se syntyy muusta toimesta, jolla on sama oikeudellinen vaikutus kuin ilmoituksen vastaanottamisella, tätä tullivelkaa vastaava tullien määrä on kirjattava tileihin heti, kun se on laskettu, ja viimeistään toisena päivänä sen päivän jälkeen, jona tavarat on luovutettu.

Jos kuitenkin tullien maksamisesta on annettu vakuus, niiden kokonaismäärä tavaroista, jotka on luovutettu saman henkilön hyväksi tulliviranomaisten vahvistaman ajanjakson kuluessa, joka saa olla enintään 31 päivää, voidaan kirjata tileihin yhtenä vientinä tämän ajanjakson päätyttyä. Tileihin kirjaamisen on tapahduttava viiden päivän määräajassa kyseisen ajanjakson päättymisestä.

2. Jos tavara voidaan säännösten mukaan luovuttaa tiettyjen joko velan määrän määrittämistä tai sen kantamista koskevien yhteisön lainsäädännössä säädettyjen edellytysten täyttyessä, tileihin kirjaamisen on tapahduttava viimeistään toisena päivänä sen päivän jälkeen, jona velan määrä tai siihen perustuvien tullien maksamista koskeva velvollisuus lopullisesti määritetään tai vahvistetaan.

Jos kuitenkin tullivelka koskee väliaikaista polkumyynti- tai tasoitustullia, tullin määrä on kirjattava tileihin viimeistään kahden kuukauden kuluessa siitä ajankohdasta, jona lopullisesta polkumyynti- tai tasoitustullista annettava asetus julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä.*

3. Jos tullivelka syntyy muissa kuin 1 kohdassa tarkoitetuissa olosuhteissa, vastaavien tullien määrä on kirjattava tileihin kahden päivän kuluessa siitä päivästä, jona tulliviranomaiset voivat:

a) laskea kyseisten tullien määrän; ja

b) osoittaa velallisen.

2913/92

219 artikla

1. Edellä 218 artiklassa säädettyjä tileihin kirjaamisen määräaikoja voidaan pidentää:

a) jäsenvaltioiden hallinnolliseen järjestelmään liittyvistä syistä ja erityisesti, jos tilinpito tapahtuu keskitetysti; taikka

b) jos erityiset olosuhteet estävät tulliviranomaisia noudattamasta mainittuja määräaikoja.

Määräaikoja voidaan pidentää enintään 14 päivällä.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuja määräaikoja ei sovelleta ennalta-arvaamattomien tapahtumien eikä ylivoimaisten esteiden yhteydessä.

220 artikla

1. Jos tullivelasta johtuvaa tullien määrää ei ole kirjattu tileihin 218 ja 219 artiklan mukaisesti, tai jos se on kirjattu tileihin lain mukaan kannettavaa määrää pienempänä, kannettava tai kannettavaksi jäävä tullien määrä on kirjattava tileihin kahden päivän kuluessa siitä päivästä, jona tulliviranomaiset ovat todenneet tilanteen ja voivat laskea lain mukaan kannettavan tullien määrän sekä osoittaa velallisen (jälkikäteen tapahtuva tileihin kirjaaminen). Tätä määräaikaa voidaan pidentää 219 artiklan mukaisesti.

2. Lukuun ottamatta 217 artiklan 1 kohdan toisessa ja kolmannessa alakohdassa tarkoitettuja tapauksia tileihin kirjaaminen ei tapahdu jälkikäteen, jos:

a) alkuperäinen päätös jättää kirjaamatta tullien määrä tileihin tai kirjata se tileihin lain mukaan kannettavaa määrää pienempänä on tehty yleisten määräysten perusteella, jotka on myöhemmin mitätöity oikeudellisella päätöksellä;

b) lain mukaan kannettavien tullien määrät ovat jääneet kirjaamatta tileihin tulliviranomaisten erehdyksen vuoksi, jota osaltaan vilpittömässä mielessä toiminut ja kaikkia voimassa olevia tulli-ilmoitusta koskevia säännöksiä noudattanut velan maksamisesta vastuussa ollut ei ole voinut kohtuudella havaita;

c) tulliviranomaisten ei komiteamenettelyä noudattaen annettujen säännösten mukaan tarvitse jälkikäteen kirjata tileihin tiettyä määrää pienempiä tullien määriä.

221 artikla

1. Tullien määrä on aiheellisella tavalla annettava velalliselle tiedoksi heti, kun se on kirjattu tileihin.

2913/92

2. Jos kannettava tullien määrä on merkitty tiedoksi tulli-ilmoitukseen, tulliviranomaiset voivat määrätä, ettei sitä tarvitse antaa 1 kohdan mukaisesti tiedoksi, paitsi jos merkitty määrä ei vastaa tulliviranomaisten määrittämää määrää.

Edellisessä alakohdassa tarkoitettua mahdollisuutta käytettäessä tulliviranomaisten suorittaman tavaran luovutuksen katsotaan vastaavan tileihin kirjatun tullien määrän antamista tiedoksi velalliselle, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 218 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan soveltamista.

3. Tiedoksiantoa ei voida toimittaa velalliselle enää, kun kolmen vuoden määräaika on kulunut siitä päivästä, jona tullivelka on syntynyt. Jos tulliviranomaiset eivät kuitenkaan ole voineet tarkasti määrittää lain mukaan kannettavaa tullien määrää sellaisen tapahtuman vuoksi, joka voi johtaa rikosoikeudenkäyntiin, tiedoksianto toimitetaan kolmen vuoden määräajan päätyttyä, jos voimassa olevat säännökset sen sallivat.

2 jakso

Tullien maksamisen määräaika ja yksityiskohtaiset säännöt

222 artikla

1. Velallisen on maksettava 221 artiklan mukaisesti tiedoksi annettu tullien määrä seuraavien määräaikojen kuluessa:

a) maksu on suoritettava asetetussa määräajassa, jos velallinen ei ole oikeutettu 224-229 artiklassa säädettyihin maksuhelpotuksiin.

   Tämä määräaika ei saa olla pidempi kuin kymmenen päivää laskettuna siitä, kun kannettavien tullien määrä on annettu tiedoksi velalliselle, ja suoritettaessa yhdistettyä tileihin kirjaamista 218 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan mukaisin edellytyksin on määräaika asetettava siten, ettei velallinen voi saada pidempää määräaikaa kuin jos tällä olisi oikeus maksun lykkäämiseen, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 244 artiklan toisen alakohdan soveltamista.

   Määräajan pidennys on myönnettävä viran puolesta, jos todetaan asianomaisen saaneen tiedoksiannon liian myöhään voidakseen suorittaa maksun asetetussa määräajassa.

Tulliviranomaiset voivat myös pidentää määräaikaa velallisen pyynnöstä, jos maksettava tullien määrä vahvistetaan jälkitullauksessa. Pidennetty määräaika ei saa olla pidempi kuin se aika, jonka velallinen tarvitsee toteuttaakseen velvollisuutensa täyttämiseksi tarvittavat toimenpiteet, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 229 artiklan a alakohdan soveltamista; 2913/92

b) jos velallinen on oikeutettu johonkin 224-229 artiklassa säädetyistä maksuhelpotuksista, maksu on suoritettava viimeistään näille helpotuksille asetettujen yhden tai useamman määräajan päättyessä.

2. Komiteamenettelyä noudattaen voidaan määrätä, missä tapauksissa ja millä edellytyksillä velallisen velvoitetta tullien suorittamiseen on mahdollista lykätä: 82/97

— kun tullien peruuttamista koskeva pyyntö on esitetty 236, 238 tai 239 artiklan mukaisesti, taikka

— kun tavara on takavarikoitu julistettavaksi myöhemmin valtiolle menetetyksi 233 artiklan c alakohdan toisen luetelmakohdan tai d alakohdan mukaisesti.

223 artikla 2913/92

Maksu on suoritettava käteisenä tai muulla maksutavalla, jolla voimassa olevien säännösten mukaisesti on sama maksuvelvollisuudesta vapauttava vaikutus. Jos voimassa olevat säännökset sen sallivat, maksu voidaan suorittaa myös hyvitysmenettelyllä.

224 artikla

Jos asianomaisen maksettava tullien määrä koskee tavaroita, jotka on ilmoitettu sellaiseen tullimenettelyyn, johon kuuluu velvollisuus maksaa tämä tulli, tulliviranomaisten on asianomaisen hakemuksesta myönnettävä tälle maksunlykkäys 225, 226 ja 227 artiklassa säädetyin edellytyksin.

225 artikla

Maksunlykkäyksen myöntäminen edellyttää, että maksunlykkäyksen hakija antaa vakuuden.

Maksunlykkäyksen myöntämisestä voidaan lisäksi veloittaa siihen liittyvistä asiakirjoista ja palveluista aiheutuvia kuluja.

226 artikla

Tulliviranomaisten on päätettävä, myönnetäänkö maksunlykkäys:

a) erikseen kullekin tullien määrälle, joka on kirjattu tileihin 218 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan tai 220 artiklan 1 kohdan mukaisesti;

2913/92

b) yhteisesti kaikille tullien määrille, jotka on kirjattu tileihin 218 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti tulliviranomaisten asettamassa enintään 31 päivän määräajassa; vai

c) yhteisesti kaikille tullien määrille, jotka on kirjattu tileihin yhtenä vientinä 218 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan mukaisesti.

227 artikla

1. Maksunlykkäyksen määräaika on 30 päivää. Se lasketaan seuraavasti:

a) kun maksua lykätään 226 artiklan a alakohdan mukaisesti, määräaika lasketaan sitä päivää seuraavasta päivästä, jona tulliviranomaiset kirjaavat tullien määrän tileihin.

Sovellettaessa 219 artiklaa ensimmäisen alakohdan mukaisesti laskettua 30 päivän määräaikaa lyhennetään tullien määrän tileihin kirjaamiseen käytettyä kahta päivää pidempää määräaikaa vastaavalla päivien lukumäärällä;

b) kun maksua lykätään 226 artiklan b alakohdan mukaisesti, määräaika lasketaan koontiajanjakson päättymispäivää seuraavasta päivästä. Sitä lyhennetään puolta koontiajanjakson päivien lukumäärästä vastaavalla päivien lukumäärällä;

c) kun maksua lykätään 226 artiklan c alakohdan mukaisesti, määräaika lasketaan sen ajanjakson päättymispäivää seuraavasta päivästä, jonka aikana kyseiset tavarat on luovutettu. Sitä lyhennetään puolta kyseisen jakson päivien lukumäärästä vastaavalla päivien lukumäärällä.

2. Jos 1 kohdan b ja c alakohdassa tarkoitettujen ajanjaksojen päivien lukumäärä on pariton luku, 30 päivän määräajasta 1 kohdan b ja c alakohdan mukaisesti vähennettävien päivien lukumäärän on vastattava puolta tätä paritonta lukua välittömästi pienemmästä parillisesta luvusta.

3. Edellä 1 kohdan b ja c alakohdassa tarkoitettujen ajanjaksojen ollessa kalenteriviikko tai kalenterikuukausi jäsenvaltiot voivat menettelyn yksinkertaistamiseksi määrätä, että tullien määrä, jonka maksua on lykätty, on maksettava:

a) ajanjakson ollessa kalenteriviikko neljännen tätä kalenteriviikkoa seuraavan viikon perjantaina;

b) ajanjakson ollessa kalenterikuukausi viimeistään tätä kalenterikuukautta seuraavan kuukauden kuudentenatoista päivänä.

228 artikla

1. Maksunlykkäystä ei voida myöntää tullien määrille, jotka, vaikka ne liittyvätkin tavaroihin, joille on osoitettu näiden tullien maksamisvelvollisuuden sisältävä tullimenettely, on kirjattu tileihin puutteellisten ilmoitusten vastaanottamista koskevien voimassa olevien säännösten mukaisesti, jos tavaranhaltija ei ole määräajassa antanut tavaroiden lopullisen tullausarvon määrittämiseksi tarvittavia tietoja taikka puutteellista ilmoitusta vastaanotettaessa puuttuneita tietoja tai asiakirjoja.

2. Maksunlykkäys voidaan kuitenkin myöntää 1 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa, jos kannettava tullien määrä kirjataan tileihin ennen 30 päivän määräajan kulumista siitä päivästä, jona alun perin kannettava määrä on kirjattu tileihin tai, jos sitä ei ole kirjattu tileihin, siitä päivästä, jona kyseisiä tavaroita koskeva ilmoitus on vastaanotettu. Näillä edellytyksillä myönnettävä maksunlykkäys saa ulottua enintään sen ajanjakson päättymispäivään, joka on myönnetty 227 artiklan mukaisesti alun perin vahvistetulle tullien määrälle tai joka olisi myönnetty, jos lain mukaan kannettavien tullien määrä olisi kirjattu tileihin, kun kyseiset tavarat on ilmoitettu.

229 artikla

Tulliviranomaiset voivat myöntää velalliselle muita maksuhelpotuksia kuin maksunlykkäyksen.

Näiden maksuhelpotusten myöntäminen:

a) edellyttää vakuuden antamista. Vakuutta ei kuitenkaan voida vaatia, jos sen vaatiminen aiheuttaisi velallisen tilanteen vuoksi vakavia taloudellisia tai sosiaalisia vaikeuksia;

b) aiheuttaa luottokoron kantamisen tullien määrän lisäksi. Koron määrä on laskettava siten, että se vastaa määrää, joka kannettaisiin samassa tarkoituksessa kyseisen valuutan kansallisilla raha- tai rahoitusmarkkinoilla.

Tulliviranomaiset voivat olla vaatimatta luottokorkoa, jos se velallisen tilanteen vuoksi aiheuttaisi vakavia taloudellisia tai sosiaalisia vaikeuksia.

230 artikla

Riippumatta siitä, minkälainen maksuhelpotus velalliselle on myönnetty, tämä voi kaikissa tapauksissa maksaa tullien määrän kokonaan tai osittain tarvitsematta odottaa maksamiselle asetetun määräajan päättymistä.

231 artikla

2913/92

Velallisen sijasta kolmas henkilö voi maksaa kannettavan tullien määrän.

232 artikla

1. Jos kannettavaa tullien määrää ei ole maksettu asetetussa määräajassa:

a) tulliviranomaisten on tullien määrän maksamisen varmistamiseksi käytettävä kaikkia voimassa oleviin säännöksiin perustuvia mahdollisuuksia, pakkotäytäntöönpano mukaan luettuna.

   Takaajia koskevia, passitusmenettelyä sovellettaessa noudatettavia erityissäännöksiä voidaan antaa komiteamenettelyä noudattaen;

b) tullien määrän lisäksi on kannettava viivästyskorkoa. Viivästyskorkoprosentti saa olla korkeampi kuin luottokorkoprosentti. Viivästyskorkoprosentti ei saa olla pienempi luottokorkoprosentti.

2. Tulliviranomaiset voivat olla kantamatta viivästyskorkoa, jos:

a) se velallisen tilanteen vuoksi aiheuttaisi vakavia taloudellisia tai sosiaalisia vaikeuksia;

b) sen määrä ei ole komiteamenettelyä noudattaen määritettyä määrää suurempi; taikka

c) tullit maksetaan viiden päivän kuluessa maksua varten asetetun määräajan päättymisestä.

3. Tulliviranomaiset voivat vahvistaa:

a) vähimmäisajan, jolta korko lasketaan;

b) viivästyskoron vähimmäismäärän.

4 LUKU

TULLIVELAN LAKKAAMINEN

233 artikla

Tullivelka lakkaa, sanotun kuitenkaan rajoittamatta sellaisten voimassa olevien säännösten soveltamista, jotka koskevat tullivelan vanhentumisaikaa ja tämän velan kantamatta jättämistä velallisen lain mukaan todetun maksukyvyttömyyden vuoksi:

a) kun tullien koko määrä maksetaan;

b) kun tullien koko määrä peruutetaan;

c) kun tullien maksamisvelvollisuuden sisältävään tullimenettelyyn ilmoitettujen tavaroiden osalta:

   — tulli-ilmoitus mitätöidään ——,

82/97 – deleted

— tavarat takavarikoidaan ennen niiden luovutusta ja julistetaan samanaikaisesti tai myöhemmin valtiolle menetetyiksi, ne hävitetään tulliviranomaisten määräyksestä, ne hävitetään tai luovutetaan valtiolle 182 artiklan mukaisesti, ne tuhoutuvat taikka menetetään lopullisesti niiden luonteesta johtuvan syyn, ennalta-arvaamattoman tapahtuman tai ylivoimaisen esteen vuoksi;

d) kun tavarat, joiden osalta syntyy 202 artiklan mukaisesti tullivelka, takavarikoidaan niitä säännösten vastaisesti tuotaessa ja julistetaan samanaikaisesti tai myöhemmin valtiolle menetetyiksi.

Takavarikoitaessa tavarat ja julistettaessa ne valtiolle menetetyiksi ei tullivelkaa kuitenkaan pidetä tullirikoksia koskevan rikoslainsäädännön kannalta lakanneena, jos jäsenvaltion rikoslainsäädännössä säädetään, että seuraamukset määrätään tullien perusteella tai että tullivelan olemassaolo on peruste rikosoikeudenkäynnin aloittamiselle.

234 artikla

Edellä 216 artiklassa tarkoitettu tullivelka lakkaa myös, jos 216 artiklassa tarkoitetun tullietuuskohtelun saamiseksi suoritettavat muodollisuudet peruutetaan.

5 LUKU

TULLIN PALAUTTAMINEN JA PERUUTTAMINEN

235 artikla

Seuraavilla ilmaisuilla tarkoitetaan:

a) ‘palauttamisella’ maksettujen tuonti- tai vientitullien takaisinmaksua kokonaan tai osittain;

b) ‘peruuttamisella’ joko päätöstä, jolla tullivelka jätetään kokonaan tai osittain kantamatta, taikka päätöstä, jolla maksamaton tileihin kirjattu tuonti- tai vientitullien määrä mitätöidään kokonaan tai osittain.

236 artikla

1. Tuonti- tai vientitullit on palautettava, jos todetaan, että niiden määrä niitä maksettaessa ei ole ollut lain mukainen tai että niiden määrä on kirjattu tileihin 220 artiklan 2 kohdan vastaisesti.

Tuonti- tai vientitullit on peruutettava, jos todetaan, että niiden määrä niitä tileihin kirjattaessa ei ole ollut lain mukainen tai että niiden määrä on kirjattu tileihin 220 artiklan 2 kohdan vastaisesti.

Tulleja ei voida palauttaa tai peruuttaa, jos muun kuin lain mukaisen tullien määrän maksamiseen tai tileihin kirjaamiseen johtaneet seikat ovat johtuneet asianomaisen tietoisesta menettelystä.

2. Tuonti- tai vientitullit on palautettava taikka peruutettava hakemuksesta, joka on esitettävä kyseiselle tullitoimipaikalle kolmen vuoden kuluessa siitä päivästä, jona nämä tullit on annettu tiedoksi velalliselle.

Tätä määräaikaa on pidennettävä, jos asianomainen näyttää toteen, että ennalta-arvaamaton tapahtuma tai ylivoimainen este on estänyt hakemuksen esittämisen määräajassa.

Tulliviranomaisten on palautettava tai peruutettava tullit viran puolesta, jos ne itse havaitsevat mainitun määräajan kuluessa jonkin 1 kohdan ensimmäisessä tai toisessa alakohdassa tarkoitetuista tilanteista.

237 artikla

Tuonti- tai vientitullit on palautettava, jos tulli-ilmoitus mitätöidään ja tullit on maksettu. Palauttaminen suoritetaan asianomaisen hakemuksesta, joka on esitettävä tulli-ilmoituksen mitätöintiä koskevan hakemuksen esittämiselle asetetussa määräajassa.

238 artikla

1. Tuontitullit on palautettava tai peruutettava, jos todetaan, että näiden tullien tileihin kirjattu määrä koskee kyseiseen tullimenettelyyn asetettuja tavaroita, joita maahantuoja on kieltäytynyt vastaanottamasta, koska ne ovat 67 artiklassa tarkoitettuna ajankohtana olleet puutteellisia tai eivät ole vastanneet sen sopimuksen ehtoja, jonka perusteella ne on tuotu maahan.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuina puutteellisina tavaroina pidetään myös tavaroita, jotka ovat vahingoittuneet ennen niiden luovutusta.

2. Tuontitullit voidaan palauttaa tai peruuttaa, jos:

a) tavaroita ei ole käytetty, jollei niiden käytön aloittaminen ole ollut välttämätöntä tavaroiden puutteellisuuden tai sopimuksenvastaisuuden toteamiseksi;

b) tavarat viedään yhteisön tullialueelta.

Tulliviranomaisten on asianomaisen pyynnöstä sallittava, että tavarat niiden viennin sijasta hävitetään tai asetetaan jälleenvientiä varten ulkoiseen passitusmenettelyyn tai tullivarastointimenettelyyn taikka vapaa-alueelle tai vapaavarastoon.

Osoitettaessa tavaroille jokin edellisessä alakohdassa tarkoitettu tulliselvitysmuoto niitä pidetään muina kuin yhteisötavaroina.

3. Tuontitulleja ei voida palauttaa eikä peruuttaa, kun kyseiset tavarat on tuotu maahan väliaikaisesti kokeiltaviksi ennen niiden ilmoittamista tullimenettelyyn, ellei todeta, ettei tavaroiden puutteellisuutta tai sopimuksenvastaisuutta olisi voitu tavanomaisesti havaita kokeilun aikana.

4. Tuontitullit on palautettava tai peruutettava 1 kohdassa tarkoitetuista syistä hakemuksesta, joka on esitettävä kyseiselle tullitoimipaikalle kahdentoista kuukauden määräajassa siitä päivästä, jona nämä tullit on annettu tiedoksi velalliselle.

Tätä määräaikaa voidaan kuitenkin tulliviranomaisten luvalla pidentää asianmukaisesti perustelluissa poikkeustapauksissa.

239 artikla

1. Tuonti- tai vientitullit voidaan palauttaa taikka peruuttaa muissa kuin 236, 237 ja 238 artiklassa tarkoitetuissa tilanteissa, jotka:

— määritetään komiteamenettelyä noudattaen,

— johtuvat olosuhteista, joissa ei voida osoittaa asianomaisen syyllistyneen vilpilliseen menettelyyn tai ilmeiseen laiminlyöntiin. Tilanteet, joissa tätä säännöstä voidaan soveltaa, sekä tällöin noudatettavaa menettelyä koskevat yksityiskohtaiset säännöt määritellään komiteamenettelyä noudattaen. Palauttamiselle tai peruuttamiselle voidaan asettaa erityisehtoja.

2. Tullit on palautettava tai peruutettava 1 kohdassa tarkoitetuista syistä hakemuksesta, joka on esitettävä kyseiselle tullitoimipaikalle 12 kuukauden määräajassa siitä päivästä, jona tullit on annettu tiedoksi velalliselle.

Tätä määräaikaa voidaan kuitenkin tulliviranomaisten luvalla pidentää asianmukaisesti perustelluissa poikkeustapauksissa.

240 artikla

Tuonti- tai vientitullit voidaan palauttaa taikka peruuttaa tässä luvussa säädetyin edellytyksin ainoastaan, jos palautettava tai peruutettava määrä on suurempi kuin komiteamenettelyä noudattaen määritetty määrä.

Tulliviranomaiset voivat kuitenkin hakemuksesta hyväksyä myös tätä määrää pienemmän määrän palauttamisen tai peruuttamisen.

241 artikla

Tulliviranomaisten ei tarvitse maksaa korkoa palauttamilleen tuonti- tai vientitulleille eikä näitä tulleja maksettaessa mahdollisesti kannettavalle luottokorolle tai viivästyskorolle. Korkoa on kuitenkin maksettava, jos:

— palauttamista koskevasta hakemuksesta tehtyä päätöstä ei ole pantu täytäntöön kolmen kuukauden kuluessa sen tekemisestä,

— sitä edellytetään kansallisissa säännöksissä.

Näiden korkojen määrä on laskettava siten, että se vastaa kansallisilla raha- tai rahoitusmarkkinoilla vastaavassa tarkoituksessa veloitettavaa määrää.

242 artikla

Jos tullivelka on erheellisesti peruutettu tai sitä vastaava tullien määrä on erheellisesti palautettu, alkuperäinen velka tulee uudelleen kannettavaksi. Mahdolliset 241 artiklan mukaiset korot on maksettava takaisin.

VIII OSASTO

OIKEUS HAKEA MUUTOSTA

243 artikla

1. Henkilöllä on oikeus hakea muutosta itseään suoraan ja henkilökohtaisesti koskevaan tullilainsäädännön soveltamiseen liittyvään tulliviranomaisten päätökseen.

Oikeus hakea muutosta on myös henkilöllä, joka on hakenut tulliviranomaisilta tullilainsäädännön soveltamiseen liittyvää päätöstä, jos hän ei ole saanut ratkaisua hakemuksen johdosta 6 artiklan 2 kohdassa tarkoitetussa määräajassa.

Muutosta on haettava siinä jäsenvaltiossa, jossa päätös on tehty tai sitä on haettu.

2. Muutosta voi hakea:

a) ensimmäisessä vaiheessa jäsenvaltioiden tähän tarkoitukseen nimeämiltä tulliviranomaisilta;

b) toisessa vaiheessa riippumattomalta elimeltä, joka voi olla lainkäyttöviranomainen tai vastaava erikoistunut elin, jäsenvaltioissa voimassa olevien säännösten mukaisesti.

244 artikla

Muutoksenhaku ei estä riidanalaisen päätöksen täytäntöönpanoa.

Tulliviranomaisten on kuitenkin lykättävä päätöksen täytäntöönpanoa kokonaan tai osittain, jos niillä on perusteltua syytä epäillä, että riidanalainen päätös ei ole tullilainsäädännön mukainen, tai jos on olemassa vaara, että asianomaiselle aiheutuu siitä vahinkoa, joka ei ole korvattavissa.

Jos riidanalaisen päätöksen perusteella on kannettava tuonti -tai vientitulleja, täytäntöönpanoa voidaan lykätä, jos tullien maksamisesta on annettu tai annetaan vakuus. Vakuutta ei kuitenkaan tarvitse vaatia, jos sen vaatiminen voisi velallisen tilanne huomioon ottaen aiheuttaa vakavia taloudellisia tai sosiaalisia vaikeuksia.

245 artikla

Jäsenvaltioiden on annettava muutoksenhakumenettelyn täytäntöönpanoa koskevat säännökset.

246 artikla

Tämän osaston säännöksiä ei sovelleta, jos muutoksenhaun tarkoituksena on sellaisen tulliviranomaisten päätöksen mitätöiminen tai muuttaminen, joka on tehty rikosoikeudellisten säännösten nojalla.

IX OSASTO

LOPPUSÄÄNNÖKSET

1 LUKU

TULLIKOODEKSIKOMITEA

247 artikla

1. Perustetaan tullikoodeksikomitea, jäljempänä ‘komitea’, joka muodostuu jäsenvaltioiden edustajista ja jonka puheenjohtajana on komission edustaja.

2. Komitea vahvistaa työjärjestyksensä.

248 artikla

Komitea voi tutkia kaikki tullilainsäädäntöä koskevat asiat, jotka sen puheenjohtaja saattaa sen käsiteltäviksi joko omasta aloitteestaan tai jäsenvaltion edustajan pyynnöstä.

249 artikla

1. Jollei asetuksen (ETY) N:o 2658/87 ([1]) 9 tai 10 artiklasta taikka tämän artiklan 4 kohdasta muuta johdu, tämän koodeksin soveltamisen edellyttämät säännökset, 184 artiklassa tarkoitetun asetuksen soveltaminen mukaan luettuna, VIII osastoa lukuun ottamatta, on annettava 2 ja 3 kohdassa säädettyä menettelyä ja yhteisön kansainvälisiä sitoumuksia noudattaen.

([1]) EYVL N:o L 256, 7.9.1987, s. 1

2913/92

2. Komission edustaja tekee komitealle ehdotuksen tarvittavista toimenpiteistä. Komitea antaa lausuntonsa ehdotuksesta määräajassa, jonka puheenjohtaja voi asettaa asian kiireellisyyden mukaan. Lausunto annetaan perustamissopimuksen 148 artiklan 2 kohdassa niiden päätösten edellytykseksi määrätyllä enemmistöllä, jotka neuvosto tekee komission ehdotuksesta. Komiteaan kuuluvien jäsenvaltioiden edustajien äänet painotetaan mainitussa artiklassa määrätyllä tavalla. Puheenjohtaja ei osallistu äänestykseen.

3. a) Komissio päättää suunnitelluista toimenpiteistä, jos ne ovat komitean lausunnon mukaiset.

b) Jos suunnitellut toimenpiteet eivät ole komitean lausunnon mukaisia tai lausuntoa ei ole annettu, komissio tekee viipymättä neuvostolle ehdotuksen tarvittavista toimenpiteistä. Neuvosto ratkaisee asian määräenemmistöllä.

c) Jos neuvosto ei ole ratkaissut asiaa kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun asia on tullut vireille neuvostossa, komissio tekee päätöksen ehdotetuista toimenpiteistä.

4. Asetuksen 11, 12 ja 21 artiklan soveltamisen edellyttämät säännökset annetaan asetuksen (ETY) N:o 2658/87 10 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

2 LUKU

JÄSENVALTIOSSA TOTEUTETTUJEN TOIMENPITEIDEN, ANNETTUJEN ASIAKIRJOJEN JA TEHTYJEN TOTEAMUSTEN OIKEUDELLISET VAIKUTUKSET TOISESSA JÄSENVALTIOSSA

250 artikla

Jos jotakin tullimenettelyä käytetään useassa jäsenvaltiossa,

— yhden jäsenvaltion tulliviranomaisten tekemillä päätöksillä, niiden suorittamilla tai hyväksymillä tunnistamistoimenpiteillä sekä niiden antamilla asiakirjoilla on muissa jäsenvaltioissa samat oikeudelliset vaikutukset kuin näiden kunkin jäsenvaltion tulliviranomaisten tekemillä päätöksillä, suorittamilla toimenpiteillä ja antamilla asiakirjoilla;

— yhden jäsenvaltion tulliviranomaisten tarkastuksissaan tekemillä toteamuksilla on muissa jäsenvaltioissa sama todistusvoima kuin näiden kunkin jäsenvaltion tulliviranomaisten toteamuksilla.

3 LUKU

MUUT LOPPUSÄÄNNÖKSET

251 artikla

1. Kumotaan seuraavat asetukset ja direktiivit:

— neuvoston asetus (ETY) N:o 802/68, annettu 27 päivänä kesäkuuta 1968, tavaran alkuperän käsitteen yhteisestä määritelmästä ([1]), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (ETY) N:o 456/91 ([2]),

— neuvoston asetus (ETY) N:o 754/76, annettu 25 päivänä maaliskuuta 1976, yhteisön tullialueelle palautettavien tavaroiden tullikohtelusta ([3]), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (ETY) N:o 1147/86 ([4]),

— neuvoston asetus (ETY) N:o 2779/78, annettu 23 päivänä marraskuuta 1978, Euroopan laskentayksikön käytöstä tullia koskevissa oikeudellisissa asiakirjoissa ([5]), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (ETY) N:o 289/84 ([6]),

— neuvoston asetus (ETY) N:o 1430/79, annettu 2 päivänä heinäkuuta 1979, tuonti- tai vientitullien palauttamisesta tai peruuttamisesta ([7]), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (ETY) N:o 1854/89 ([8]),

— neuvoston asetus (ETY) N:o 1697/79, annettu 24 päivänä heinäkuuta 1979, tuonti- tai vientitullien maksamisvelvoitteen sisältävään tullimenettelyyn ilmoitetuista tavaroista velalliselta kantamatta jääneiden tuonti- tai vientitullien kantamisesta jälkitullauksin ([9]), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (ETY) N:o 1854/89 ([10]),

— neuvoston direktiivi 79/695/ETY, annettu 24 päivänä heinäkuuta 1979, tavaroiden vapaaseen liikkeeseen luovutusta koskevien menettelyjen yhdenmukaistamisesta ([11]), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 90/504/ETY ([12]),

— neuvoston asetus (ETY) N:o 1224/80, annettu 28 päivänä toukokuuta 1980, tavaroiden tullausarvon määrityksestä ([13]), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (ETY) N:o 4046/89 ([14]),

([1]) EYVL N:o L 148, 28.6.1968, s. 1
([2]) EYVL N:o L 54, 28.2.1991, s. 4
([3]) EYVL N:o L 89, 2.4.1976, s. 1
([4]) EYVL N:o L 105, 22.4.1986, s. 1
([5]) EYVL N:o L 333, 30.11.1978, s. 5
([6]) EYVL N:o L 33, 4.2.1984, s. 2
([7]) EYVL N:o L 175, 12.7.1979, s. 1
([8]) EYVL N:o L 186, 30.6.1989, s. 1
([9]) EYVL N:o L 197, 3.8.1979, s. 1
([10]) EYVL N:o L 186, 30.6.1989, s. 1
([11]) EYVL N:o L 205, 13.8.1979, s. 19
([12]) EYVL N:o L 281, 12.10.1990, s. 28
([13]) EYVL N:o L 134, 31.5.1980, s. 1
([14]) EYVL N:o L 388, 30.12.1989, s. 24

2913/92

— neuvoston direktiivi 81/177/ETY, annettu 24 päivänä helmikuuta 1981, yhteisötavaroiden vientimenettelyjen yhdenmukaistamisesta ([1]), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (ETY) N:o 1854/89 ([2]),

— neuvoston asetus (ETY) N:o 3599/82, annettu 21 päivänä joulukuuta 1982, väliaikaisen maahantuonnin menettelystä ([3]), sellaisena kuin se on viimeksi muutettu asetuksella (ETY) N:o 1620/85 ([4]),

— neuvoston asetus (ETY) N:o 2763/83, annettu 26 päivänä syyskuuta 1983, menettelystä, joka mahdollistaa tavaroiden valmistuksen tullivalvonnassa ennen vapaaseen liikkeeseen luovutusta ([5]), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (ETY) N:o 720/91 ([6]),

— neuvoston asetus (ETY) N:o 2151/84, annettu 23 päivänä heinäkuuta 1984, yhteisön tullialueesta ([7]), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna Espanjan ja Portugalin liittymisasiakirjalla,

— neuvoston asetus (ETY) N:o 1999/85, annettu 16 päivänä heinäkuuta 1985, sisäisestä jalostusmenettelystä ([8]),

— neuvoston asetus (ETY) N:o 3632/85, annettu 12 päivänä joulukuuta 1985, edellytyksistä, joilla henkilön sallitaan tehdä tulli-ilmoitus ([9]),

— neuvoston asetus (ETY) N:o 2473/86, annettu 24 päivänä heinäkuuta 1986, ulkoisesta jalostusmenettelystä ja vakiovaihtojärjestelmästä ([10]),

— neuvoston asetus (ETY) N:o 2144/87, annettu 13 päivänä heinäkuuta 1987, tullivelasta ([11]), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (ETY) N:o 4108/88 ([12]),

— neuvoston asetus (ETY) N:o 1031/88, annettu 18 päivänä huhtikuuta 1988, tullivelan maksamiseen velvollisten henkilöiden osoittamisesta ([13]), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (ETY) N:o 1716/90 ([14]),

— neuvoston asetus (ETY) N:o 1970/88, annettu 30 päivänä kesäkuuta 1988, ulkoisen jalostusmenettelyn ja vakiovaihtojärjestelmän kolmikantaliikenteestä ([15]),

([1]) EYVL N:o L 83, 30.3.1981, s. 40
([2]) EYVL N:o L 186, 30.6.1989, s. 1
([3]) EYVL N:o L 376, 31.12.1982, s. 1
([4]) EYVL N:o L 155, 14.6.1985, s. 54
([5]) EYVL N:o L 272, 5.10.1985, s. 54
([6]) EYVL N:o L 78, 26.3.1991, s. 9
([7]) EYVL N:o L 197, 20.7.1984, s. 1
([8]) EYVL N:o L 188, 20.7.1985, s. 1
([9]) EYVL N:o L 350, 27.12.1985, s. 1
([10]) EYVL N:o L 212, 2.8.1986, s. 1
([11]) EYVL N:o L 201, 22.7.1987, s. 15
([12]) EYVL N:o L 361, 29.12.1988, s. 2
([13]) EYVL N:o L 102, 21.4.1988, s. 5
([14]) EYVL N:o L 160, 26.6.1990, s. 6
([15]) EYVL N:o L 174, 6.7.1988, s. 1

— neuvoston asetus (ETY) N:o 2503/88, annettu 25 päivänä heinäkuuta 1988, tullivarastoista ([1]), sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (ETY) N:o 2561/90 ([2]),	2913/92
— neuvoston asetus (ETY) N:o 2504/88, annettu 25 päivänä heinäkuuta 1988, vapaa-alueista ja vapaavarastoista ([3]), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (ETY) N:o 1604/92 ([4]),	
— neuvoston asetus (ETY) N:o 4151/88, annettu 21 päivänä joulukuuta 1988, yhteisön tullialueelle tuotuihin tavaroihin sovellettavista säännöksistä ([5]),	
— neuvoston asetus (ETY) N:o 1854/89, annettu 14 päivänä kesäkuuta 1989, tullivelkaan perustuvien tuonti- tai vientitullien määrien kirjaamisesta tileihin ja niiden maksamisen edellytyksistä ([6]),	
— neuvoston asetus (ETY) N:o 1855/89, annettu 14 päivänä kesäkuuta 1989, kuljetusvälineiden väliaikaisen maahantuonnin menettelystä ([7]),	
— neuvoston asetus (ETY) N:o 3312/89, annettu 30 päivänä lokakuuta 1989, konttien väliaikaisen maahantuonnin menettelystä ([8]),	
— neuvoston asetus (ETY) N:o 4046/89, annettu 21 päivänä joulukuuta 1989, tullivelan maksun varmistamiseksi asetettavista vakuuksista ([9]),	
— neuvoston asetus (ETY) N:o 1715/90, annettu 20 päivänä kesäkuuta 1990, jäsenvaltioiden tulliviranomaisten antamista tiedoista, jotka koskevat tavaroiden luokittelua tullinimikkeistöön ([10]),	
— neuvoston asetus (ETY) N:o 2726/90, annettu 17 päivänä syyskuuta 1990, yhteisön passitusmenettelystä ([11]), ——	82/97 – deleted
— neuvoston asetus (ETY) N:o 717/91, annettu 21 päivänä maaliskuuta 1991, yhtenäisestä hallinnollisesta asiakirjasta ([12]),	
— neuvoston asetus (ETY) N:o 719/91, annettu 21 päivänä maaliskuuta 1991, TIR-carnet'iden ja ATA-carnet'iden käytöstä passitusasiakirjoina yhteisössä ([13]) .	
2. Kaikkia yhteisön asiakirjoissa olevia viittauksia 1 kohdassa tarkoitettuihin asetuksiin tai direktiiveihin pidetään viittauksina tähän koodeksiin.	

([1]) EYVL N:o L 225, 15.8.1988, s. 1
([2]) EYVL N:o L 246, 10.9.1990, s. 1
([3]) EYVL N:o L 225, 15.8.1988, s. 8
([4]) EYVL N:o L 225, 15.8.1988, s. 8
([5]) EYVL N:o L 367, 31.12.1988, s. 1
([6]) EYVL N:o L 186, 30.6.1989, s. 1
([7]) EYVL N:o L 186, 30.6.1989, s. 8
([8]) EYVL N:o L 321, 4.11.1989, s. 5
([9]) EYVL N:o L 388, 30.12.1989, s. 1
([10]) EYVL N:o L 160, 26.6.1990, s. 1
([11]) EYVL N:o L 262, 26.9.1990, s. 1
([12]) EYVL N:o L 78, 26.3.1991, s. 1
([13]) EYVL N:o L 78, 26.3.1991, s. 6

252 artikla

1. Kumotaan asetuksen (ETY) N:o 918/83 ([1]) 141, 142 ja 143 artikla.

2. Muutetaan asetus (ETY) N:o 2658/87 ([2]), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (ETY) N:o 3492/91 ([3]), seuraavasti:

a) lisätään 8 artiklaan sanan "komitea" edelle ilmaisu "Yhteisön tullikoodeksin 247 artiklassa tarkoitettu";

b) korvataan 10 artiklan 1 kohdan johdantokappale seuraavasti: "Komission edustaja tekee yhteisön tullikoodeksin 247 artiklassa tarkoitetulle komitealle ehdotuksen...";

c) kumotaan 7 ja 11 artikla.

253 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kolmantena päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä.*

Sitä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 1994.

Asetuksen VIII osastoa sovelletaan Yhdistyneessä kuningaskunnassa 1 päivästä tammikuuta 1995.

Asetuksen 161 artiklaa sekä 182 ja 183 artiklan jälleenvientiä koskevia säännöksiä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 1993. Kunnes tätä koodeksia aletaan soveltaa, kyseisissä artikloissa olevia viittauksia tähän koodeksiin pidetään viittauksina vastaaviin 251 artiklassa tarkoitettujen asetusten ja direktiivien säännöksiin.

Neuvosto tarkastelee 1 päivään lokakuuta 1993 mennessä sisämarkkinoilla käytävän jäsenvaltioiden välisen tavaroiden kaupan ongelmaa uudelleen komission kertomuksen perusteella, jonka komissio antaa yhteisen maatalouspolitiikan toimenpiteitä toteutettaessa käytettävän valuutanmuuntokurssin vaikutuksia selvittävän työn etenemisestä. Tähän kertomukseen voi liittyä komission ehdotuksia, joista neuvosto tekee ratkaisunsa perustamissopimuksen määräysten mukaisesti.

Neuvosto tarkastelee 1 päivään tammikuuta 1998 mennessä komission kertomuksen perusteella tätä koodeksia uudelleen siihen mahdollisesti, erityisesti sisämarkkinoiden toteuttamiseksi, tarvittavien muutosten tekemiseksi. Tähän kertomukseen voi liittyä komission ehdotuksia, joista neuvosto tekee ratkaisunsa perustamissopimuksen määräysten mukaisesti.

([1]) EYVL N:o L 105, 23.4.1983, s. 1
([2]) EYVL N:o L 256, 7.9.1987, s. 1
([3]) EYVL N:o L 328, 30.11.1991, s. 80